

[Faint, mostly illegible handwritten text in a medieval script, possibly Gothic or Carolingian minuscule. The text is arranged in several lines across the page, with some larger initials or decorative elements. The ink is very faded and the paper is heavily stained.]

[A large, decorative initial or title at the bottom of the page, possibly starting with a large 'D' or 'S', rendered in a stylized, calligraphic font.]

le... que off'cura meti
...
... tota agitatio
be

... ..

III

Conuiuioꝝ Francisci Philelphi

Libri duo eruditi; ac Varii nunq̄ an-

te hac in Gallia impressi atqz ali-

ubi quoqz inuentur rarissimi

nup̄ auspitus Hedmon

di Fabri Biblio po

le parchyensis

nitidis atqz e-

macularis

Typis ex-

cusi.

ALEXAN

DER

ZAKIWA

CDenū datur ad eodē. h.
cobeo sub *h*erfianio

Nicolaus Beraldus Ornatissimo viro
Ludouico Deberquino, S.

DHilelphi Conuiuia/opus eruditū ac variū/nuper La-
tetię nostris auspicijs impressa: idcirco tibi nūcupa-
mus Ludouice suauissime: quod ea legens relego si-
mul ac memoria repet o dulcissimū illum conuictum
nostrum: dulcēs epulas: ac cōfabulationes: neq; illiteratas / ne
que amufas: quibus literati laboris tristitiā olim quā Aure-
lię optimis studijs simul incūberimus sepe discussimus ac fe-
sellimus. Tecum enim (quod Persius ait) longos memini cō-
sumere soles: & tecum primas epulis decerpere noctes. vnum
opus & requiem pariter disponimus ambo. Sepe verecūda las-
xamus serua mensa. Neque enim sine musice vllum vnquā fere
nostrum fuit conuuium. Musicē porro & Platonīcam illā: &
quę iam prope sola musices nomen retinuit: vocalem Liricāq;
Harmoniā intelligo: quę adeo in conuuijs improbata non est
vt Themistocles quoque ipse quod cōiuualis Lirę indoctum se
confessus esset: Habitus sit (vt Cicerō ait) Indoctior. Enimue-
ro nō idcirco munus hoc ad te mittimus: vt pignus sit ac monu-
mentum amicitię nostrę: vt quę literis primū: ac honestissimis
studijs sita & aucta: eas tam alte radices egerit: vt iam nullis
inuidorū: ac vituperonū flatibus: cōuelli aut labefactari queat
sed vt anteaqtę nobis vitę imaginē velut quandam tibi repre-
sentarem us atque obisceremus. Accipe ergo libellū nostrum:
et vicissim quoque tuarum lucubrationum p̄cipēs nos facito.
Vale. Lutecię Nonis Martijs.

Epistola Leonardi Iustiniani ad Franciscū Philephū,

Misi nuper ad me optatū diu symposiū tuū qđ nō inepte fortassis de quarūdam ortu & incremento disciplinarū inscripseris: vt ex ipso titulo velut ex architrachino statim intelligat lector id quod maxime in libris nouis queri solet: quas in eo conuiuio dapes sit habiturus. Fecisti autē in ea re pro tua in me summa beniuolētia plura: quā obrem tibi gratias habeam. Primū quod me ante alios voluisti hac perfrui honesta voluptate: deinde quod libellū priusq̄ ederetur: arbitrato meo (quanq̄ minime oportebat) emendandum permisisti: postremo quod in eius initio velut in frontispicio operis / meū nomen honorifice collocasti. vt me quoad tibi id facere licuit. celebrē redderes & illustrem. Libellus autē ipse cū a me legeretur: dignus profecto videbatur tua eruditione: atq; doctrina. Neq; in eo habeo quid primū laudem: aut postremū: si cōmnia cū elegantiarū plena sint: inter se suauī quadā concinnitate: & lepore conueniūt. Nā et illa sermonū necessitudine & salibus ac facetijs & orationis nitore atq; munditia: & varietate rerū sententiarūq; & imitatione denique illa summorū philosophorū qui græce symposia conscripserūt: nihil ferme poterat esse suauius pulchriusue. Fecisti vero id qđ primū scriptoribus nō insulse faciēdū arbitror vt nō tria scilicet aut vulgaria: sed nouū aliquid & nō iactatum passim in mediū pferāt. Nā etsi vetustissima sunt: que in eo cōuiuio differūtur: & ob idipm maiore digna veneratione: noua tamē putāda sunt: quia erāt illa quidē longinqua: & hominū obliuione prope extincta. Gratias igit tibi habeat grēcia cuius aliquot præclara inuēta vetustate sepulta in lucem tuo labore & studio sunt educta. Et latiū quoq; hoc locupletatū mūera tuas laudes augebit. Ceterū vt quā ex hoc tuo cōuiuio cepisti: famē expleā: alterū qđ ad me missus te polliceri duos præterea de exilio libros vehemēter desidero. Interim mihi consules laudi: nō dies modo noctesque seruari poteris: tēporis puncta ad scribendum coningenij prestantiā & cultū: doctrinā & scribitocus esse videre. Vale. & Barnardū in litāma. Ex Verētij quinto Kalē. Ianu

Regestum

PRIMI LIBRI NOTATA.	Vinum ad medum.
Proloquū & ibi quid virum hu manum deceat.	Grauiſſima de Vīno non biben do ſaluberrimacq; admonitio
Iocatur in Aſtronomū	Quis medicina prim ^o iuenerit
De Lycurgo & Numa quepiam non iniucunda.	Quis Magice artis inuentor
Serui pedes pſci creta notabā	Oſiris vnde & quid.
Quid ſit Idea.	qui pſtatiſſimi medici extiterit
Quid Sol.	Emperici Vnde.
De magnitudine Solis	De pcreatiōe filioꝝ filiarūq; & gemelloꝝ ſcitu nō inueniſta.
De figura Solis	Cauſe ſterilitatis muliebris.
Quis literas nō tam latinas, q̄ gręcas inuenerit.	Quare viri non gignant
Quis ſolutā orationē primus ſcripſerit.	Quare mares gignant & quō.
Quare litere Phœnice nō tenē.	Iſdem & ſœmine.
De Cadmīs pulchra.	An mulieres ſemē emittāt nec
Abrae inuentio l̄arum tribuit.	Quare vn ^o aut plures (ne. plures naſcantur.
Abraam vnius dei cognitio- nem accepit.	Deus omnia gignit.
Quare litere Attice nuncupē.	Vñ Ligurū nomē deductum ſit.
Palamedes quas literas inue- nerit & quātus vir fuerit	Copioſa Muſices laus
Homerus inuidus	Muſica de cęlo venit.
Alęa inuētū Palamedis p̄terea.	Vocē deus hoib ⁹ largitus eſt.
Numeri: Suffragia: Mēſurę: aca Pondera. (occluſus.	Qui muſicam innenerint/ auxē rint/excoluerint Quiq; i ea flo- ruerint maxime
Palamedes ab Anguilla egypti	Amphion Cytharę repertor.
Aegyptij aiantū figuris ſcrip- t.	Lynus primus Lyrā inuenit.
Quid Perdices ſignent (ſert.	De Thamyra pulchra quepiam
Quid Hyppopotamu	Quis p̄m ^o puerōꝝ amore capt ⁹
ſolus Bi-	Qui vetuſtiſſimi poete muſiciq; Quis tibicinicos modulōs re- gulaſq; repererit: nec nō lyricas
ſuauius.	Quis polymneſtia Et ditbyrā bū iuenerit primus (Marſia.
ſuius.	De Terpādō muſico/Hyagne & Quis primū Tibiā vſus.

Regestum

Tibicinicā musā q̄s cōstituerit.
 Quis Cytharedicam itidem.
 Cytharę figura Vnde.
 Inuētores Tibię.
 Tres sunt toni.
 Musices inuētor incertus.
 Olymp⁹ harmōiaci ḡn̄s reptor
 Pulchra quędam contra molles
 multicos.
 De Corynna lyrica.
 Lydius modulus Vnde.
 De Modulo Dorio.
 Non aspernanda ibi De Sappho.
 Sappho plectrū inuenit prima.
 Plato Musicus fuit.
 De phrygio modulo.
 A dorio in phrīgium: Prouerbi
 um. & Hemiolo
 Quid animus.
 Quid Harmonia De epitrito
 Gręci maxime Musico studuere
 Lacedemonij hostes iuasuri tibi
 bus vtebantur.
 Castorius modulus.
 Iuppiter Stenius vnde
 Quomodo Musica veteres vte
 bantur.
 Quid fabula: vnde Comędi &c.
 Quid Hyistorici: De Poetis
 Ee Tragedia.
 Iasus prim⁹ de Musica scripsit.
 De Humanarum rerum cōtem
 ptu Lectu pulchra.
 Hortatur ad virtutum viam
 Cur Mulę steriles sint.

¶ Secundi libri notata. ¶
 Hortatio quepiam ad Tempe
 rantia amplectēdā nō illepida.
 Inuitatiuncula ad conuuiū fu
 turum.
 Quō Conuue iussi accūbere.
 De pauperie pauca.
 Antigonis argutum dictum.
 Quā maiora tibicinibus apd pri
 cipes munera sint & ceteris id
 genus hoibus q̄ philosophis.
 Quid sit Magnificentia
 Qui sumptus honesti
 De liberalitate.
 Quis avarus. quis pdigus. q̄s
 liberalls.
 Philosophię laus cōpendiosa.
 Laus ampla Philip. ducis Me
 diolaneñ.
 Qui sint formiones
 Dicum Eudamide braceatū.
 Docti homines amādi sunt
 Qualem puerum esse velit.
 An Campestre iter Vel per col
 les facilius sit.
 Quare fessi reddamus.
 Philosophie definitio.
 Quomodo ut. philosophi

¶ Finis tabu

Regestum

Gymnosophiste vnde sint dicti
 Aegyptiorum doctrina magna,
 Vnde Aegyptus dicta.
 Pythagoras quos leas iuenerit.
 De Musco & Lino,
 De Zamolxi,
 Vnde sit Lunę defectus
 Qui sint Pithagorei & qui Pi-
 thagorici.
 Quę causa defectus solis.
 Vulcani inuenta plura.
 Vulcanus quare claudus
 Diei abit? Aegyptijs annus fuit
 Aegyptijs maxime diuino cultu
 tui studebant.
 Osiris. i. sol. Isis. i. puidetia.
 Pulchra ibi de Solis ac Lunę
 partibus.
 Terra quare mater
 Ceres vnde.
 Oceanus quid.
 Quare Minerua aer & Virgo.
 Quare pallas Tritogenia: Cur
 etiam Glaucopis.
 Aegyptus hiemem nescit.
 An differant Principium & Ele-
 mentum.
 Palam. ab Angustlaggy.
 Aegyptij alantiu figuris scripsit
 Quid Perdices signent
 Quid Hyppopotami

Terra immobilis platonis
 Pleraque ibi de Deo.
 Phoenices se philosophiam in-
 uenisse contendunt.
 Quid sit Arctantem cœlum ferre
 re cum Hercule.
 Scythę quoque sibi philosophiam
 vendicant.
 De Anacharsi & Abaride.
 Inuenta Anacharsis
 Phalaridis epistola ad Abarim
 philosophum.
 Hbaridis ad Phalarim responsio
 De Hyperboreis nonnulla.
 De substantia Lunę.
 De Lunę magnitudine.
 Quę figura Lunę.
 An ex se vel alicunde splendeat.
 Qui sero didicerint.
 Cur filij patribus non tam similes
 quam dissimiles aliquando generentur.
 De Magis lectu pulchro
 De Oromaza & Armanio diis
 Magorum.
 De Zoroastre.
 De Chaldeorum sapientia
 Nebrod primus Gigas.
 Abraam primus literarum inventor
 De Gigantibus.
 De filiis Terre / Cœli / & Dei
 Quare Abraam antea Abram
 dictus.
 Duo partes Animi Ratio & In-
 tellectus.
 Abraami & Anaxagore dictum.
 Disceptatio at, Moyses vsque Mo

Regeſtum

ſeſenunciari conueniat nō in-
elegans.

De Naniſ & hominū monſtris

De monſtris Rō Aſtronomica.

Thaletis acutū Reſponſum.

Quare bacchus Liber dicatur

Quō Pygmei gignantur

Cur homies longiores aut bre-
uiores fiant.

Celum vnde dictum ſit.

Quō Paulus raptus ad tertiū
cælum: tum ad paradifum

De Tertio pauli cælo

De Hierarchiſ aliqua

Quid Paradifus.

Triplex Animi viſ.

Humane mentis triplex ē poſ-
ſibilitas.

Diuinitatē triplē cognofcimus

Cælum eſt triplex.

Ethymon vocabuli Triūphus.

Qua rōe Vulcan⁹ ignē iuenerit

Triplex eſt Viſio.

Genus Virtutum triplex

De Voluptate pauca.

Chaldeorū peritia Ampla .

De Planetis.

Laudatur ſecūdo Philoſophia.

Septē ſapientū ſententię quedam

Duo philoſophię principiã Ios-
nicū & Italicum.

Pythagore vita & mores

Anaximander horlogia prim⁹
inuenit.

Arcta filia Ariſtippi ſenioris

docuit iuniorem Ariſtippum

Metrodidactum.

Hegefias A mortis ſuaſu Piſi-
athanatus dictus.

Duorū principiorū philoſophię
ſectatores p̄ſtantiores.

Cynici philoſophi Vnde.

Quid differant Aſſentari Bla-
dri & Adulari.

De diogene Sinopeo.

Stoici Vnde deducti

Qz Stoici virtutem animi i bo-
nis ducebant.

Plato primus Academicus

Tria Gymnaſia athenis

Plato vnde Appellatus ſit.

Quid plato de Summo bono.

Academici philoſophi qui.

De Ariſtotele primo peripate-
tico.

Quid Dominus ſignificet Et
dominium.

Qz qui philoſophię experteſt
vix homo ſit.

¶ Finis tabe

1. ...
 2. ...
 3. ...
 4. ...
 5. ...
 6. ...
 7. ...
 8. ...
 9. ...
 10. ...
 11. ...
 12. ...
 13. ...
 14. ...
 15. ...
 16. ...
 17. ...
 18. ...
 19. ...
 20. ...
 21. ...
 22. ...
 23. ...
 24. ...
 25. ...
 26. ...
 27. ...
 28. ...
 29. ...
 30. ...
 31. ...
 32. ...
 33. ...
 34. ...
 35. ...
 36. ...
 37. ...
 38. ...
 39. ...
 40. ...
 41. ...
 42. ...
 43. ...
 44. ...
 45. ...
 46. ...
 47. ...
 48. ...
 49. ...
 50. ...
 51. ...
 52. ...
 53. ...
 54. ...
 55. ...
 56. ...
 57. ...
 58. ...
 59. ...
 60. ...
 61. ...
 62. ...
 63. ...
 64. ...
 65. ...
 66. ...
 67. ...
 68. ...
 69. ...
 70. ...
 71. ...
 72. ...
 73. ...
 74. ...
 75. ...
 76. ...
 77. ...
 78. ...
 79. ...
 80. ...
 81. ...
 82. ...
 83. ...
 84. ...
 85. ...
 86. ...
 87. ...
 88. ...
 89. ...
 90. ...
 91. ...
 92. ...
 93. ...
 94. ...
 95. ...
 96. ...
 97. ...
 98. ...
 99. ...
 100. ...

101

101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200

Francisci Philelfi. Thomam Thebaldū Mediolanense Con- uiuium primum.

Collocutores. Rembaldus. Landrianus. Aenicus. Thebal-
dus. Metellus. Pilicio. Fernfinus. Alphonfus.

Um grauioribus in artibus: atq; discipli-
nis/ gręcorū ingenium singularęq; diligen-
tiam soleo sepe mecum admirari Thoma
Thebalde. tum nō minus in his rebus que
vulgo leuiores existimantur. Nam graui-
ora que sunt/ingeniū velut excitāt: diligen-
tiamq; accendūt. Sed leuia queq; vt contē-
nuntur: ita homines suapte natura acerri-
mos ac strēnuos: & hebetes quodammodo: & tanq; dormitanti-
s reddūt. At mihi diu multūq; cogitātī non solū is laudādus admi-
randusq; videt̄/ qui magnis in rebus se magnū preclarūq; ostē-
dit: sed hic multo magis qui pua que dicūtur: & maxima & splē-
didissima efficit. Atq; magno ac prestanti viro nihil neq; paruū
nec humile esse potest. Tum em̄ recte mihi quisq; videat̄ facere:
si omnia pro sua dignitate fecerit. Nā neq; aliunde libi pariat:
quā in sese habet dignitatē sapiēs: nec que agat digna eē nō pos-
sunt. Enimvero nōnulla existimant̄ magna dignaq; magnis vir-
ris: que mea sentētia & parua sunt & leuia. Quis em̄ (vt reliqua
omittā) nō gaudet magnifico mensarū apparatu/ victusq; elegā-
tia. ¶ Nemo fere omnīū est: qui nō se. L. Lucullū quā. M. Curiū
anponat cūctis. Simonidis poete & modulis & rume. ¶ At So-
crates Sophronici filius eos omnis qui
ter membra: nō pluris faciat quam Si-
Pythogore Samis: aut Diogenis illi
vel Persę regis cōiuito. Homo est
& vili cibo cōtentus. At interior & m

CONVIVIORVM. F. PHILELPHI

eandēq; robustam ac valentē escam exposcit. Non em̄ vir ille mi-
 hi. sed iners potius et languida quedā pecus videri solet: qui se
 ipsum (qd̄ Appollinis p̄cepto iubebat) hoc est animū suū non
 norit. At talis quidē vir vbi fuerit: & idem semp futur⁹ est. & ma-
 gnus qdē & admirabilis. Nec pluris faciat pauonē aut murenā
 quam vel Xenophontiū illud Nasturtiū. Persarū obsoniū v̄ Cu-
 rij rapa: haud em̄ quid os admittat curabit: sed qd̄ emittat. Ma-
 litq; quod animū leniat: quā qd̄ auris mulceat: et audire quā loq-
 Constantiā enim atq; trāquillitatē mentis & rōnis. non volupta-
 tem titillantēq; leticiam sequit̄ vir sapiens & ingenuus. Quod
 cū apud alios claros & grauis homines iam pridē obseruātū vel
 vidi vel audiui. tum maxime hoc pximo cōuiuio quo ad sextum
 decimū Kalf. quintiles. et te & reliquos familiares vir illustris
 atq; phumanus Iohannes antonius Rembaldus honorificētissi-
 me pulcherrimeq; excipit: vbi cū adesset vterq; Daualus Aeni-
 cus atq; Alphōsus: et cum ijs antoni⁹ Metellus: tum Dñicus Fe-
 rufinus: qui Philippū Pilicionē eūdem & medi cū & philosophū
 secum adduxissent: supuenit Frāciscus Landrianus vir eque fa-
 cilitate morū: suauissimisq; salibus nobilis ac maiorū laude et
 gloria qui omnē splendidissimi cōuiuij munificentiā veluti cōdi-
 ret atq; exhilararet. Fuit em̄ eiusmodi id cōuiuū vt nō solū Sco-
 pam sed & Lucullū aliqūē simul & Pythagorā/ aut Diogenē re-
 p̄ntaret: nec a Simonide quoptiā abhorreret. Nam in pulcherri-
 mo mēsarū apparatu & copia: sermo etiā nitidus: grauis. vari⁹.
 vrbatusq; fuit: & ita rebus omnibus ornatus ac dulcis: vt nihil
 mihi similius visum sit aut Xenophōtis aut Platonis Symposij
 Non enim te later: qd̄ nostri conuiuū vocant: Atheniensis non
 Phiditiū aut a Parsimōia aut ab amicitia: vt lacedemonios: sed
 symposiū quasi cōpotium appellare solitos. Etenim vetustissi-
 mus grecis fuit mos (quem nostris videmus eo rari⁹ obserua-
 tū: q̄ minus semp apud latinos fuit doctissimi morū hominū nu-
 mer⁹) q̄ literis manderent: vbi non de esculen-
 tis rebus istce sermo habitus esset: que gra-
 uitate cōditam. Nam vt nimius io-
 cundus duriorū hominū atq; agrestium
 in reb⁹ quasi apto quodā oportunoq;

LIBER PRIMVS.

cōdimento salibusyti: iure is laudat: habeturq; facetus & perurbanus. Quibus quidē in rebus grēci maxime excelluerūt. Nā e nostris ppaucos inuenias: qui hoc gñe sūt delectati. Idq; nulla alia causa factū puto: quā (quod modo dicebā) paucitate eruditorū hoīm. Et qm̄ hmōi conuiuij mos & apud grecos nunc nullus est: & apud latinos quātuluscūq; tandem receptus fuerat: iā pridem t̄ anq̄ interijt: volui eū vel in nullo ocio meo quasi ab iferis primus reuocare in lucē. Nec id ab me arrogāter factū quisquā existimet: velim. Non em̄ me fugit quot hac tēpestate sunt apud nostros q̄ hmōi puinciā multo fortasse quā ego melius & cōmodius aggredi atq; pficere potuissent. Nā qs est qui nesciat Leonardū Arretinū felici quadā et fecūdissima ingenij vi atq; bonitate eloquētiāq; polleret? Franciscū autē Barbarū & Leonardū Iustinianū viros patricios & greca & latina faciūdia p magnos esse ac ppe singularis: ignorat nemo. Quid Guarinū veronensem. qd̄ Iohānē aurispā meminerim? Nōne vterq; pdoctus est: & disert⁹ in primis? Nā victorinū feltrēsem ita oī doctrinē & humanitatis genere insignē arbitror: vt oīa possit: q̄ velit. Eodem mō Cinciū Romanū hoīem grauissimū neque latinis neq; grecorū eru ditissimis cedere fatent̄ oīes. Sunt etiā alij plures qui suis operib⁹ cōtenti: grecas delicias cōtemnāt. In tanta vero doctissimorū hominū multitudīne pmultos esse qui hmōi qd̄ ipse mun⁹ arripuit: occupare tuerique potuissent: & scio & fateor. Verum qm̄ alij aliud iter igredi maluerūt: in hoc ipse curriculo vt in alijs alias cōsueui: versari volui hoc tpe: vbi quātū valuerim: tu qui nō minus apud oēs ingenij pstantia & iudicandi grauitate vales. q̄ & auctoritate & gratia apud Philippū Mariā Anglū & regū omniū & principū decus: ac lumē: facile iudicabis. Sed iam cōuiuiū oīe sua serie atque ordine in mediū pdeat.

Hohannefantoni⁹ Rembaldus. vbi oīes quos expectarat cōuiuas / apud se cōuenisse viderat: equidē ait habeo vobis gratias oibus: qd̄ venistis: denique inuitati. Sed Frāncisco meo Landriano longe magis: q̄ ne inuitatis qd̄ expectari se noluit. Reliquū est: vt nō Recte qd̄ mones. Lādrinaus subdidit. Tuāque istā sorte il videt⁹ laudat: sed ēt vehemēter pbo. Miratus aut̄ sum: centū hufus hennim hufus

CONVIVIORVM . F. PHILELPHI.

Alphōsi magis: qui huc cōtā familiari conuiuio interessem: obli-
tus fueris: Quod cum nostra familiaritate indignum esse cense-
rem: anteuerti vel minus inuitatus ¶ Fecisti sane respōdit ille
& amice & recte. Verū te min⁹ inuitatū: nihil est qđ moleste fe-
ras. Acceperā em̄ te astris studere/ob eāq; rē plerōsq; accersit-
tos: quotquot esses astronomiē peritissimos arbitrat⁹. eos in cō-
clauē nescio qđ tāq; in gurgustū detrusisse. & ita ex his mirabi-
lia discere: qđ pfecto nō inuitus audiā. Nā de Alphonso qđ cauil-
laris: modestissim⁹ ei⁹ rubor pudorq; singularis & illū satis &
me defendit. Indignū p̄tereā videbat si cū Aenicū hunc om̄ib⁹
virtutibus ornatū: essem cōuiuā habitur⁹: eundē ab Alphōso fra-
tre quasi p̄ actionē Herciscundę familię diuiderē. Praefertim cū
eas habitēt cedes: q̄s sol⁹ paries ab me segregat. Verū tu qđ ex
astris didicisti: Nūqd gemellosne ex vxore tua ferrariēsi susce-
pturus sis an gemellas: ¶ Intercenandum si uoles ita quesieris
Nūc quāobrem huc cōuenimus aggrediamur. Quę vbi Lādrīa-
nus dixisset: continuo silentiū est cōsecutum. Sed posteaq; laute
discubissent: ita nō multo post inter cenandūm Aenicus leni-
ter subridens silentium rupit. Miror equidē Landriane: qđ tibi
in mētem venerit: qđ vxorem duxeris: qui antea istituisse dē-
clitabas celibem fore te. Nū fortasse id consilij astra incercepe-
re. Fortassis inquit Landrianus. Verum quid est quod benefa-
ctum non probes: Duxi sane vxorem: & eam certe probā. pul-
chram. nobilē. locupletē. & qđ spero fecundam: quibus ipsi s. quę
matrona non caret: ea nihilo caret. Nā quod de astris astrorūq;
peritis. quod de liberis ac gemellis Rembaldus mecum iocari
voluit: iocetur sane qui uelit. Res tamen ita habet. Non potest
mibi astronomia non magnum quiddā preclarumq; uideri. siq;
dem ea natura est syderum. vt res humanas: si non regūt omni-
no: magnum tamen his momentum afferant. Quod si secus es-
set: nunq; sapientissim⁹ s princeps noster tanta cum diligētia in
obeundis negotijs diuini illius domicilij motus omnis videli-
cet naturāq; obseruaret. ¶ Toritate nos frāgis Thomas The-
balpus inquit. O uis
lippus Maria Ar
isti astronomi
improbate vnquā audeat: quod Phi-
ideatur. Sed dic obsecro. quid tu
agnū. afferunt. Per multa illi qui

LIBER PRIMVS.

dem & perutilia. Aiūt enim nescio quid. Nam excidit mihi in
 ter loquēdum. Verum narrato ipse si libet Antoni Metelle. Af
 firmant, enim esse tibi Sybillas domi. Itaq; potes ex ipsis nos
 se: quæ illi eruditissimi viri de rebus caelestibus diuinitus sunt
 locuti: nisi forte Sybillę tuę futura magis: q̄ præterita memine
 runt: quod coniectura assequor: qđ Lycurgum & Numam: quos
 rum mores ac vitas & Plutarchus Cheronensis gręce inuicem
 comparauit: & Franciscus Philelphus interpretatus apud nos
 est: vix quadragesimum: aut ad summum quoniã barbari sunt:
 quintum & quadragesimum natos annū in primo ipso portic⁹
 ad leuam aditu depinxisti. Sunt enim vtriusq; imagines & cus
 te perniti da & coma admodum fulua ac rutila. Ad hos aut sa
 les cum rideretur: Metellus non insule respondit. Quinã mire
 tur. Landriane nugas tibi excidisse: cum plerumq; seria etiam
 solēt: Quid seria dixerim: quin tute tibi nō nūq̄ excidis. Itaq;
 que recte feceris: si quę apud me sunt in cenaculi pariete Sybil
 las consulueris de recuperanda memoria. Nam quod ee tibi
 oraculum reddiderint: nunquam obliuisceris. De Lycurgo ve
 ro & Numa suauissimum tuū dictum admitto: qm̄ & Lycurgū
 iam seniorē Plutarchus refert diem obiisse: & Numā octogin
 ta iam annos natum aut etiã amplius non celeri nec repētino
 quodam obitu: sed senio sensim ac leni morbo confectū ex hac
 luce migrasse tradidit Piso. Hęc vtrum illum quem doctū exi
 stimabam: cum & annos vtriusq; regis liniamenta atq; habitū
 & formam omnem pictori coram presentiq; exponeret: ignorat
 se miror: fieri tamen posset: vt etiam natu grandiores eiusmo
 di essent & coma & barba. Quod quidem ille familiaris meus
 apud poetā aliquem aut historicū fortasse reperit Tū Landria
 nus cum tertiu iocabūdu esset additurus aut etiam somniās:
 interpolatorem se præstat Dominicus Perusinus Aduerterat
 enim Alphonsum adolescentem ad Aenicū fratrem loquentem
 Vergilianū nescio quid isufurasse. Quare mox dixit audiam⁹
 obsecro Alphonsum. Quid tu ais Alphonse dic rogo: quid sen
 tias. Ille autē rubore peresus est. Iditq; nihil. Quod cū
 Philippus Pilicio vidisset: ait: si uideatur verecundū hūc
 & probum adolescentem. decet enim huiusmodi etatē vti p̄st⁹

CONVIVIORVM. F. PHILELPHI

Lycurgi instituta: potius audire q̄ loqui. At Aenicus facile nobis explicet: qd̄ secū Alphonfus occultius loquebat̄. Sed Aenicus: vt est omni in re impiger: nihil cunctat̄: dicebat inquit frater: nebulonem si bi videri eum: qui talī capillo Numā barbaq; fuisse asseruisset. Esse em̄ de illo rege apud Vergilium in sexto Aeneidos hosce versus. Quis p̄cul ille aut̄ ramis insignis oliuæ. Sacra ferens: nosco crines incanaq; mēta. Regis Romani: primā qui legibus urbē Fundabit curib⁹ paruis & paupere terra. Misus in imperiū magnū. Quē vbi Aenicus locut⁹ est: facito inquit Ferufinus tuos tibi familiaris ille nummos restituat si quos forte mercedis nomine accepit. Nuper in hanc urbē pedibus q̄ venerat albis. Nam nec is solum venaks mihi seruus dicendus videtur: cui⁹ trans mare aduecti pedes notari Creta illa vilissima Romani p̄isci instituerunt: sed hic multo magis qui stultitię seruus sit. Atq; si familiaris ille tuus esse quā videri doctus Metelle mallet: nūq; se rudē ineptumq; p̄staret: id qd̄ certe facit omni in re. Sed tu q̄ so cur isti usmodi p̄ouincā: quā facile ipse obire posses: alteri vnq; mandabas: homini p̄sertim circūforaneo ac fatuo? Non patitur Ferufine publicę meę huius edilitatis mun⁹ me priuate cuiusquā rei curā gerere. Itaq; domesticarum rerū oīm procuratores habeo: qui sane. vt videtis. curant om̄ia negligenter. Verū facile factu fuerit colorē istū seu fuluum siue rutilum voces: vel cineratum: vel gypseū reddere: id quod faciendū postridie curabo. At videre videor Lādrrianum quod exciderat excepisse: quare hunc audiamus mirabilia quedam de astronomia quā nūq; didicit: differentem. Num ita facturus es Landriane? Qui confestim deinde inuertes: inquit: de me ne Metelle: an de nobis loqueris? De vtrisque me hercule: loquere tamen audin tu: si libet: audiem⁹ em̄ te nō inuiti. Tum ita Landrianus exorsus est. Postea q̄ meus ille fūgitius sermo in mentem redijt: eum vobis omnem cīatricotum ostendam. Prima disputatio illorū fuit de celestium orbū numero: quos alij octo esse omnis voluerunt: Alij nouem: idq; secundū Claudium pto Alexandrinū. Quidā vero vndecim: & id quidem ex iactis libris affirmabant. De quib⁹ quidam rebus per multa mib⁹ garrere visi sunt. Deinde multa de

Idea celi contenderunt. Quæ si velim figillatim cōmemorare nō mihi cenabo: sed ministris. Tum Piliſcio ſaltem inquit nobis expone quid Ideā eſſe definiſerint. Maxime inquit Landrian⁹ modo ipſi quoq; donec philoſophor; parcatis obſonijs. Cui cū eſſet obtemperatum: Ideam aut̄ fuerunt q; dicerent ſubſtantiā eſſe incorporeā: q̄ ipſa p̄ ſe non ſubſiſteret: ſed informis materias figuraret: earundēq; apparentiū cauſa fieret. Dicebatque & Socratem: & Platonē exiſtimāſſe Ideas eſſe ſubſtantias: ab materia ſeparatas: in dei hoc eſt mentis intellectiōibus, atq; imaginatiōibus ſubſiſtentes. ¶ Perpulchre quidē inquit Piliſcio nobis Landriane philoſopharis. Quantū vero q̄ dicis: intelligas: ipſe noſti. Non em̄ parua res eſt. Nā Ariſtoteles quoq; ſpecies atque Ideas poſuit: ſed nequāq; ſeparatas ab materia. Preterea qui a Zenone fluxerūt: ſtoici Ideas reliquerunt: quas aliud nihil eſſe q̄ noſtras notiones diſputabāt. Verum qui iſta que nobis refers Landriane intelligis. ¶ Nō ſecus inquit quā vel tu equeſtrē ac militiam: v̄ ego medicinam & phiſicen. Sed quæſo attendite: quæ paucis expediā. Sunt enim mirabilia q̄dam de ſolis tū ſubſtantiā: tum magnitudine. tum etiā figura. Empedocles Agrigentin⁹ vt illi inter ſe diſſerebant: duos poſuit ſoles quor; alterū ſtatuit eſſe archetypū ignē in altero mūdi hemiſperio: qui hemiſperii ſemp̄ e regione ſuę ipſius lucis reuerberatiōi obiectū cōpleret. Alterū vero q; apparet eſſe lucis reuerberatiōē. que i altero hemiſperio: qd̄ calidi aeris impletur a terra circūfuſa per refractiōem efficitur ad ſolem criſtallinum: eademq; trahit̄ ſimul cum motu vis igneę. Et vt cōpendio vtar. ſolē ipſum nihil aliud eſſe vult: q̄ ignis: quo terra circūdatur: reuerberatiōē. Sed Anaxagoras & Democrit⁹: & Metrodorus ſolē eſſe voluerūt laminā aut ſaxum ignitū. Philolaus vero Pythagoreus vitreū dixit: qui mundani ignis reuerberatiōem reciperet: cuius lucem ad nos tranſmitteret. Itaq; ſpeciem illam celeftis ignis ſolē repreſentare exiſtimauit. Tū demum ab eo etiā ſpeculum ac tertius lucem quæ a ſpeculo per refractiōem ad nos diſpergitur. Hęc enim lucem appellam⁹ ſolem: veluti ſimulacrum ſimulac̄. Erant etiā qui ad poſtremū Epicurum afferrent: q; dixiſſet. ſolem eſſe terreſtrem ſpiſſitatā.

CONVIVIORVM.F.PHILELPHI.

quãdam quasi punicem; que foraminib⁹ ab igni sublata atq; ac
 censa eēt. Tum Aeuicus qd plus certi isti oēs habeāt inquit quã
 Anaximãder Mileſius non intelligo. Hic enim circulū esse vo-
 luit: qui octies vicies maior eſſet quam terra: haberetq; curuatu-
 ram carpentī rote pſimilem: & etiã quidē cauā atq; ignis ple-
 nam: que pte quadā per hoſtiolū ignē oſtenderet: tanq; per tibiē
 foramē. Eam autē rem ſolem eſſe. At Xenophanes Colophonī⁹
 Feruſin⁹ inquit: ſolem cōſtare arbitratu igniculis qui ex humi-
 da euaporatione cogātur: aut eſſe nubem quãdam ignitam. Ne
 ego quoq; Thebaldus inquit: ſolus videar ignorare ſolem: vt &
 Platonē omittam & ſtoicos: qui ſolem vtq; mentis capacem ſta-
 tuerūt. At ille ex igni plurimo. ij. vero e mari ardorem eſſe ex-
 ſtimarūt: aſſentior equidē Ariſtotele qui ſolē cenſuit eſſe ex quō
 to corpe. Tū Metellus iam de magnitudine Landriane: ſi quid
 certi habes: expone. quando quidē ſolis ſubſtantia Pheniçe cer-
 tior nobis eſt. Faciã inquit Landrianus: et quidē libens: quãdo
 quidē ad ſolis vſq; currū penetrāuim⁹ quaſi nou⁹ quidā aut Pro-
 metheus aut Phaeton. Claudi⁹ idem Ptolomeus probat ſolem
 eſſe quam terra maiorē cēties ſexagies ſexies additis octauis
 tribus, Nam gradui celeſti. reſpondeſe in terra ſtadia ſeptingē-
 ta. gradus vero trecentoſteſſe & ſexaginta. Itaq; ſtadia oīa ſup-
 putari duo & quinquaginta ac ducenta milia: vniuerſum autē ſo-
 lis orbis circuitū complecti milia paſſuū ducenta octoginta ſex
 ad bis decies cētena & quadringēta nonaginta duo milia. Sed
 ipſius corporis ſolaris ambitum cōtinere paſſuū milia ducenta
 quinquaginta ad centū ſeptuaginta tria milia. At idem Anaxi-
 mãder: cuius modo meminerã: inquit Aeuicus: exiſtimat ſolem
 ipſum terre magnitudini reſpōdere. Sed ſolis circulū vnde ma-
 nat: & vbi fertur octies. vel vt quidam referunt ſepties ac vicies
 maiorē eſſe quã terrã. Atqui anaxagoras inquit Metellus ſolem
 putat multo maiorē eſſe Peloponneſo. Ego autem inquit Feru-
 ſinus: ſentio cū Heraclito: qui ſolis magnitudinē reſpōdere vult
 pedis hūani latitudini. Callidior mihi Thebaldus inquit viſus
 eſt Epicurus: qui cū one de iſtiusmodi ſolis magnitudine di-
 cerent: ſigillatim vera eſſe p⁹ dixit: aut ſolem quantus vide-
 rē tantū eſſe: aut paulo maior ē aut minorē. Verū audiamus de

LIBER PRIMVS.

figura. Figura inquit Landrianus. vt Anaxamēni placet. eadem
 est solis quę pepeli. Tum Metellus ego inquit malim credere He
 racleito: qui solem putat similitē esse succuruz scaphæ. ¶ Cur inquit
 Thebaldus nō potius assentiāmur stocis qui solem censent or
 bicularem vt & mundū & astra. ¶ Sed epicurus inquit Feruss
 nus: dicit omnia ista vera esse posse. Ego vero & de solis substan
 tia: & magnitudine & figura multo nunc incertior sum q̄ prius.
 ¶ Tum Rembaldus maxima inquit me voluptate vari⁹ iste ser
 mo idemq; eruditus profecto afficit. Delector etiam Alphonſi
 attentione: quem tamen miror quid tam diu silentium agit: quē
 saltem discēdi gratia locutum aliquid oportuit. ¶ Recte inquit
 Aenicus mi frater Rembaldus monet. Loquere tādē aliquid
 ne tua nimia verecundia te mutum ostendat. At quid ego respō
 dit ille: ad istam mi frater loquar: quę mihi ab Atticis vsque lit
 teris. vt aiunt: vidētur repetita. ¶ Dedisti nobis Alphōse Rem
 baldus inquit sermonis ansas. Nam quid atticis lras appelles.
 nescio. Itaque doce quęso: et vnde litere nobis sint: & cur atti
 cas nomines: quę ab Arcadib⁹ manarint ad latinos? Et quoniā
 res mihi videtur nequaquā vulgaris si quando fortasse vel lectita
 ris: y⁹ audieris quis nā omniū primus literas inuenerit: erit etiā
 ingenui moris tui id referre in mediū. Audio enim te mirabili
 quadā vti diligentia in rebus sigillatim omnibus perdiscēdis.
 ¶ Cuperē sane inquit Alphōsus me eum esse Rembalde: quem
 laudas. Sed vt nosti nihil adhuc mihi per etatem aut preclarū
 aut magnum didicisse licuit. Sed quantū ad litteras attinet: ni
 hil aliud certi afferre possum quam qd̄ ex magistro accepi: quem
 mihi humanissimus princeps noster doctrine gratia prefecit.
 Nam vt is ait ex optimis auctoribus didicisse: latini quidē Ni
 costratam cognomēto Carmentem habent auctorem: quę cum
 Euandro filio ex Arcadia in Italiam nauigauit: cum vaticinādē
 perita. oracula petentibus futuros canit euentus: literas gręciā
 imitata latinis tradidit. Arcades autem atq; omnes fere gręci
 Cadmum proferunt: qui primus apud se literas inuenerit: Cad
 mum vero alij fuisse contendunt qui & Milesius et Pandionis fi
 lius scribendę historie solum oratiōe (id quod plerique Pheri
 didi syrio ascribūt): auctor fuerit. Alij autē hunc sane Cadm

CONVIVIORVM. F. PHILELPHI

mum sed illum potius qui Agenoris filius Thebas condiderit
 Quod eo videtur probabilius: quod is Cadmus Milesius Or-
 pheo aliquanto minor ostenditur. At Orphei extant adhuc scri-
 pta quaedam & argonautica & hymni. Et quoniam Cadmus il-
 le quem diximus Agenoris filium ex Phœnicib⁹ in Beotiâ de-
 latus eas literas græcas docuit: propterea Phœnicas appella-
 tas volunt: quo etiam nomine videmus Ciceronem vsum in li-
 bris de natura deorum. Lydi autem & Iones ductum id nomē
 arbitrantur ab phœnice eiusdem Agenoris filio: ab quo primū
 eas repertas volunt. Sed ijs Cretentes nequaquam assentiunt:
 qui eo sic nominatas affirmant quod palmæ folijs: quæ phœnix
 dicitur: prisca scribere consueverunt. Scamon vero in secūdo li-
 bro de inuentis scribit huiusmodi nomē literas duxisse a phœ-
 nica Actæoni filia. Actæoni enim marem neminem: filias au-
 tem quatuor fuisse Aglaurum Heriam. Pandrosū. ac Phœni-
 cam. quæ quoniam diem virgo obiisset Actæonē patrē ob illius
 honorē phœnicas literas nominauisse. Sūt etiam qui velint Li-
 num Chalcidē ex phœnice literas tulisse ad Græcos & eundē
 eas Herculem docuisse. Sed quæ de nominis huiusmodi positio-
 ne dissentit opinio. quoquo eę tamen modo ad græcos traiece-
 rint: a phœnicibus traiecisse communis doctissimorum homi-
 num auctoritas vno ore consentit. Ac per id arbitrati sunt non
 nulli a phœnicibus literas primum inuentas. Id quod Lucanus
 quoq; videtur sensisse: cum dicit Phœnices primi (sane si credi-
 mus) iusi: Mansuram rudibus vocem signare figuris. Sed quā-
 tum intelligere possum res est longe antiquior: & ab grauioris
 bus profecta pricipijs. Nam ipsi phœnices a Iudeis literas ce-
 pere. Harum apud Iudeos auctor quo tempore ferret diuinas
 leges Moses fuit. Hic autem Chaldæos ac Syrios in illis inue-
 niendis fecutus est. Ij autem horum omnem originem in Abra-
 am referunt: quo nomine & cōspicuum & excelsum patrem, ob
 eius mentis circa celestia contemplationem in libro de gigan-
 tibus interpretatur Philo. Abraam enim quibus primum tem-
 poribus inter Chaldæos erat in considerandis syderum & cæ-
 lestium orbū motib⁹: in rerū causis atq; principijs inquirens
 in tota deniq; natura penitus cōtemplanda sese patriā quadā

LIBER PRIMVS.

lege collegerat atq; exercuerat. Quo tandem studio: qua indu-
 striā factum est: vt nō modo sacras literas inuenerit: eloquium
 excoluerit ac perpolluerit: somniorū inuolucra & primus om-
 nium docuerit & reliquis patefecerit id quod idem Philo in ip-
 sius ciuilis testatur vita: sed etiam inueteratum irrobora-
 tūq; & suum & suorum errorem in colendis habendisq; pro deo gē-
 tium simulacris ab ipso vsq; Serucho ad patris Tharrē secula:
 e medio sustulerit. Nā vbi sua illa speculatione profundiorēq;
 sapientia vnum esse principem comperisset: qui & orbium mo-
 tionem & meatum astrorū omnem ordine certo moderaretur
 tum immensam mundi totius machinam ornatumque mirabi-
 lem tantamq; naturę vim/ suo nutu regeret atq; gubernaret: se
 se primū ad veritatis scientiam cognitionēq; cōfirmās. De in-
 de patrē Tharrā ex quo astronomiā acceperat: monēs quid tes-
 nendum quidq; sectandū foret: tabulis ac signis omnibus par-
 tim confractis: partim igni traditis quo apparentis dei obtē-
 peraret imperio: Chaldæorum relicto solo in Charā primū: in
 de p̄te mortuo in agrū Chananeū: postea vero ob vim pestilē-
 tiæ in Egyptū decessit. Quibus tandē rebus effectū est: vt quū
 multarū maximarūq; gentiū pater: esset electus. Abraā dicere-
 tur. Sed ne sim longior q̄ oportet hæc in presenti arū omittam?
 quippe quę ad id qd̄ quærebatur nō admodū pertinent. Abraā
 is igitur de quo loquimur primus omnium mortalium literas inue-
 nit: nō solū patriarcharū princeps verū etiā in philosophia &
 in oī vrbaniore eruditione clarissim⁹. Qd̄ aut Atticę diceretur
 id Cęcropis vetustissim⁹ & rex & legū lator effect: q̄ v̄ obsole-
 tas illas renouari: vel minus adhuc fortassis ap̄ Atheniēses
 cognitatas edocuerit. Sic em̄ quas leges laturus erat diuti⁹ con-
 seruatū iri cēsebat, ob idq; videtur. sensisse posteritas litarum
 inuentionē Cęcropi dandā. Tenetq; vel hac tēpestate inter gra-
 eos vsus (vt audio) cum quid vetustissime sciam pro re ves-
 lint: vt id literis atticis factum dicant. Quare cū Aenicus fra-
 ter me aliquid ad ea loqui hortaretur quæ ab vetustissimis res-
 petita astronomis iam prope ex hominum memoria excide-
 rāt: de literis Atticis verbum feci. Quæ vbi Alphonsus miro
 pudore locutus est: inquit Rembaldus: fuit certe sermo tu⁹ Al

CONVIVIORVM .F. PHILELPHI.

phonse & suavis: & grauis: & eruditus in primis. quo quidem ipso cum ipsarum rerum cognitionem: tum tua causa sum non mediocriter delectatus. Itaque ut & literis & omni humanitati operam tuam omnem industriamque accomodes: te etiam atque etiam hortor ac rogo. Quod si feceris: eum te video virum forte quem nulla posteritas conticescat. Tum Thebaldus: quando inquit assentiendum Alphonso arbitror: tamen quid ijs respondebimus: quæ viri quidam haud rustici de Palamede memorie prodiderunt. Quænam inquit Metellus: Numquid literarum inventionem sunt qui Palamedi dandam existiment? Valde inquit Thebaldus. Nam Palamedes natus Nauplio patre & matre Clymena Agamemnonis sorore & poeta fuit illustris: & philosophus non vulgaris: scripsitque poemata nonnulla quæ. ut quidam tradunt: per Agamemnonis posteros perierunt: id quoque invidia: quæ claris viris semper esse infesta solita est. Alii eorum interitum Homero dedunt: quasi Homerus quoque talis ille tatusque vir (quod creditu difficillimum sit) istiusmodi pestiferi morbi contagio non omnino caruerit. Hic inquam Palamedes & sua & philosophiæ solertia calliditateque fretus cum degeret in castris aduersus Ilium diuturniorem obsidione: ne tempus labi per negligentiam atque desidiam pateretur: inuenit pleraque quæ partim cōduceret reb⁹ gerendis inertis ocio tollendo: partim animi egritudinem tollerent. Quare & tabulas repperit & algeas ludendi gratia. Numeros autem ad censendum exercitum. Suffragia vero quibus in iudicando deliberandoque uteremur. Ad hæc mēsuras & pondera quæ tum publice tum priuatim vsui sunt: præterea literas quarum & voluptas maxima est: & utilitas pernecessaria. Quod literas aliquas addiderit Palamedes inquit Metellus fieri fortasse potuit: sed quod omnes inuenerit: tum alij multi inscientur: tum Cecrops ipse & Moies qui diu ante bellum troianum tulerunt per eadem tempora scriptas leges: alter Hebræis: alter Atheniēsis. Recte quidem inquit Aenicus Metelle mones. Non enim repperit principio literas Palamedes: sed quatuor addidit. Z. vnum. & tris illas Græcorum Crassas: quæ vocant. Th. Ph. Ch. quarum locis item nos consonantes cum aspiratione quibusdam in dictione

bus solem⁹ scribere. th. ph. ch. Sūt etiā qui. ch. quoq; a Palamede additā velint. Interfectus est autē Palamedes ob pulcherrima illa sua inuenta ab anguilla ægyptiaca. Qd̄ quidē dictū cū omnes mirarentur: inuicēq; requirerēt: quēnam ea esse tanta anguilla potuisset: quæ Palamedē interemerit. An inquit Aeni⁹ minus aliquando audistis solitos Aegyptios ante inuentas literas: quarum apud eas auctor Mercuri⁹ is fuit cui Vulcanus Nil filius successit in regnū vt̄i pro literarū munere animātū figuris: reliq; h̄mōi corporibus ac signis: id qd̄ & Cherenio docet & Horapollo. Quid postea inqt̄ Ferus⁹ / Nam noui id qd̄ vt̄ ex Lucano cū ait: Nondū flumīneas memphis cōtexere byblos Nouerat: in saxis tantū volucresq; fereq; Sculptaq; seruabant magicas aialia linguas. Quā per inuidiā inqt̄ Aeni⁹: perijt Palamedes. Inuidia vero ita boni s' omnibus est infesta: vt̄ anguilla piscib⁹: quarū omnīū societate & cōmunitate fugit Eodem etiā modo si quē Poggiū Bambalionē aut Nicolaū Nicolū vellemus significare secūdū Egyptios: duos perdices nolemus propter qd̄ senio confectæ istiusmodi aues contumelia se afficiunt. Quod si iniustum atq; ingratum hominem notare quis velit: pingat eadē ratione aut duas Hyppopotami vngulas deorsum versas aut columbū. Nam & colūbus quanquā bilis est expertus & qui in vniuersa animantium pestilentia solus illius morbi contagio & pernitiē vacat: in parentes se tamē in gratū prestat atq; infestū. quippe qui robustior factus patrem pugnando a matre fugat: cui ipse miscet: & equus ille fluuialis (cui⁹ statua Typhonē Hermopolitē representabāt.) cū primū p̄tate licuerit: patrē experit virib⁹: quē si qdē pugna superit ac sibi locū cedere viderit: m̄ri nubit vita p̄ri cōcessa. Qd̄ si videt̄ pater min⁹ ei permittat cū m̄re cōcubitū: tū patrē fili⁹ robore viribusq; fret⁹ interemit ac matrē cōprimit. Itaq; nos absurde iisdē Aegyptij ad inferiorē partē duas itē pingūt eisdē hippopotami vngulas: quo id hoies ituetes: & qd̄ de istiusmodi belua dicit cogitantes: sint in referēda gratia prōptiores. At talia quidem multa Aegyptij pictura exprimere apte prudenterq; consueuerūt ante inuentas literas: seu illi primi inuenerint: q̄ vel Vulcanum ipsūm perhibēt antecessisse Alexandrū magnū

CONVIVIORVM. F. PHILELPHI

annis octo & quadraginta milibus octingentis sexagintatris
 bus siue aliunde eas acceperint. Quę posteaq̄ cum incredibi-
 li omnium taciturnitate atq̄ attētionē locutus est: accedit vn̄
 ē Rembaldi pueris: qui iussus vt existimo nuru domini sublatū
 apte cyatum tribus digitis: nifus pedibus summis: totumq̄
 agens decore corpus tuum in leuam tum in dextram quasi per
 femicirculum inclinato capite: illum eidem prebuit: accipe di-
 cens ornatissime Aenice. Iam enim tempus bibendi datur: &
 vinum cum suauē & firmum est: tum ex ipso dolij medio: & q̄
 stomacho vel maxime conducit: ne diluſum quidem. Tum io-
 cabūdu ad Rembaldum conuersus Aenicus: eundem ait Rē-
 balde habes & præbendi poculi & vini & medicinæ peritissi-
 mum puerum. Exceptumq̄ cyathum ingenue Lādriano præ-
 buit. Quem exceptum vbi is exhilarata facie summo tenus at-
 tigit. Propino inquit pulcherrimo Alphonso. At hic Thebald⁹
 leni cum risu: cur non mihi oportuit. Sed oportune Feruſtinus
 sinamus inquit Landrianum vti sua naturæ suauitate in hunc
 probum adolescentem: quem quia verecūdum nouit eo suis sa-
 libus sepius laceſſit: quo eius indolem atq̄ animi robur expe-
 riatur. Dixit puer iste cum Aenico poculum præberet. vinum
 esse e medio dolij. Nū propterea melius est quia e medio dolij
 quam aut ab summo aut ab fundo ipso vinum hauriā? Id quē-
 dem inquit Metellus dubitat nemo: sed eiuscē rei causa quærē-
 da videatur. At ea est Thebaldus inquit vt mihi videatur mihi
 me dubia. Nam quemadmodum mel: quoniam & crassum sit &
 terreſtris naturæ melius est ad fundum: & oleum p̄pterea præ-
 stat ad summum dolij: quia & aerium sit & alta petat: ita vinū
 quia veluti mediocris cuiusdā naturæ sit ad medium etiam do-
 lij longe firmitus suau⁹: melius est: quā ad eius aut principium
 aut finem. ¶ Nam quod vino vel diluſissimo ac pauco vtendū
 sit: ea ratio docet: qđ omne vinū ac maxime nigrū spiritus est
 plenum Itaq̄ prohibet Aristoteles & pueris & nutricibus vi-
 num bibendum. Nihil enim interest pueri ne an nutrices vtā
 vino: quandoquidē hę illis nutrimento sunt. Sed mihi credite in
 omnē etatē vinū est periculofum. Nā cū spirit⁹ ille: quo vinū af-
 fatum abundat: sursum feratur: is retro descendens venas in =

fiat: quæ libero transitu impedito ac veluti interclusa via qua
 respiratio fit: si non continuo mors: plerumq; tamen sequitur
 morbus comitialis. Et vt præteream perpetuum membrorum tre
 morem: sensus excessionem: mutationem formæ: amissionem vo
 cis: coloris variationem: oculorum ignem: oris vel anhelitum
 vel fetorem aurium murmur: narium fremitum: periculosam phre
 nitim: acerbum calculi dolorem: mirabilem podagram: depra
 uationem articularum: exitialem cruditatem: frequenter & in
 tolerabilem vomitum quæ omnia atque alia prope infinita sūt
 corporis tormenta atque cruciatus. Nonne vinum: libinem fo
 uet: incendit insaniam: mentemq; loco mouet: Atque illud hoc
 profecto erat: quod per Hieremiam dominus loquebatur: cum
 dixit. Bibite & inebriamini & vomite & cadetis & non surge
 tis. Ex vino etiã vt cum Ambrosio expressius loquar: sicut ho
 mines quasi mutata natura equi adhinnientes: si quidem na
 turali vapore corporis: & præter naturam vini calore inflam
 mati cohibere se non queunt: & in bestiales libidines excitan
 tur: vt nullum tempus præscriptum habeant: quod deceat indul
 gere concubitu. Hinc etiã vanæ imagines: incerti visus: in
 stabiles gressus: ymbras sæpe trāsiliūt sicut foueas. Nutat ijs
 terra. Subito erigi & inclinari videtur: & quasi vertatur: timē
 tes in faciem ruunt: & solum manibus apprehendunt. Aut con
 currentibus montibus sibi videtur includi. Quid multis? Cū
 canes viderint: leones arbitrantur & fugiunt. Alij risu soluun
 tur incondito: alij inconsolabili merore deplorant. Alii irratio
 nabiles cernunt pauores: vigilantes somniant: dormientes li
 tigant: vita ijs somnium est. Somnium vero mors: & quicquid
 morte durius aut dici aut fingi potest. Itaq; vino aut nihilo om
 nino aut dilutissimo & ad modum paucovtendū est. Tum Pilicio
 video te inquit Thebalde nō oratorē & philosophū: sed plane
 medicū. Et facis tu quidē recte. Nō em̄ parua res est medicina
 neq; noua. Nā si hypocrate ipsum legere volueris: quæ huius exi
 mie præstatiq; discipline & patre habemus & principē nihil erit re
 liquū: quod desideres in omni laudatissimæ artiū genere. Quod ma
 gnus quidē & illustris vir Hypocrates fuerit inquit Thebaldus: fa
 cile assentior. Sed inuictio medicine altius repetenda est: vt existi

CONVIATORVM.F.PHILELPHI

mo. Et nū eam putas? Inquit Pilicio: narra queſo dum nos cęnamus. Mones tu quidē probe: Thebaldus inquit. Verum quoniā utrumq; preſtare poſſum & dentiū et linguę viciffim munus: narra bo inter cęnandū quod petis. ¶ **D**iſciplinę omnium antiquiffimā eſſe medicinā: vel eo argumento probari poteſt: quod artiū magicarū: que inde fluxere: Zoroaſtres auctor perhibet. At Zoroaſtres ipſe/qui Agonetem audierat: fertur anteceſſiſſe Troianū bellum anniſ quinque milibus. Primū vero qui medicinā inuenerit: veteres p̄diderūt Apin phoronei ac Pithonis filium: quē Ochus ſerociſſimus ac ſeuiffimus rex p̄ſarū (cui Machare cognomen tum dedit animi immanitas) et obrūcauit cęnauitq; cum amicis. Nunquid fortalliſ iſtud inquit Feruſinus: quoniā apidis etiam caro eſſet medicinalis? Fortalliſ inquit Thebaldus. Eſt enim medicinalis præſertim iſis qui boue ad arādum delectantur & aſino. vt aſunt Poggii. Aquī Apin ipſum regem Egyptiorum fuiſſe ſcimus: tantoque in honore & admiratiōe habitum ob pulcherrimū hoc ſalutiſ ferūq; inuentū: vt pro deo tandem coleretur vocareturq; Oſiris: id quod multi oculi ſignificationē reddit. Os enim Egyptiorū lingua multū ſignificat. Iri autem oculū: perinde atq; vir oculatiſſimus ac magno ingenio: magna prudentia fuerit: qui tam ſalutare auxiliū mortalibus inueniſſet: ob idque Apolinem eſſe eūdem volunt. Hunc Aeſculapius eſt ſecutus: qui p̄ magna medicinę attulerit incrementa utpote qui ea de re: qđ ante ipſum nemo fecerat: ſcripta reliquerit. Nam vt Hypocra tes docet medicorū omnium erudiſſimus idemq; eloquentiſſimus Nauiculā quam nōminant ſcripſit Eſculapius. Aeſculapio autē duo fuere filij Podalirius & Machaon: qui bello Troiano ſecuti Agamennona ducem: attulerunt non mediocrem opem Gręcorū exercitui. Deinde longo quodā interuallo qui ex ſapiētiję profeſſoribus ſecuti ſunt huiuſcę diſciplinę nequaquā ignari. Pythagoras Samius. Empedocles Agrigentinus. Democritus Abderites: cuius diſcipulus (vt quidam putant) Hypocrares Chous: qui & patrem Heraclidem. poſt Elaphi medici Chryſę filij: qui & ipſe genus ab Aeſculapio duceret: primū audiuerat: deinde Herodiam Selibrianū et Gorgiam

LIBER PRIMVS.

Leontinum rhetorem ac philosophum & prodiu vt quibusdam placet & ipsum denique democritum senex iuuenem: hippocrates inquam Chous medendi scientiam cumulatissime exauxit atque effect. Post hunc Diocles Caristius in medicina claruit. deinde & Praxagoras & Chrysiippus. Quos postea sunt secuti Herophilus qui venarum pulsus in mulices pedes discereuit per etatis gradus. atque Erasistratus Aristotelis filius genitus: qui obseruatum Antiochum regem donatus est ab eius filio Ptolomeo talentis centum: seque ab experientis cognominauit Empericum. Tum Seraphion plurimum excelluit: quem secuti sunt Appollonius et Glaucias: & non multo post Heraclides Tarentinus. Asclepiades vero: & qui hunc secutus est Themiston magni & ipsi in medicina illustresque fuerunt. Et vt omittam Antonium Cassium Caspitanum Aruntium Stertium Veclium valentem illum: quem Mesallinae adulterium non minus quam medicina atque eloquentie nobilitauit: vt Aurelium Cornelium Celsum virum non dicendi minus quam medendi arti polletem: vt Plinium secundum nullius discipline expertem: vt vtrumque Soranum Ephesium aliosque per multos & Latinos & Graecos & Arabas missos faciam. fuit nouissime. Galenus Pergamenus. Niconis illius geometre atque architecti filius: qui reliquos omnis superiores medicos (Hippocratem tamen semper excipio) & ingenij magnitudine & doctrina et diligentia longissime superauit. Laudarem etiam te Pilicio: quem facile dicerem tempestatis nostre medicorum omnium principem: nisi assentationis crimen subuererem? Satis me ab te laudatum inquit Pilicio Thebalde video: quandoquidem primum medicum quod me plurimum delectat: atque habeo tibi gratias e regem facis & deum. Sed Apis Thebade nihil scripsit & Aesculapius qui per multos post seculis ei successit filius alio patre natus admodum parum: & illud idem quod & Chironi fuit & Pgoni: & deorum medico illi splendidissimo & ceteris illorum temporum medicis commune. Nam & ij quidem omnes: & qui postea deinceps secuti sunt ad Hippocratem vsque quem Peloponasiaci belli & Darij Hytaspae filij temporibus fuisse constat: vulneribus tantum non morbis & egrotationibus opem ferebant. Itaque Homerus Ro-

CONVIVIORVM . F . PHILELPHI .

dalirium illū atque Machaona non in pestilentia neq; in alijs morborū generibus auxiliū quicquā prestiffisse docet. sed vulneribus ipsis dumtaxat ferro & medicamentis mederi solitos. Nam pestilentia & ceteras istiusmodi aduersę valitudinis grumnas ad deorum immortalium iram veteres rettulisse: & ab eisdem opem poscere solitos idem Homerus est auctor: Itaq; tandem diuina quadā benignitate: Hyppocrates est exortus: qui medicinā veluti interemptā reuocauit in lucē: & eam alio quodam veluti partu genuit: & per omnia membra aluit eduxit ac vestiuit: et omni ornatu insignem reddidit: quem quidē virum longiore oratione psequeretur: nisi videret symposij potius quā cōiuij habere rationē: presertim cum nescio quid de filijs te dicturū Landriane pollicitus esses: quod vt absolutū tempestiuū est De filijs inquit Landrianus se gemellos ac gemellas siue plures aut etiā singulos malis. per multa illi quidē & inaudita locuti astronimi sunt cum dicerent ex eiusdē Claudij Ptolomej sententia: qui de futuris filijs certiores fieri vellent: opus ijs esse: vt planetas qui decima quintaq; domo cōtinerētur diligenter attenderent: atq; eos item qui e regione horū locorum aspicerent: esse que a luna & Ioue ac Venere significatiōes capiendas de habendis filijs eorumq; multitudine. Pręterea ab sole Marte Saturnoq; significatiōes capi oportere: vtrū filij habendi nō sint & an pauci futuri. Itaq; dicebant cum ijs vna locandū esse Mercuriū: quibus cōuenerit figura vtriusq; qui si quidē orientalis fuerit. filios dabit: sin autem occidentalis eos prohibebit. Cumq; hoc pacto planetę habuerint: atque separatim. ea re significat vnum dumtaxat filium fore. cum vero fuerint in foemineis cōmunib; signis: gemelli nascent. Itidem si in multorū filiorū signis fuerit: sicuti pisce. Cancro Scorpio. qui nascent vel duo nascentur vel plures. Quod si planetę masculi fuerint: atque iidem in masculis signis: & eo statu qui masculino sexui cōgruat ad solem: qui nascent. mares nascent. Quod si planetę foemini sexus fuerint insignisq; foemineis & in eodem statu qui foemineo sexui respondeat ad solem: non mares nascentur sed foeminae. At fuerint Landriano inquit Pilicio qui totis astronomis haud quā

LIBER PRIMVS.

assentiantur. Nam quibus vnq̄ astris cōcipiant: quæ v̄ morbo mulieres vel natura steriles sunt? Has vero steriles fieri medici putant ab matrīce aut quia spissior sit/ aut quia rarior: aut quia durior/ vel a quibusdam cōnexionibus ossium carnositatibus vel a morbo calculorū/ aut etiam ab nimia Veneris libidine vel quia nutrimentū desit/ aut habitudo mala sit/ aut qm̄ figura & habitus matrīcis versus sit/ aut quia matrīx sit mora loco atq̄ auulsa. Nōne Aurelius Cornelius Celsus ait fœmina r̄u naturalia nōnunq̄ inter se glutiat̄is oris cōcubitū nō admittetere? Idq̄ interdū euenire in vtero matrīis/ interdū exulceratione in ijs p̄tibus facta per malā curationē: ijs senescendo iūctis: se exaluo membrana ori vuluę opposita est: Si exulceratione: raro id replet. Quid autē si horū etiam nihil instr̄: inquit Metellus/ quādoq̄ em̄ accidit vt mulier sepius etiā cū viro cōgressa nō cōcipiat. tamen Diocles medicus eiusq̄ rei causam esse argumētatur: inquit Pilicio: qm̄ aliquę nullo or̄ino vtūtur iactu seminis/ aut si quidem vtantur minore tamen vtūtur quā debent/ aut quia eiusmodi vtuntur in quo animalis causa minime sit: vel p̄pter calor̄is vel frigor̄is vel hūiditatis siccitatis inopiam: aut ob mēbrorū solutionē ac debilitatē. At stoici inquit Ferusinus id p̄pter ea accidere aiunt: quoniā cui mentulę caulis obliquor fuerit (nemo sit velim qui effusius ad id nominis rideat turberetur. Si quis mentula non delectatur: eā abscindat: aut oculos saltem vellet: ne quod obsceni⁹ dicitur: audiat) cui mentulę inquā tyrsus obliquior fuerit: rectum facere fœcundū semen nō potest/ vel etiam cui membra breuiora sint: quam matrīcis recessus requirat. Fieri Pilicio inquit potest vt etiam quę stoici dicunt a veritate minime abhorreant. Sed Erasistratus eam omnē nō cōcipiendī causam matrīci videtur ascribere. Dum eā est callis obsita: aut carne multa vel si fortasse rarior sit quam natura patitur aut minor. Atqui nonnullos inquit Thebaldus viros quotidie videmus: quibus gignendī potestas non est. vnde id esse putas: quandoquidem nullam vim astris esse concedis? Cōcedo equidem Pilicio subdidit vel maximam: sed nequaquā eam istam quam Landrianus huius astrophyari illi negati sunt. Age age inquit Landria

CONVIVIORVM .F. PHILELPHI.

nus tu qui naturæ Emboliam contrectas: doce nos quod oportune Thebaldus quæsiit. Quare viri non gignunt. Docet istud quidem inquit Pilicio idē Diocles medicus & eruditus & clarus. Ait enim id accidere: aut quia nihil omnino seminis aliqui emittunt: aut quia minus proijciunt quàm oportet: aut quia semē ipsum est infecundum: idque vel ex membrorum debilitate: ac pollutione: vel ex obliquitate caulis mentularis nequeuntis fecunditatem seminis rectam facere: aut a membrorum ad matricis recessum inæqualitate. At ego memini Thebaldus inquit: legisse aliquando apud Stoicos aliam istiusmodi rei causam esse: quæ certe mihi non displicet. Dicunt enim id usu venire: cum & potentiæ: & qualitates ipsorum utrunque coeuntium natura inuicem non conveniunt. Quod vel eo argumento patet quoniam quotidie videmus si cum alijs coeant: in quibus eadem sit naturæ vis: facile gignunt. Ad hæc Ferusinus non infulse omnes inquit philosophemur oportet: quandoquidem Rembaldum ita cupere video qui ut est rerum omnium pulcherrimum in primis studiosus: ob eam rem ut arbitror voluit nos conuiuas quo & ipse nostro sermone fruere: & nos suæ suavitatis humanissimique ingenij participes faceret. De viri igitur infecunditate quas in medium causas prolatas audio: probo sigillatim omnes. At ego aliam quoque arbitror: & eam quidem mihi me falsam: quam coitus puerorum efficit. Quod malum Metellus inquit puerorum coitum nobis memoras: Quinam quisquam cum pueris coeat. Ipsi norint inquit Ferusinus: Audio tamen esse quosdam Hermaphroditos: qui & pueri sint & puellæ: eosque non solum ita gigni naturæ solertia: sed etiam arte hominum: id quod de Poggio Bambalione: ac de alijs nonnullis accepi. Qui ergo eiusmodi immanitati vehementius se derint: eos infecundos reddi perinde atque vel exhausta vel vitata fecunditatis natura & dicat ratio: & in multis docet experientia. Fabulas narias Metellus subdidit. An minus forsitan audisti Poggio huic isti: quem modo nominabas filios esse non nullos: Audieram equidem respondit Ferusinus: & Lucie pellici: & Vaggie Poggij uxori esse filios pluresque: quos habet Poggius cum vulgo communis. Ista quæso Rembaldus

LIBER PRIMVS.

inquit: missa facitote. Sūt enim aliena a decoro. Si quid aliud est: quod aut Pilicio velit: aut alius quisquam dicere: eo velim sermonem trāfferat. Duo mihi reliqua sunt inquit Pilicio quæ paucis exponam: alterum: quod dicebatur de gemellis pluribusque filiis: alterum de marium feminarumque procrea-
 tione. Non enim assentior Landriane tuis Astronomis: qui liberorum tum numerum: tum etiam sexum syderibus attri-
 buunt. Alia enim est ratio naturæ: vt mihi quidem videtur: cur aut vnus / aut plures nascantur filij: & quæ causa sit tū ma-
 sculini / tum feminini sexus. Aggredere igitur Pilicio: inquit Landrianus. Dicis enim tu quidem multa. Vera ne an id mi-
 nus deus aliquis viderit. De ipso igitur sexu primum inquit Pilicio videamus: quem astris ascribere tanquā veneris vtan-
 tur cōgressibus fabulosum est: totumque ridiculum. Nam Em-
 pedocles idem qui & philosophus fuit: & medicus: mares & foeminas fieri putat a calore & frigore: quare ait primos qui-
 dē mares iuxta orientem ac meridiem potius gigni ex terra: foeminas vero iuxta septentriones. At istius doctor Parme-
 nides / Elgates / Thebaldus inquit: contra iam antea sensere-
 rat. Nā iuxta septētriones gigni mares / quippe quod ea pars spissior sit. Sed iuxta meridiem foeminas germinare a raritate existimauit. Et vt omittā Anaxagorā Clazomeniū: & Leophanem cuius Aristoteles meminit. vt Leucippum: vt Democritū ipsum: qui arcana naturę maiorem in modum est rimat.
 Hipponax Ephesius nō absurde dicere videtur: si seminis fecunditas id quod est viri plus valuerit q̄ muliebri nutrimentū: mare fieri. Si autem nutrimentū fecunditati illi viribus pres-
 fuerit: gigni foeminam. Quantū intelligere video oportu-
 ne Metell⁹ subiicit: & Astronomi & philosophi in tenebris ambulantes: nec certi quicq̄ queunt internoscere. Verum vobis lo-
 quētibus vnū est quod me dubiū reddat. Nā & Diocles mulieris seminis factum tribuit: & Hipponax nutrimentū. De nutrimento aut nulla me dubietas tenet: sed de tactu seminis. Num mulieres quoq̄ semen emittūt. Si malimus (inquit Pilicio) Aristoteli & Zenoni credere q̄ Pythagore q̄ Democrito: q̄ Epicuro non semen mulieres: sed materiā quandā humidā projiciāt

CONVIVIORVM. F. PHILELPHI.

quæ Inmodū ab exercitio sudorem. Eā autē materiam vim femi-
 nis nō habere. At illi mulieres quoq; i actu seminis uti volunt
 habere enim veluti quedā vasa a renibus eaq; inuerva; quare
 ab ipso visu etiā appetere atq; delectari. Tum Metellus; ego
 isti sentētigvel cum Hippone assentior; qui ait foeminas nō mi-
 nus q̄ mares semen piscere; neq; id tñ aiali foecunditati quicq;
 cōducere qm̄ extra matrīcē cadat. Itaq; p̄ paucas esse q̄ sine vi-
 ris semen sepius emittāt; nisi fortasse viduas. Additq; idem of-
 sa a maribus esse, sed carnes a foeminis. Sed perge tu obscuro
 Piliicio; & quod secūdum erat. absoluito. Restat Piliicio inquit;
 ut causas pcurramus vnus nascēdi filij aut plurimoz; quas oī-
 no veras affirmare supbū sit; sed quāproxime veritatē assequi
 existimare nequaq; fortassis absurdū. Ille idē qui nobis in ore
 mō versabat. Empedocles gemellos ait pluresq; gigni filios
 secūdū maiorē seminis affluentīā eiusdē p̄ fusionē. Sed Acle-
 piades id fieri putat a corporoz; differētia; quēadmodū & in or-
 deis & in alijs hmōi segetib; videm; vlu venire ut ex vno gra-
 nulo & minutissimo & duo et tres & plures culmi ac rami ipi-
 ceq; emanēt. Semina em̄ esse foecūdisima. ¶ Erasistratus vero
 medicus ille nō prudētissimus minus q̄ eruditissimus differit
 hmōi filioz; numerū sicut in ceteris aiantib; ex cōceptiōibus
 accōmodat. Quāquam Ferufin; inqt; quas in mediū causas p-
 ferrivideo; nō possū illas nō grauiissimas iudicare. Stoici tñ cō-
 temnēdi nō sunt; q̄ eum filioz; numerū ascribūt plūibus ipsi; q̄
 in matrīcē sūt loci; ut cū in plures locus semē ceciderit; tū plu-
 res ac plures p̄ locorū nūero filios gigni. Quē vbi Ferufinus
 dixisset; Frācisicus Lādrianus; ut est in oī re comis atq; libera-
 lis surtidēs ait. Equidē meos astronomos nugari arbitrabar;
 qui tñ inter sese haud dissentiūt. At philophi ac medici isti ve-
 stri factioni oīno seditiosiq; sunt & cōtentionis; potius q̄ verita-
 tis studiosi. Quare si sapim; ineptas illoz; oīm opiniōes gar-
 nulit; atq; omittamus; atq; hanc rem oēm ab eo p̄ficiā certo
 iudicemus; qui ex nihilo creauit oīa. Non em̄ casu nō fortuna
 regimur; deus est; qui oīa regit/gubernat/moderat; cuius ipes-
 ratio sit ut vel vnus vl̄ plures aut nascant̄ aut non nascantur filij.

LIBER PRIMVS. 11700

Idemq; & foemina; & maritū ortus ius habet oē. Sed de cōiuij
 rationē oīno ignorasse videamur: tempestiuū fortasse fuerit: vt
 tuos istos Rébalde pueros quos ambos paratos video alterum
 lyra: alterū psalterio: quantū & sono & cantu valent: audiāmus.
 Recte mones Rembaldus inquit: & cōuersus ad pueros: vt suo
 muneri satisfacerent: iussit. Itaq; tactis pulsatisq; ad modulum
 chordis numeros ad hęc verba alternatim accomodarūt,

Quisquis astrorum decus et tonantis

Splendidos cœtus cupis intueri:

Huc ades letus dapibus beatis

Sydere dextro.

Nunc prestate diem superi: qui lucidus omni.

Nube carens hilarem tueatur in ethere phœbum.

Quicquid sollicitos animos facit: exeat edis,

Sola voluptatis veniant consortia læte.

Abstinentis malefana cure.

Vis & vltices animi inquieti.

Eger & nunq; residens tumultus:

Mentis inique.

Huc Astra veni: tuq; o sanctissima custos.

Fœderis humani fraudem aduersata nocentem.

Cana fides veri seruatrix diua deique.

Et metus & pietas Anglum seruate Philippum.

Hic enim princeps patrieq; ductor.

Et pater tantum superat tyrannos.

Astra sol quantū superat minora.

Lampadis igne.

Mortales superat cunctos regesq; ducesq;

Non fecus hic princeps mira' probitate Marias.

Quam noctem solet ipse dies: quamq; aureus gra.

Defecatus honos: quam dedecus inclita virtus.

Sis dñy nobis pater atque rector.

Angle felici teneas superbos.

Insubres regno ligures & omnem'

Viribus orbem.

Qui decles vixisse nouem memorabilis annos,

CONVIVIORVM.F.PHILELPHI.

Fertur: vt eloquio prestat: ita grandior quo
 Nestora mellituum superes & secla Sibylle.
 Aeternumq; tuis presens sis numen amicis.
 Que vbi illi duo pueri nouo quodā inusitatoq; modulo ac mīro
 numero cecinissent: cuiates ij essent Querēti Aenico/ respōdit
 Rembaldus vtruq; ligurem esse. Non est igitur Aenicus inqt
 mirandū: si tam sonora tā clara. tam suavis est vox istos: quādo
 quidē sunt ligures. Natura enim habent id boni ligures: quod
 etiā nomen ipsum declarat. Siquidē vera est sententiā cōmuniū
 magistrorū: qui literas docent/ Inquit Ferufinus vt ligures dī-
 cti sint a legendis leguminibus: cuiusmodi natura bonū dīcis
 quod cantus intersit non satis intelligo: nisi fortasse qm legu-
 mina existimātur vulgo ventosiora idcirco cōductura sint voci.
 Recte inqt Aenicus interpretatis. cōducunt sane legumina vo-
 ci: & cantui plurimū presertim ei quo Typhon ille Egypti ma-
 xime vsus perhibet. Ad quod quidē dictum cū profusius ride-
 ret: inquit Rembaldus si cōmunis hęc interpretatio tibi Aeni-
 ce nō placeat: vnde ligurię nomen deductū vis? Liguron inquit
 Aenicus nomen est grecū: quo & argutum significat & suauē &
 splendidū et canorū & variū et rotundū & psonū: que voci om-
 nia & cantui accōmodata dubitat nemo. Inde autē & liguriā et
 ligures nomen duxisse arbitror. Nam leguminibus multo plus
 abundat Egyptus: quā non modo vel Liguria vel Gallia hęc Ci-
 salpina: sed vniuersa etiam & Italia at Hyspania. Cui cum es-
 sent omēs assensū cōiectis in Rembaldū oculis: ita rursus locu-
 tus est. Accepisti tu pfecto nos Rembalde: vt es omnib; in re-
 bus & comis & elegans non nostro solū: sed philosophos etiā
 more. non em̄ parua res est & musica neque noua nec vulgaris:
 sed que semp apud summos & sapientissimos viros in maximo
 honore sit habita. Itaque apud grecos qui bonarū omnū artū
 & prestanti. Simarū disciplinarū non iniuria principatū sibi tā-
 pridem testimoniū et consensu omnū gentiū vendicarunt: tan-
 to ea in pfecto semper fuit: vt qui eius esset ignarus: haberet in
 doctior: quod vel ipsi Themistocli accidit cum in epulis lyram
 recusasset. Itaq; non iniuria regem Scytharū Atēam ridere vt
 barbarū et ineptū: qui captiuū hęcnam tibi cinem illum opto

LIBER PRIMVS.

mū qui Boetios plures schiatico dolore laborantes suauis modorū curatiōe liberauit. vbi Tibia vti iussisset & eum ceteri vehemēter admirarētur: ac laudibus ferrent ad cælum: iura uit equestrem Hinnitum sibi longe iocundiorē videri. Et ne id quidem mirum: quippe qui adeo equestri delectaretur vt ipse equum peteret. et tanq̄ iactabūdu Philippi regis legatos alii quando interrogaret: num idem Philippus faceret? Quis em̄ musicam non laudet: nō predicet: non maiorem in modum admiret: cum vel seipsum norit similitudine quadā musica comparatum? Totus enim animi & corporis nostri status & compagine quadā musica et musicis pportionibus constat. Que quidem cōueniētia tanta est: vt non dubitarit Aristoxenus ille Tarentinus animū quem eius cum discipulus & equalis Dicearchus quatuor elementorū conuenientiā desinierat eum dicere corporis esse harmoniā. Sic enim ex corporis totius natura & figura corporis varios cieri motus tanquā in cātu sonos. Itaque Pythagorei (quorū inter omnes philosophos nomen illustre & admirandū fuit) cum vellent diurnas curas somno resolueret: quibusdā cantilenis vti solitos tradunt: quo leuiter eis sopor quiesq̄ irreperet/ eosdemq; experrectos alijs quibusdā modulis quē somni stuporē confusionemq; cepissent: abdicare cōsueffe. At Empedocles & ipse Pythagoreus furibundū adulescentē/ qui eius hospitem damnati patris accusatorē gladio adoriret/ & inflexit canendi modulo & ab illa omni excandescētia & iracūdię turbine/ ad animi placabilitatē & mansuetudinē reuocauit: non secus quā Timotheus ille Milesius mutato modulo Alexandrū ab armis/ inq̄ orthij regula concitauerat. Nam Tyrtei tibicinis quanta vis fuerit: Melenij sunt experti. Is enim cū suis modulis Lacedemonios aduersum Melenios in pugna concitasset: alacrioresq; reddidisset: Lacedemonijs ppetua seruitute Melenios qui superiores iam essent: solus subiecit. Et tanq̄ musica descēdit de celo: quippe quod ad celestium orbū mirabiles diuinoseq; concētus & musas habemus & musicā haud mibi ineptus videretur: si quis in modū proferret: et qui musicam primi aut inuenerint aut auxerint: quicq; in ea maxime floruerint. Nam cum sit vox iētus aer

CONVIVIORVM. F. PHILELPHI

sensibilis auditui: eius cognitio grammaticorum est: qui veluti
 lineis quibusdam voces condunt: & lectioni prebent. Nam secun-
 dum scientiam musicorum / id esse neminem preterit. Sed qui articu-
 latam vocem mortalibus deus largitus est: quantum pijs oporteat
 ac supplicibus laudibus prosequi / cum alij plerique: tum diuinus
 poeta Homerus satis liquido significat cum ait sapiens & do-
 ctus. ut semper. Hicq; deum modulo placitum sibi adesse diurno.
 Instabant gratij pulchrum Pena canentes. Teq; sagittator reso-
 nant / letaris Apollo. Hanc autem quam & vocem / & articulata
 vocem in uerso hominum generi immortalis deus largitus est:
 qui quibus contentibus modulationibusq; ornaret: primus iue-
 nit / non potest mihi non diuino quodam ingenio prestitisse is vi-
 deri. Quae cum Aenicus locutus est obtulit. Itaq; Metellus con-
 iecisti nos inquit Aenice in maximam expectationem audiendi tui
 de rebus musicis nouum aliquid inusitatumq; afferentis. Quare
 ne nostra nos fallat spes: fuit liberalitatis tuae. Nam vel de ipsa
 inuentione & praece musice eiusq; nouate: ac pene interem-
 pte / non parua est inter homines doctissimos dissensio. In
 primisq; ipsi Academici: & quotquot inter peripateticos fue-
 runt illustriores / permulta de istiusmodi rebus fecere verba.
 Itaq; perfice queso quod cuperas: ne a quoq; fortassis existime-
 ris. (quod est alienum a liberalitate tua) noluisse nos participes
 fieri vel discipline vel suauitatis tuae. Faciam equidem inquit Ae-
 nicus quod vos omnes cupere animaduerto: modo memineri-
 tis aliam scholasticam esse conuiuij rationem. Heraclides enim
 ponticus Euphronis filius quem doctor Plato in Sicilia nauigans
 Academie profecit in collectione musicorum: citharę citharistici can-
 tus inuentionem in Amphiona refert Iouis & Antiopae filium quem
 .i. ex patre Ioue id didicisse tradit. hoc autem fidem trahit ex ea
 descriptione que apud Sicyonios posita est: per quam & sacerdo-
 tes illas que essent Argis et poetas & musicos noiat. per idem
 vero temporis Linum quoq; Euboem ex chalcide insignem habitum
 qui Apollinis ut quidam volunt, & Terpsicore filius vel secundum
 alios Amphimaro Mercuriove parte & vraniam matre natus ly-
 ram primus repperit: & versus lamentationes italicripfit: ut An-
 thes Anthedonius qui simul fuit hymnos. ¶ Diunt fuisse etiam

LIBER PRIMVS.

eadem tēpestate alios plures: et Pieriū ex Pierio Macedonię monte qui de musis poemata contexerūt. & Philammonā Delphum Thamyre thracis patrē. Eum autē Philammonē Latoņę & Dianę atq; Apollinīs originē in modulatiōibus declarasse: eūdemq; primū tēpora cōstituisse illius templi: qđ Delphis esset. Et Thamyrā ipsum Philāmonis filiū: qui sonātius & modulantius om̄ibus qui per id tēporis in luce vixissent: cecinisse perhibet. Quare hunc finxere poetę certasse cū musis: ac propterea visum amisisse: eūdemq; scripsisse versibus Titanū bel lum aduersus deos: & reliquisse carmen de theologia: versibus tribus milibus. Vir sane doctus & clarus fuit: nisi obsceno vitiō virtutis laudē inquinasset. Quod dictū cum om̄es quid sibi vellet inter se requirerēt: inquit Pilicio quamam obscena pesste Thamyras laborauit. Ad quod Aenicus cum tacuisset: vide returq; pudorē velle nescio quid flagitij silentio inuoluere. inquit Rembaldus: om̄es hic familiares atque amici Aenice sumus. itaque nihil est qđ dicto erubescas: p̄sertim cum iam omniū hominū cōsensu: nobilitatā & tanq̄ ingeneratā virtutē a deo habeas: vt nulla ex dictis tuis manare possit in te cuiusq; criminis suspitio. Tum Aenicus et Rembalde inquit iuitus hac de re loquor: geram tamē morem & cōiuiis et tibi. Is certe ille Thamyras: qui flagitiosis puerorū obscenisque amorib⁹ omniū primus se fecit obnoxiiū. Amauit em̄ Hymenēū Callio pes & magnetis filiū. At sunt inquit Ferufinus: qui istiusmodi immanitatis initiū Thaloni cretensi dedant. amauisse enim Rhadamanthū. Tum Metellus equidē inquit: legisse memini Lauim qui chrysioppū Pelopis filium in delicijs habuisset fuisse isti⁹ sceleris auctorē. Sed rapti Ganimedis honores inquit Thebaldus quid aliud significat; q̄ Iouem illū quē optimū maximū verustatis stulticia dicitabat: in hanc ipsam oēm tam p uagatā vndique nequitia se primū principēq; p̄buisse? Et quē nā iste bellę fuerūt inqt Rembaldus qui se tanto decori addixerūt? Greci oēs inquit Pilicio: cū q̄ longe secus vel sentiūt v̄ loquūtur. Et quidnā inqt Rēbaldus. Dant inquit. Italis eiusmodi turpitudinis feditatē quos insimulāt: cū diuti⁹ militię tenerent primos in id facinoris pinde atq; mulierū inopia pla

CONVIVIORVM.F.PHILELPHI

pfos. Perge rogo Aenice Rembaldus inquit de musicis. Ma-
 limusq; Græcis quod vlturpe sit vel obscenū/quā nostris ascri-
 bere. Reuertamur inquit igitur Aenicus ad eundem Heracli-
 dem: qui tradit fuisse Demodocum Corcyreum & antiquū mu-
 sicum & haud ignobilem: qui carmina scripserit: tū de Ilij ex-
 cidio: tum de Veneris & Martis concubitu. Claruisse p̄terea
 Pheḿiū itacelium: qui reditum eorum versu complexus sit: q-
 cum Agamēnone ex Troia reuersi sunt. Et hi quidem omnes
 quæ scripserunt non soluta oratione: sed versibus scripserunt
 quibus postea modulos addiderunt: vt & Stesichorus/ac reli-
 qui prisci lyrici: carminumq; poetæ soluti sunt. Nam & Terpā-
 der qui primus lyram heptacordum constituit: & regulas lyri-
 cas scripsit quod tamen reliqui philamniōni dant: pro singu-
 lis cithariaci. cantus regulis & suis: & Homeri versibus: sin-
 gulos modulos ab eodē Heraclide addidisse tradit: atq; idem
 canere in ludis solitus: primusq; nomina reddidisse lyricis re-
 gulis: & eodē modo Clonas qui prim⁹ tibi cinicas regulas / cō-
 centusq; cōstituit: & Elegus poeta fuisse & epicus. Et post hūc
 Polymnestus Colophon⁹ eadē poemata secut⁹. Tibicinē autē
 horū regulæ ac moduli fuerunt Apothet⁹: Eleg⁹: Comarchius:
 Schemon. Cepion. Duis Trimeles. Postero vero deinde tem-
 pore inuenta sunt Polymnestia q̄ vocant. Sed regulæ cytharæ
 duę multo priusq; tibi cinicę reptę cōstitutęq; sūt: Terpādrī tē-
 porib⁹. Nā Terpāder ipse primus citharēdicas regulas ac mo-
 dulos: tum Boetiū & æolium: tum trocheū: & acutū: tum Cepio-
 nem & Terpandrium appellauit. Scripsit autē Terpāder proce-
 mia citharēdica: At Timotheus milesius: locupletissimus est
 auctor citharēdicas regulas ab ijs quoq; qui antea musici ha-
 biti sunt versibus constitutas. Is enim primas regulas versibus
 admiscens: dictionē dithyrābicam cecinit. Et id quidē ea
 potissimum ratione: ne statim videretur a lege veteris illi⁹ ac
 bene moratæ musicę discrepare. Verū quantū accepimus. Ter-
 pander arte citharēdicę musicę viuis est ceteris omnib⁹ antei-
 re. Nam quater deinceps eū vicisse pythia scriptus de ipso ti-
 tulus declarat. Illius autē vetustatem ostendit Glaucus Italus q
 quodā in libro de priscis poetis a musicis Archilolocho Ter-

LIBER PRIMVS.

pandrum antiquiorem ostendit: quippe quem afferit secundū
 post eos fuisse: qui primi tibicinicā induxere. Quāq̄ Alexan-
 der in eorū collectione: q̄ circa phrygiā pulsatiōes versati sūt:
 narrat. Olympum Phryga: q̄ primus & tibicinicā tulit ad græ-
 cos & Ideos dactilos: & id quidem Midę regis tēporibus. Sed
 qui primum tibia vsus sit. Hyagnim fuisse deinde huius filiū
 Marfyam tempore iudicū Iudeorum qui captus mēte se in flu-
 men: quod ab eius nomine nomen accepit: precipitavit: ac pe-
 rijt. Postea vero Marfiæ discipulum Olympū: qui & ante bellū
 Troianū fuit grandior natū: q̄ phrix Olymp⁹ quem dixim⁹: &
 Misię monti ab suo nomine nomen dedit. Atqui Terpandrum
 secutū esse Homerū vsus: sed modulationes Orphei. Sed Or-
 pheus neminem videtur imitatus: vtpote quod nondum quisq̄
 fuisset præter tibicinicę poetas. Sed quæ Orpheus cecinit nul-
 lam habent cū eis similitudinē. Clonas autē quem tibicinū re-
 gularū poetā non multo post Terpandrū fuisse cōstat: secūdū
 Archades Tegeates fuit sed secundū Boeticos Theban⁹. Post
 autem duos Terpandrum & Clonā affertur Archilocus. Quan-
 tū historici quidem tradūt Ardalū: quēdam Troezenium ante
 Clonam constituisse tibicinicam musam fuisse Polymnestum
 poetā Neletis Colophonij filium: q̄ regulas ac modulos quos-
 dam & Polymnestum & Polymnesten iuenerit. Nā qđ Clonas
 Apothetum & Schenionē repperit p̄didere nonnulli. Nam ip-
 sius quidam Polymnesti & Pindarus & Alcman poetę carmi-
 num meminere. Sed regulas quasdam quibus circa Citharæ-
 dicā musam Terpander est vsus: sunt qui referant in Philam-
 monem illū Delphum & (vt summatim dixerim) omnis Terpan-
 dri Citharēdia ad etatem vsq̄ Phrynidis Mitylenij oīno sim-
 plex seruata est. Sed hic Phrynidis Canopis filius discipul⁹ fuit
 Aristroclidis citharēdi: qui genus ducens a Terpandro floruit
 in Græcia tempore belli medici: acceptumq̄ hūc (de quo loqui-
 mur.) Phrynin tibicinem citharisticā docuit: qua Phrynidis om-
 niū phibeę apud Atheniēses vsus panathenęaq̄ vicisse. Callia
 principe. Hic autē prim⁹ prisca illā: & simplicem ac virilē musi-
 cā mutare cepit: & in nouas harmonias numerosq̄ traducere.

¶ Cithare autem figura primum facta est tēpore Clepionis.

CONVIVIORVM. F. PHILELPHI

Terpandri discipuli q̄ ideo Alias est vocata quoniam Citharæ
 redi Lesbiæ ea sunt vsi. Hi vero iuxta Asiam sedē habent. Sed
 ad postremū Pericles gñe Lesbius vicit cantu Citharæ La
 cedæmone carina q̄ vocatur. Quo mortuo continuo illa cytha
 rediæ successio Lesbios defecit. Atqui rerum quidā ignari af
 firmant iisdem temporibus Terpādrum Hipponactæq; fuisse
 cum ipse Pericles fuerit Hipponacte antiquior. ¶ Sed quo
 niā que cum ad tibię: tum ad Citharę leges attinent: eadem
 antiquitate reperta esse ostendimus: nunc de tibićinica tantū
 dicendum sit. Olympus igitur phrix: quem modo meminimus
 regulam tibićinica m condidit in Apollinem eamq; Policepha
 lum nominavit. Fuisse autem hunc Olympum vnum ex ijs qui
 fuere ex primo illo olympo Myso: qui Marsyæ discipulus regu
 las cōstituit moduloscq; in deos. Is enim cum esset Marsię mo
 re patris amore coniunctus ab eo tibićinica didicit: eas & har
 monicas regulas: qbus gręci postea in deorum solennitatibus
 vsi sunt: in Gręciam aduexit. Sed alij Polycephalum non olym
 pi phrygis sed crateris quem Olympus docuit: fuisse conten
 dūt: Practicias vero aut legem Polycephali fuisse non primi il
 lius Mysi: sed iunioris Olympi phrygis. Nam moduli legē in
 uenisse dicitur Olympus primus Marsyæ discipulus. Marsyā
 vero ipsum sunt qui dicant massem vocatum esse: alij vero con
 tra. Nam Marsyam & non massem nominatum: fuisse autem
 Marsyam Hyagnidis primi illius filium qui tibićinica m rep
 perit. Quod autem harinatius modulus Olympi fuerit: docet
 idem Glaucus Ital⁹ in priscorum poetarum monumentis: præ
 terea ex Stefichoro hymneo idem intueri licet: qui neque Oi
 pheum nec Terpādrum nec Archilochum: nec Thaleram imi
 tatus est: se Olympum. Est enim vsus Harinatij lege & dacty
 li specie: quam ex orthij regula quidam esse dicunt. Alij autem
 dicunt hanc regulam repertam a Mysi. Fuisse enim priscis
 tibićines quosdam Mysos. Atqui est etiam alia prisca regula
 ac modulus: nomine Cradias: quo dicit Hipponax vsum tibi
 cinem Minestum. Principio enim canebant tibićines elegia
 modulationibus condita. Fuit etiam Sacadas arguius Poeta:
 modulorum atque elegiorum modulationibus conditorum:

LIBER PRIMVS.

quem & bonum poetam : & ter Pythiorum victorem tradiderunt. Cuncti tres toni essent secundum Polymnestum ac Sacadam Dorij; phrygij/Lydij. Eecit Sacadas (vt fert) in singulis tonis conuersione: ac docuit chorum canere primum Dorice: secundum Phrygas: Tertium vero secundum Lydos vocatur autem ea regula tripartita propter mutationem. Sed in ea que apud Sicyonios descriptio est poetarum Clonas perhibetur tripartite legis inuentor. Et prima quidem constitutio rerum musicarum apud Spartatas Terpandrum habet auctorem. Secunda vero Thaletam. Sortinium & Xenodorum cytherium/ & Xenocritum locrum/ & Polymnestum Colophonium : & Sacadam Argium: Sed & Thales & Xenodamus & Xenocritus perantem Poete affirmantur: Polymnestus vero Orthiorum. Sacadas autem elegiorum. At Pratmas inquit Thebaldus dixit Xenodamum non perantem sed subsaltationum poetam habitum. Nam & Polymnestus tibicinicas fecit regulas. Et in Orthij regula modulatione utitur. Ambigitur etiam de Thaletam utrum perantibus usus sit: quippe quem Glaucus & post Archilochum fuisse & Archilochi modulos imitatum refert: eisdemque magis produxisse intendisseque. Præterea & maronam & Cretum item numerum in modulatiua intulisse. Quibus ipsis neque Archilochus/ nec Orpheus nec Terpadem sit usus. Nam quicquid in hac re boni Thaletas habuit id omne ex Olympi tibicinio molitus est. Dubitatur etiam de Xenocrito Locro an perantibus usus fuerit: Heroico enim argumeta eum scripsisse tradunt. Itaque Dithyrambi appellatione eius argumenta ab quibusdam notata sunt. Recte quidem inquit Aenicus Thebalde monuisti: quanquam ego istuc mox eram venturus. Narrantur enim ista que dixisti omnia. Que quo magis inter se discrepant: eo maiorem coniecturam musicæ & vetustatis: & dignitatis afferunt. Nam propter vetustissimam antiquitatem humane inuentionis auctor: incertior sit oportet. Rei autem inuentione dignitas adeo multos trahit in amorem sui: vt singuli (si fieri possit) auctores se dici velit. Hoc autem non solum in musicis: quorum sibi inuentionem poetæ proculdubio vendicant: sed etiam in philosophia: & in reliquis omnibus optimis disciplinis usum venit. Quare Olympum dixit Aristoxenus existimari a musicis harmonici generis re

CONVIVIORVM . F. PHILELPHI

pertorē. Antea enim fuisse omnia diatona & chromatica. Sed
 Olympius quoniā musicam auxit. introduxit enim noua que-
 dam & superioribus incognita: eo dicitur a nonnullis inuentor
 græcæ & pulcherrimæ musicæ. Idem quoq; accidit in numeris:
 Quædam enim numeroꝝ genera ac species / primæ inuentiōis
 sunt additæ: quæ latuerant. Et ita modulorū numeroꝝq; poetæ
 extiterunt. Nam prior illa Terpandri nouatio haud reddidit
 musicā ineptiorem. Post hunc autem Polymnestus & Thales
 itidem & Sacadas ita Terpandrium modum imitati sunt /
 vt a forma ipsa optima nō excellerint. Nam ij omnes ita poeti-
 cis numeris prestiterūt: vt primā formæ bonitatē nō deserue-
 rint. Nouauerūt etiā quepiam & Alcumā qui amatorios mo-
 dulos repperit: et Stesichorus quoꝝ vterq; ab honesta Musica
 non discessit. At Croesus Timotheus & Phloxenus / et qui re-
 liqui per id etatis musicæ laudem sunt adepti: vt ipertuniores
 fuere: multa nouarūt: quæ a vetere illa et modesta ac virili musi-
 cā veluti degenerant / sicut hi sane regulā: quam humanā & po-
 sitiuā nomināt / hoc est mollē & eneruatam. Prisci em̄ illi mu-
 sici poetæ iisdemq; philosophi fuere: nullus istiusmodi lenocin-
 nis illecebrisq; foemineis utebatur. Sed naturā optimā viuen-
 di ducem ac magistrā sapientū atq; grauitatē & sono et cantu
 complexi sunt. ¶ Itaq; & vergilius Maro tale in hyopam citha-
 rē dum apud Didonē fingit canere in cōuiuio & Homer⁹ apud
 Alcinoū pheacū regē Demodocū illum Corcyreum / de quo
 modo sermo est habitus / cōuiuas facit cythara delectare: qui
 tamē dum veneris martisq; concubitū canit: non ad voluptatē
 libidinisq; illecebras id mihi facere videtur: sed vt delicatos
 mollesq; deterreat ab eiusmodi omnibus indignis homie libe-
 ro animi perturbatiōibus. Eisdem rationib⁹ canit Phemius It-
 baceus in cōuiuio. Et Agamēnon Imperator ad bellum Tro-
 ianū pfecturus poetam reliquit domi: qui vxorem Clytemne-
 stram per muliebrū virtutū laudes / ad pudicitiam cantu probi-
 tatemq; conjugale hortaret. Quare aiunt non prius ab Aegis-
 tho viciatam Clytemnestrā: quam is e medio musicū q adul-
 teriū monitis suis impediēbat: impie sustulisset. Itaq; laudan-
 di mihi Lacedemonij visi sunt qui Timotheū Milesum cōsul-

to publico de laconica exegere, quoniam super eos quos a superioribus constitutos reppererat vndeci mū addiderit neruum cythare. Videbāt enim viri prudētissimi perniciosum fore ad virtutem puerorum animi si quo Timotheus erudiēdos accepisset: si priscam illam modestamq; harmoniam paterentur per multipliciorē musicam in chromaticū genus quod multo mollius & lasciuus est inuerti. Hęc fuere quę de ijs qui musicam aut inuenere aut auxere: aut in ea vtrumq; clari sunt habitū se mihi dicenda obtulerunt, quanq̄ res adeo magna est et mulciplea vt multo & longiorē orationem & eruditionē exposceret. Sed conuiuij mihi vt dicebam non scholę alius cuius ratio habenda fuit. Cum autē hunc Aenici sermonē conuiue omnes admirarentur: eumq; certatim laudarent ingenij doctrinę et diligētia imprimisq; memoria: inquit Metellus perpulchre sane nobis humanā musicam Aenice exposuisti. Verum sunt qui altius repetant hoc inuentū. volunt enim Appollinē fuisse: qui non cytharam solum: sed etiam tibiam multo ante Marfyā aut Olympum aut Hyagnin primus inuenierit. Id autem patet ex illis charis atque sacrificijs q̄ Alceus scribit in quodā hymno cū tibijs Appollini deo prestabat antiquitas. Pręterea eius simulacrum quod fuit Deli habuisse dicitur in dextra quidem arcum: in leua vero gr̄ias: quę singulę singula musicę instrumenta manibus gerebant: vna lyram: altera tibias. Quę autem fuit mediā ore fistulā tenebat. Quę vero a me dicuntur & Anticles quoq; & Sterpaphius Callimachi seruus ac familiaris ambo tradiderūt. Sunt autem qui vetustatē illius positi simulachri reperant ab Herculis vsque temporibus. Atqui puerū quoq; illum qui laurum tempicā deportabat ad Delphos: tibi cen iuxta sequebatur. Pręterea quę ex Hyperboreis ad Delū olim sacra mittebantur: cum tibijs et fistulis accytharis ea fieri mos fuit. ¶ Alij vero appollinem etiam ipsum vt optimi modulorum poetę Alcumanis sententiā est: tibia cecinisse tradūt. Sed Corynna Lyrica Archelodori & Procatię filia Myrri dosq; discipula. q̄ pindarū fertur vicisse quinq; est ait Appollinē vterq; tibię doctrinā a Minērua accepisse. Quāta igit p̄ se dignitatemferat musica satis ea rō docet qđ deos habet auctores.

CONVIVIORVM. F. PHILELPHI

Loquor em̄ de prisca illa & virili ac benemorata admirabilis
 q̄ musica. Nā que postea mollis atque perulans introducta est:
 quā sit cōtemnanda nihilq̄ faciūda in tertio de rep. docet Pla
 to, qui cum alia plerq̄ nō probat: tum Lidij harmoniā pluris
 mum reprobat: q̄ & acuta sit/ & ad lamentationē accomodata
 Enim vero prima eius cōstitutio fletus lamentationisq̄ causa
 facta est. Nam Aristoxenus in primo de musica Olympum tra
 dit in pythonis sepultura cecinisse tibia scdm̄ Lydium modulū
 funeralia. Sunt tamen qui hunc modulū a Melamppei de cceptū
 credant. Sed Pindarus in p̄anibus/ cum de niobes nuptijs lo
 quitur/ dicit harmoniam Lydij moduli primā doctrinam fuisse
 in musicis: Alij vero Torebum primū esse Harmonia vsū per
 hibent. quēadmodum Dionysius cognomēto Iambus refert.
 harmonia vero que dicitur mixolidius & cōmiserationis est &
 tragediē cōgrnēs. Sed Sappho Ferusin⁹ iquit. narrat ab Aristo
 xeno inuenisse primā mixolidium harmoniā: ab qua tragediā
 rum poetę doctrinā acceperūt. li enim mixolydiū doria cōiū
 xere: Nā dore s rēsentāt modulationibus suis celsi animi cō
 uenientē magnitudinē/ atque amplitudinē: Lydij vero quanta
 sit vls & ipetus perturbationū facile demōstrant. His aut̄ vtrif
 que mixtū cōstat tragedia. At sappho ista Ferusine quā nobis
 cōmemoras: inquit Thebaldus quēnā fuit: vtrū ea quā Lesbiā
 fuisse volunt & erexo: an altera & ipsa Lesbia ac mitylenea?
 Equidē inquit Ferufinus priorem puto. Verū quam alterā ais
 & alteram: Fuit vna inquit Thebaldus et ea quidem Erexia
 atque antiquior Sappho Lyrica Olympiade secūda & quadra
 gesima: qua tēpestate & Alceus claruit & Stefichorus & Pita
 racus. Et plectrū prima inuenit. Nupsit autē Cercyle Andrio
 hoī ditissimo: ex quo filiū suscepit noie Clida. Discipulas ha
 buit Apagorem melissiam. Congylam Colophoniam. Ennoeā
 Salaminā: habuit amicas tres Atthida Thelesippam mega
 ram: quarum etiā amoribus secus q̄ muliebris pudor & pudē
 citiā patiat vsa/ per turpissimā famē notam tradita est scripsit
 aut̄ & Lyricis modulos & epigrāmata & elegia & Iambos &
 monodas. Altera vero Sappho mitylenea longe iunior fuisse
 cōstat: Cuius pulcherrimū carmen ad amicū Phaonē adhuc in.

latinū cōuersum apud nos extat. Hęc autē cū Phaonem ipsū
 perditē deperiret; sua tandē spe frustrata; ex leucade sese p̄ci-
 pitē dedit iubmersitq;. Placet sane inquit Ferusinus ista etiā
 audisse/quo nihil omnino certū ex hoc lautissimo cōuuiuo no-
 biscū reportemus: p̄ter hoc vnū quod nō prima dicēda sit Vag-
 giā poggiana: q̄ Lambere puellas cōsueuerit quandoquidem
 audio Sappho et extiam triū se puellarū obscoenis amorib⁹
 poluisse. Id quod Iuuenalem nō vididisse miror. Perge autē tu
 Metelle vt q̄ in certa erant nulla omnino reddas. Faciam Me-
 tellus inquit quod iubes: & id quidem breuib⁹. Scio enim fo-
 re vt mox Rembaldus accēfatur ad principē et publici & gra-
 uissimi cuiusdem muneris gratia. Vt igitur ad mixolydiū res-
 deamus ynde huc nostra declinauit oratio. Pythoclidem tibi-
 cinem aliqui protulere: qui Mixolydiū ipsam repperit. At Ly-
 sis Aetheniētem Lamproclē eius auctorem affirmat. Qui
 cū intelligeret nō hic esse diuisionē: vbi omnes fere puta-
 bant. sed in acuto. talem eius figuram reddidit: qualis ea est:
 quę a paramese sit ad hypatē ipsam principem. Damon vero
 Aetheniēsis vt pleriq; cōfētū: remissam quę dicitur harmo-
 niā repperit: quę quidē Mixolydio contraria est. Iados autē
 persimilis. Non autē iniuria Plato hasce harmonias/et quę re-
 laxationi accōmodata est abdicare atque contēnere visus est.
 Doricā autē idcirco admisit ac probauit: quoniā viros fortis
 temperatissimosq; doceret. Is em̄ vt ait Aristoxenus in secūdo
 musicorū: nō erat ignarus/esse in illis etiā quidpiam quod ruē
 de reipu. conduceret. Nam nec mediocrem operā Plato musis
 cō indulfit. quippe q̄ & Dracontē Aetheniēsem i musicis audie-
 rat & Metellū Agrigentinū: Sed eo p̄tulit Doricā. harmoniā
 quia & gratior ea est & bellicę rei aptior. Nec enim ignorabat
 vir ille oim vnus eruditissimus & Alcumanē & Pindarū & Si-
 monidē & Bachilidem: tum doria multa: tum parthenia. nōnul-
 la cecinisse: eosq; & profodia & p̄anas & tragicā: itē cōmifera-
 tiōes eē aliqñ dorio illo modulo modulatos. ad hęc item quēdā
 de amore. Valebant autem apud eum quę in Martem Minera-
 uamq; concinuntur et ea quę spondeā nominantur: hęc enim
 erant eiusmodi quę viri temperantis animūq; confirmaret

CONVIORVM. F. PHILELPHI

ingenti robore. Nec etiā erat nesciūs q̄ Lydijs atque Iados vi-
 atque virtus esset. Sciebat sane Tragedos vti etusmodi modus-
 latione. At veteres oēs cum nullius essent cōuenientē imperi-
 ti: non tamen omnibus sed quibuspiā vsi sunt. Nā quod illi ar-
 ctiore quadā harmonia paucitateque neruorū contenti esset/
 non eius rei ignoratio fecit: sed consiliū. Nec inscicia vlla fa-
 ctum est: quod olympus & Terpander quicq; hosce deinde secu-
 ti sunt: neruorū multitudinē varietatemq; sustulerint. Cui quid-
 em rei testimoniū affert et Olympi et Terpandri reliquorūq;
 poemata: qui idem institutū seruauere. Nam q̄ trium neruorū
 simplicesq; sunt adeo varijs ac multorum neruorū citharis prae-
 stant: vt maiorem Olympi modulum imitari nemo quiuerit. Et
 hi quidem omnes qui multitudinem multiplicitatēq; neruorū
 adamarūt: vt tempore fuerūt. sic etiam rei dignitate minores
 habendi sunt. Nam et quibus aut neruis aut modulis vt prisci
 voluerunt: idcirco noluerunt quod effeminatū quiippiam atque
 humile in eis positum censebant: & his dumtaxat sunt vsi qui-
 bus quoddam animi robur atque amplitudinē representari
 arbitrabantur. Qua ratiōe tragedi dicti a chromatico genere
 atque numero abstinerunt. Eadem etiam ratione Tyteus Ar-
 chembroti filius vates idem & poeta elegiorum tibi cenq; illu-
 stris qui rempub. scripsit Lacedemonijs: & Andreas corinthi⁹
 & Trasilius Philius nō ignoratōe: sed animi sentētia chro-
 maticū ipsum genus varietatēque & multitudinem neruorum
 neque secuti sunt neque pbarūt. Aliaq; p multa istiusmodi re-
 spuerūt vt Numeros quosdā & harmonias & dictiōes modu-
 latiōes & interpretatiōes. Atqui mox Telephanes megarius
 ita fistulis quasi optimus bellator enituit: vt tibi cines nūq; vt
 ita dixerim. tibijs vti sineret. Quinetiam ob eā potissimū cau-
 sam a ludo pythico abfuit. Sed quēq; sua. vt dici solet. magis de-
 lectāt. Quo fit vt alij Dorio. alij Lydio. alij Phrigio. alij alto &
 vsi sint & vtantur. Nā Cato quispiā/ aut Phocidi quoniam per-
 petuam cōstantiā seueritatēque adamassent neque quicquā aut
 versutū aut occultū sed simpliciā oia aperta que probarent. do-
 riū quā aut Lydium aut phrigiū maluissent. Nā corporis per-
 spicuitas doricū est Dorēs enim distincti erāt/ ac tunicis sepius

vtebantur. Præterea apud spartiatas Lycurgi etiam instituto
 puellæ in ludis nude versabant. Quare in omnibus grauioribus
 rehus prisca dorium non lydiū neque phrygiū admittebāt
 Itaque cum quid lætius ac iucundius vel dicendum vel optādum
 esset: veluti prouerbij loco A dorio dicebāt in phrygiū. Qui
 enim faciliores humanioresque prestarent non tam dorio quam
 aut lydio aut phrygio delectati sūt. Quamobrem qui dorionē
 amarent Antigenidem tibiācinem non probatur. Quibus vero
 Antigenides placeret. ijs erat dorion iniucūdior: his quisque
 gaudet quibus vtitur. Contēnitque ea a quorum est vsu alienus/
 ob quā quidem causam citharēdi quoque alij alios improbarūt
 Et alij numerosam varietatem amplexi sunt: alij simplicioribus
 modulis delectati. Atque oia fere ad ciuitatis vsu moreque
 viuendi referre consueuerunt. Proinde Plato neque ignoratiōe
 nec iperitiā: sed quia ciuitati quā cōstituerat repugnabāt: alijs
 quibusdam vti noluit: alijs voluit. Nam eam tenebat conueniē
 tię disciplinam quā qui omnium maxime. Itaque in his que de
 animi origine in Timeo dixerit quantū & circa disciplinas &
 in musicis valeret: facile ostendit. Sic enim quodammodo cō
 ficiebat postea tum dupla tum tripla interualla & illis absin
 dens & inter hæc partiōes locās vt in singulis interuallis duę
 essent mediocritates. Id vero initium harmonicę esse peritię
 manifestū est. Enimvero tres sunt mediocritates primę ab qui
 bus mediocritas ois capiū arithmetica/harmonica/geometri
 ca/quarū vna pari numero & excedit & excedit: altera pari ra
 tione/tertia vero neque rōne nec numero: cū Plato igitur animum
 esse cōuenientiā quatuor elementorū & causam eius cōsonantię
 quę sit ex dissimilibus inuicē demonstrare voluisset: in quolibet in
 teruallo duas animales mediocritates pro musica ratiōe ostē
 dit. Nam cōsonantię illius musicę quę dicitur Diapason hoc est ex
 oibus chordis duo sunt media interualla. Sed horū proportio de
 claranda est. Nam quę proportio si tper omnes neruos in ratio
 ne dupla speculationē habet/faciant autē duplā rationem exē
 pli gratia secundū numerū sex & duodecim. Est autē hoc inters
 uallū ab hypate mediorum in neten disiunctorū. Cum sex igitur
 & duodecim extrema sint: habet hypate quidē mediorū ipsorū

CONVIVIORVM. F. PHILELPHI

vtrum musicū hominē malis an homuscā aliquē audire. Adq̄
 farridens Aenicus perge inquit Ferusine. Quid em̄ ptuleris
 in mediū/nō poterit nō prudēs esse & perpolitū. Tum Ferust-
 nus pfecto iquit quę sunt de musica disputata: seu Apollini ei⁹
 prima inuētio quasi deo cuiq̄ dāda sit/siue homini & Amphio-
 ni/nō possum ea nō fateri esse pulcherrima. Nā qđ demū dice-
 bat de Harmonia cōstat & ip̄a quidē & omnes eius ptes natu-
 raliter ex infinita atq̄ admonēti: & vt ita loquar ex paridispar-
 ri natura. Ip̄a em̄ tota par est tm̄inis suis quadripartita. Sed ei⁹
 ptes atq̄ rōnes/& pares sunt & dispartes/& p̄dispartes: quip̄
 pe quę neaten quidē habet parē ex duodecim vnitatibus: sed
 par amesen dispartē ex nouē vnitatib⁹ Mesen vero parē ex octo
 vnitatibus. At Hypaten paridispartē ex vnitatibus sex. Cū sic
 aut̄ & ip̄a Harmonia & harmonię ptes natura se inuicē habēt
 tum excessibus: tum rōnibus. Consonat illa quidē cū tota toti:
 tum etiā p̄tibus. Quinetiā sensus corporibus p̄pter hmōi con-
 ueniētiā inherētes: alij quidē cęlestes ac diuum. vif. 17.
 auditus/quibus duobus hoies p̄inde atq̄ presentia quadā diui-
 na sentiāt: pxime sensu dicūtur ad deū accedere: voce harmo-
 niā luce q̄ ostēdūt: alij vero sensus veluti cōsequētes/vt sensus
 Harmonia cōstāt. Nā etiā hi: quanq̄ illis minores sunt: tñ qm̄
 ab illis nō absunt: toīa scđm Harmoniā absoluūt. Illi em̄ simul
 quasi p̄sente deo sese corporib⁹ offerētes p̄ rōinationē acer-
 rima sunt/pulcherrimaq̄ natura. Quę cū dixisset cōtinuo ad-
 fuit Metellus rursū q̄ sodalibus assurgētibus loco suo accu-
 buit. Moxq̄ animaduertēs suo reditu silentiū factū quasi ipse
 quē antea cepisset sermonē esset p̄secuturus. Nihil est inquit qđ
 me quispiā dicturū expectet. Nā & cenādī mihi iam tēpus dari
 malim quā canēdi sonandine: & quid Ferustinus quātū disseruit
 ignoro: proinde aut ipse/aut alius quispiā istiusmodi sibi pro-
 uinciā desumat. Tum Ferustinus/recte sibi Metellus/atq̄ mi-
 hi cōsultit/cuius exēplū sequi institui. Itaq̄ tu Tebalde si videē
 quādoquidē diutius tacuisti loquere aliquid tandē quo postri-
 die leuiore sis stomacho. Recte suades inquit Thebaldus. Nā
 et ip̄e mihi videbar fere obmutuisse cū nullus mihi dare in tā
 ta dicēdi plī: itate/ne mussandī quidā locus. Neq̄ id tamē v̄m

cuiq̄ vitio do. Est em̄ musica res certe vetustissima ac nobiliss
 Itaq; nō absurde prisci illi gr̄ci maxime oim̄ gentiū eruditiōe.
 musicę studere. quippe qui putarēt iuuenū animos cōuenienti
 musica ac decorē & venustatē fingi apteq; cōponi oportere. In
 telligebāt em̄ musicā cū rebus oibus atq; optimis actionibus
 conducere: tum præcipue bellicis periculis. Ad quę quidē ob
 eunda petebant a musica auxiliū. ¶ Accepimus em̄ Lacedæ
 montos cū essent hosteis inuasuri tibijs vti solitos. Nā iussu le
 gis iugulata capra/ coronatisq; oibus tubicines Castoriū mo
 dulum canebāt: incipiebantq; pena. itaque illorū aspectus et
 pulcher erat: & formidabilis: qui numero ad tibiā incedentes
 neq; phalāgis ordinē miscerēt/ nec animis turbarent: sed in di
 scrimen a modulo māsucte atque hilariter ducerent. Alij vero
 sicuti Cretēses cū impetū in hostes facturi essent: pro Lire mo
 dulo: in illos ferebant. Argiui aut̄ tibiā: item in Stheniorū lu
 do nisi perhibent: huius em̄ ludi initiū in Danaum Aegypti il
 lius fratre abs quo scdm̄ Gr̄cos egyptus noīata est. primo de
 inde i louē relatū tradidere. abs quo etiā Iuppiter Sthenius ē
 appellatus. ¶ Nōnulli quoque tuba apud veteres vti in rebus
 bellicis maluerūt: in primisq; Latini & Italia oīs. vnde est illd̄
 Ennij At tuba terribili sonitu taratantara dixit. multi cornib⁹
 delectant. vt & Germani: & Galli oēs. At Indi nō tubis: ac tibijs
 (quibus vtrisque & in ludis nūc: & in cōuiujs vulgo: vtunt̄
 plerique & nostri & aliena) sed verberibus ac flagris pulsatis
 in aerem. itemq; (quod turcis vsitatū audiuiimus) laciōrib⁹ qui
 busdā tympanis horrēdum quendā fragorē & tanq̄ tonitrū red
 dentibus gaudēt. Theatricā vero musam ne norāt quidē gr̄c
 corū vetustissimi. Omnisque eorū sciētia versabat̄ circa diuinū
 cultū instituendāque iuuentutē. Ac sine vllō apparatu theatri
 (quod nusq̄ erat) musica vtebant̄ in templis: vbi & venerando
 numini: & bonorū virorū laudibus studebāt. Ab hoc aut̄ diuin
 ne rei spectaculo ad struēdas & erigēdas theatrorū moles pau
 latim declinarūt: q̄ Apo tu theon hoc est ab deo nomē accepit
 se cōsentaneū est. Vñ etiā ¶ Totheorin quod spectare significat
 æque atq; theatrū deductū ostēdunt. Ex hac aut̄ musica Thea
 thralissi quis dicēdo cōplecti velit quot lenocinia tadē neq; tēq;

CONVIVIORVM.F.PHILELPHI

fluxere: nō facile queat. Nā relicta veterē illa gravis ac mode-
 ste musice disciplina tragedi primū deinde comed. postea alia
 atq; alla petulātiora istiusmodi hominū genera irrepererūt iua-
 luarūtq; adeo. vt nihil magis q̄ probū ac dedecus colendū am-
 plectendūq; videret. Inde noua quedā poetica apud Athenien-
 ses exorta quā circa fabulosam faciōnē versari Plato quoq; te-
 status est. Fabula vero quid est aliud quā falsa quedā oratio q̄
 vere orationis similitudinē habeat: vt em oratio rei gesse: ita
 orationis fabula imago quedā & simulacrū est. Fantūq; histo-
 ricis poetę cedūt: quātū dicētes sunt agentibus inferiores: Hi-
 storici sane vt opinor sunt sonori quidā rex gestarū nūcij. Quā
 cūq; aut gratiā poetę atq; honorē habent: deirco habēt: quod
 oratoris potius q̄ boni oratoris esse volūt: verisimilia dicunt.
 Quod Homerus cōsiderans apte ait. Plurima narrata simili-
 mendacia vero. Itaque nequaquā omnes poetę apud Athenien-
 ses recepti sunt. Nam & modulatorū poeticam ita contēnere vixi-
 sunt: vt clarum aliquē eius artificem non habuerint. Cinesias
 enim qui dithyrambos scripsit: durus adeo fuit infacundusque
 poeta: vt comedorum omninū cauilla in se conuerterit. & comē-
 di tanto dedecori primū habiti sunt: vt lege cantum esset: nulli
 ariopagitę licere comedīā scribere. Sed vt res humane in de-
 terius ruūt: comici quoq; tādē admissi sunt apprimeque hono-
 rati. Nam tragedia ita mox floruit: ac mirādum in modū cele-
 brata est: vt nihil tragedi s duceret illustrius. Nac id quidem te-
 mere. Cōparat em sibi tragedia auditum atque spectaculū: cū
 scdm Gorgiā fabulis & pturbationibus hoies fallit. Itaq; plus
 numerū cōsumpsit Atheniensis populus in Bacchas / Rheni-
 fas / cedi podas antigonem in Medeeque & Electre calamita-
 tes atq; erūnas q̄ in oēm rēbellicā pro patria libertate aduer-
 sus barbaros. Et vt reliquos omittā quā hec adulterata musica
 durā illā atque ferrēā Martis potestitatē Romanū populū
 populorū omninū dūm: facile ad postremū obsequētēque habue-
 rit: Docet vel vna Thais Terentiana quā in auditi p̄cij venisse
 se meminit. Donatus grāmaticus. Quibus & premijs & hono-
 ribus istiusmodi factum videmus: vt omnes qui in musicis ali-
 quid possent in theatricā musam sese receperint. Tum Rehal-

dus nō possum inquit Thebalde nō mirari: qđ adeo in hanc le-
 nē et per humanā musicā te qui vnus omnīū humanissimus su-
 uissimusque sis: acerrimū quendam vel aduersarium vel hostē
 prestes. nomine prisci etiam illi quos tanti faciundos censes:
 noui aliquid in musicis ac varij adiuenerūt: Valde inquit The-
 baldus: sed ita certe adiuenerunt: vt nulla in pte a grauitare
 decoroque discederēt. nā Terpander: qua prisci in modulis vsi
 nō sunt doriū netem reppit. Itē & mixolidium tonū totū: & or-
 thij modulationis modum: qui dicit scđm orthios ad orthium
 significabilē trocheū. Quod si vt ait Pindarus modulorū quoq;
 qui nominātur Scolij Terpander auctor fuit. attamē Archilo-
 chus etiā trimetrorū numeros adinuenit: & instātiā ad dissimi-
 les numeros & denumerationē & qui in his sonus versat. Pri-
 mo etiā ipsi dedunt & epoda & tetrametra & procriticum: qđ
 iudicij electionisque vim habet & qđ aditum prestat. psodia-
 cum huiusque incrementū. Sunt etiā qui eidē elegiū ascribant
 ac preterea instātiā tum Iambe ad epibatū pēana: tum audi
 Heroici & ad psodiācum & ad procriticum. Ad hec quoq; Ar-
 chilochi. Inuēta esse affirmāt Iambea vtraque & que dicendo
 secundum pulsū ac percussione & que in canēdo posita sunt
 Quo pacto qui deinde tragici poetę secuti sunt eidem vti plē-
 ri que omnes consueuere. Sed ea Cresus postea vertit in vsum
 Dithyramborum. Qui etiā (vt opinio est) eum pulsū qui est
 sub odam primus inuenit. Nam priscos omnis Proschorda q̄
 appellantur. pulsare solito. At polymnestris eum repperit to-
 num: qui Hipolydius nominatur. Ac idem multo maiorem fe-
 cit tractū atque emissionem. Olympus autem ille phryx: qui
 et gręcię & regularis musę initium sibi vendicat: Harmoniæ
 repperit genus. Idemque numerorum tum psodiāci auctor
 fuit: quo martis regula continetur: tum chorij quo in maternis
 vtitur plurimum. Sunt etiam qui Bachij auctorem Olympum
 dicant. Que quidē omnia ita se habere declarant singuli pris-
 corū moduli. ¶ Verum Iasus hermafoneus Tharbinij filius quē
 Periantri loco vnā e septē Gręci sapiētib; quidā numerarum;
 prim; de musica libru scripsit. Claruit autē eādē tēpestate qua
 Hippocrates medic; Olympiade quinq; gesima octaua. Is igit

CONVIVIORVM. F. PHILELPHI

Iafus vbi in dithyrambicam disciplinā numeros mutasset: se-
 quereturq; per multam illam tibi arū vocem multosq; preterea
 ac diuersis sonis yteretur: priorem musicam mutauit Melam-
 pides quoque melius ille eritonis filius post hūc secut⁹. Olm-
 piade sexagesima quinta qui dithyramboꝝ libros plures feri-
 psit & pœmata epica & epigrammata & elegos aliaque pluri-
 ma; neque ipse superiorem musicam est amplexus: nec ei⁹ ser-
 uus atque auditor philoxenus chiterius Eulichidis filius qui
 dithyrambos scripsit quatuor & viginti Aeacidarumq; originē
 modulis cōtexuit. Ac ne Timothe⁹ quidem priscam probauit
 musicam. Is em̄ lyram quę ad Terprādrum Antisseum vsq; ad
 septem neruorum fuisset: diuisit in plures sonos. Idēque tibi ci-
 nicam a simpliciore illa in variam multiplicioremq; mutauit.
 Nam prisci illis temporibus ad menalipidē vsque tibi cines
 erant mercennarij poetarum. Ex quo patet & Poetas antiqui
 ores esse: & illis tibi cines subseruire solito svt magistris. Sed
 posterior tempore etiā hoc vitiatum est. Quare aptissime phe-
 recrates ille comicus Atheniēsis qui Alexandrum regem in
 exercitu est secutus: introducit musicam & persona & nomine
 poeseos: q̄ muliebri ornatu & corpore verberibus cęso a cla-
 cero contumelię causam querenti iusticię ita respondet. Audi
 re postq̄ cupis egoq; dicere. dicam nec audiam malorū princi-
 pium. Melamppides fuit vel in primis mihi duodecim qui me
 remissiorem iners laxamq; neruis vnus efficit miseram. ¶ Et
 ne longior sim fortasse quam ratio cōiuij videatur requirere
 vt apud eundem Pherecratē poesis loquitur: securus post Me-
 lampidem est Cinesias Atheniēsis q̄ etiā impietatis crimi-
 ne famosus musicam fecit deteriorem & harmonijs flexibus
 delicatius additis. Hinc phrynīs in quinque harmonias; duos
 decim cōstituit. Deinde Timotheus milesius malorū cumulū
 addidit musicę neruis omniū prim⁹ vndecim vsus. Et hęc oīa
 apud eundem poetam. Nam Aristophanes Philippi filius qui
 tetrametrū a nōnullis & octametrum inuenisse dicitur. Philo-
 xenē cōmemorat modulos induxisse in circulares choros ob
 idq; quā oīs superiores decus musicę grauitatemque pristinā
 magis vitiasse. Possem et q̄ ab Aristoxeno musico eodemque

LIBER PRIMVS.

phyloſopho in hęc nonā & effeminatā muſicā referunt: & alia
 quędā nō inutilia pcurrere: ni vereretur quod Metell⁹ antea mo-
 nuit iam prope ad eſſe: qui Rembaldū accerſat ad principem.
 Quare de muſicis ſi videtur nūc ſatis: niſi aliter fortatte Rem-
 baldus ſenſerit. Cuperē me hercule ſermonē iſtū audire omnē
 qui & pulcher eſt & minime vſitatus. Sed quoniam meus mihi
 puer. renūciavit principē noſtrū iā canaſſe: opere preciiū puto:
 vt ſermonis quod relinquitur in aliud cōmodius tēpus differa-
 tur. Nō longe enim abeſſe nūcius pōt qui me accerſat ad prin-
 cipem. Reliquū eſt vt quā ſepiſſime vna ſimus quo p iſtiusmo-
 di cōmērationes efficiamur nō modo eruditiores: ſed etiā me-
 liores. videtis enim quot ſint hominum inſidie. quot fraudeſ.
 Quotūquęq; inuenias qui virtuti ſtudeat: qui vera gloria dele-
 ctetur: Alij opibus inhiāt: cum lādīq; numis & dieſ animi cru-
 ciantur & noctes. Nec quicq; omnino eſt quod modo ſe fore lo-
 cupletiores ſperēt: ni munus per omne facinoris nefas aggre-
 diantur. Hinc eſt q; quottidie videmus & furta & peculatus &
 expilationes & ſacrilegia. hinc circūſcripti oēs: hinc doli: hinc
 nefaria veneficia: hinc rapinę: hinc mille vel fallēdi vel violēdi
 genera manāt. Alij vt ſunt inepti ac leues elati ambitione per
 omnē effrenatā animi cupiditatē atque impetū ruētes cū cun-
 ctis ſupiores volūt humilimīs etiā infetiores reperiūtur: quo
 in genere hi mihi maxime vidētur errare qui regū & principū
 bñficio magnis quibuſpiā honoribus fuerint magiſtratibuſq;
 potiti. Ignorātes hi quidē aptiſſimū illd artaxerxis generi orū
 tis dictū: ita regū amicos nūc totū poſſe nūc aut minimū. quę-
 admodū numeratorū digito nūc decies millenaria: nūc vnita-
 reſponere ſolere. Nōnulli pulchritudie ſua qdā iſolētes: forme
 pſtantia ceteris bonis oibus anteponūt: qui ſiquidē intelligen-
 rant quā fragili bono breuiq; cōfidūt nō quę incute ſed quę in-
 tus eſt: venuſtatem ac decorem admirarentur. Illudq; ſecum
 ipſi creberri mo ſermonē vſurparent quod nō de hippolyto quo
 piā magiſq; de omni adoleſcētia quę huiuſcemodi bono flo-
 reat quā veriſſime cecinit. M. anneus Seneca: Raris forma vi-
 riſ (ſęcula proſpice) Impunita fuit. Nam qui vires oſtētāt ſuas
 et corporiſ robore exultāt quātū aut gladiatoribus aut fici-

CONVIVIORVM. F. PHILELPHI

rijs prestet: nō itelligo. Præterea licet ijs cogitare aut Aaicis
 Homericis aut milonis. Crotoniatę illi⁹ exitū (Et vt sūmatim lo
 quar) nihil esse video neque in corporis nec in fortunæ bonis
 cuius sibi quisq̄ polliceri vel stabilitatē: vel diurnitatē queat
 Itaq; si volumus (sicuti certe volumus) & solidis & trāquillis &
 egregijs quibusdam diuitijs abundare. quas nec Iouis ira nec
 ignis nec poterit ferrū nec edax abolere vetustas: si quam tan
 tope sequimur laudē gloriā honorē consequi cupimus: si & for
 mosi perpetuo esse robustiq; instituiamus: si quicquid aut ma
 gnū aut præclarū vel haberi vel dici pōr: vendicare nobis ser
 uareq; studemus: vnā virtutis prestāciā atq; splēdorē ante ocu
 los ponamus oportet. Cuius quidē vel ipse mirabilis aspectus
 diuinusque vultus in tantū nos sui amorē cōcitabit: vt vs̄ in ea
 cōtēplanda felices futuri sumus. Quare nō possum eos nō ve
 hementissime detestari: qui aliud nihil quā de flagitio: quā de
 scelere cogitāt: diesq; & noctes p̄ omnē animi i potētiā furorēq;
 cōsumūt. At totius immortalitatis oblitī: quos corpe dūtaxat
 natura ipsa genuerat: se animo quoq; mortalis faciūt. Quē eū
 sanctū: quē innocētē: quē bonū virū repias: Alij vt sunt imprū
 dētes ac proterui per omnē immanitatē in facinus se p̄cipitāt
 Nihilq; nisi vi ac viribus vt sunt omnīū sup̄bissimi adipisci vo
 lunt. Alij quidē versutiores occultiorisque ingenij perinde at
 que odiose quēdā molesteque vulpeculę oīa dolo malo atque p̄
 fidiā molitūtur. Elagitiosos alios: alios obsecenos aspicias. Sed
 cū oīs improbitas odio habēda sit & admodū execranda: tum
 eorū maxime qui cū maxime studēt homines haberi quorū sang
 p̄ magnū circūquaque nūez; videmus: efferatę sunt & p̄nciosif
 sime quēdā bellū. Nā proh deū atque hominū fidē: eo profus
 miserię infelicitatisque ventū est. vt nūc si depositū nō inficiēs
 amicus. Sed reddat veterē cū tota erugine follē. Prodigiousa fi
 des & thufis digna tabellis. Queq; coronata lustrari debeat
 agna. Et vs̄que adeo vitiorū omnīū pestis inuasit: inualuit: irro
 borauit vt sapiētę & bonitatis nomē obscuritatē ac dedecus
 afferre vulgo existimetur. Itaque secundū eūdē poetā egregiā
 sanctūque virū si cerno bimēbri/hoc monstrū puero & mirāti
 iam sub aratro: piscibus inuētis: & foetę cōpo malę. Quę post

LIBER PRIMVS.

eaq̄ modestissime locutus est inquit Aenicus optie Rēbaldus
 consulit: qui nos ad virtutis decus maiestatemque hortatur. Qd̄
 vt faciamus: nostra etiā sponte incitati esse pronique debem⁹?
 si qdē felicitatis nos magis quā miserie p̄cipites fieri cupim⁹?
 At interim dū mensē tollunt: scire Pilicio ex te velim: quod Rē
 baldus mō a Iuuenale scriptū quasi miraculū ptulit: quid cause
 esse putes: cur mulę steriles sint: Id em̄ in obscuriore quadā na
 ture sciētia abditū atque reconditū arbitror. Rē inquit. Pilicio
 recte iudicas. Est em̄ naturalis quedā causa: quare nō cōcipiāt
 mulę. Nā si Agrigentino Empedocli credimus id ob eā rē acci
 dit: quod matrix & pua sit & humilis & angusta & in vtero na
 turaliter deorsum versa/ adeo vt in eā semen quoniā o sūū non
 pateat obuiā: iaci rectū nequeat: quo si etiā casu iaciaf ea tamē
 illius capax nō sit. Quā quidē sententiā diocles confirmat: qui
 ait se vsu vidisse sepe eiusmodi mulas: matrices in illis cæsis.
 Subditque easdē quoque esse causas steriliū mulierū. Ad quæ
 subridens Ferufinus quid de mulis dicemus inquit: qui instrū
 mēta oīa natura habēt dimidio quā opus sit in oēs ptis mirabi
 liora: Nā muli oēs infēcūdi sunt. At mulos semen p̄pterea in
 quit Pilicio infēcundū philosophi putāt quoniā tenuius sit ac
 frigidius. Quāobrē viri quoque senio confecti ac iam naturali
 illo gignēdi calore vigoreque destituti: in fecundi redduntur.
 Tū Thebaldus sigdē ea sētētia vera est quā Ferufinus attulit
 cū de infēcūditate viri sermo haberē: futurū vereor vt quāplu
 rimos huiusce nostrę tēpestatis homines rudior posteritas mu
 los fuisse opinetur. Quibus vix dictis mensisque iam sublatis
 scitus quispiā adolecēs cēnaculi hostiū ingressus te Rembal
 de inquit ad se princeps accersit Propera igif quantum licet.
 Nam iādudū cēnauit. Quibus auditis illico surrexerūt omnes
 Actisq̄ne citro vltroque gratijs & Rembaldus ad principē: &
 reliqui ad sua quisque munera maturarūt.

¶ Finis Primi. Sequitur secūsus liber.

LIBER PRIMVS

~~PAVLVS GILVVS HV~~
~~SEFRIDVS BVAI SEBRAN~~

Ex Catalogo librorum
Francisci Stankowicz

[Handwritten signature]

LIBER SEC VNDVS

Francisci Philelphi. Ad Thomā Thebaldum Mediolanensem.
Conuiuium Secundum.

Collocutores. Triulcius. Thebaldus. Aloysius. Coradinus.
Torellus. Guarnerius. Tertius. Axeretus. Mutanus. Lancello-
tus. Franchinus.

Va quadā optima illustriq; fortuna video cōrigi-
Thomā Thebalde; vt Mediolani hoc tempore cō-
uiuia celebrari more quodā maiorū ceperint: quib-
us ea essent apposita obsonia: quę multa magis
animi & eruditionis: q̄ corporis illecebrarūq; de-
licias prę se ferrent. Nam qui curiosius corpori student: id effi-
ciunt: vt & illius simul & animi vim atq; elegantiam omnē vi-
dentur. Sed qui animi sese quā corporis memores maluerit: non
potuerūt hi nō vtriq; prospicere tum saluberrim e tum pulcher-
rime. Pręterea quid aut turpius aut sedius: quā q; Poggiū bam-
balionem Ethruscū istū intēperantē scurrā facere. solitū audi-
mus vel infans se cibo ingurgitare: vel diluuiū potus obrue-
re. Quid vero humane dignitati cōuenientius quid aptius/ qd
formosius q̄ id prestare: vt a pecudū natura q̄ longissime diste-
mus: vt em̄ eę sensu & agūtur & rapiūtur ad pabulū ac potum:
quibus ipsis incolumes tueant se ab interitu: quo animus si-
mul corpusq; deletur. Ita homo (quē ratio inferioribus ceteris
animātibus & regē prefecit & dñm) mentis ductu atque imper-
rio cunctis in rebus aut intelligendis aut obeundis sic vtitur
ac fruitur: vt non obscure aliud quiddam corpore prestantius
atque immortalis ppositū habere curareq; videat. Itaque sa-
pientes & graues viri: quoniā se penitus p̄spexerint: animum
colere perinde atq; diuinā quadā hominis partem omni flu-
dio industriq; cōtendūt. Id autē facientes corpori etiā quāop-
time consulūt. quippe quod ipsa temperatię lege ac bono non
seruatur solū: sed augetur mirifice. Nam qui facetum pruden-
temq; sermonē de rebus ingenuis & auditione dignis inter ce-
nandū miscēt ac fouēt: nō possunt nō esse & cibo temperates &
potu. Qua quidē vna reali animū q̄ ignorat: is mihi animū ha-

CONVIVIORVM.F.PHILELPHI.

bere nō videtur. Sed vt animi merore marcescit etiā corpus: ex quo merorē notatū puro. ita ab illius tranquillitate securitas omnis manat in corpus. Intēperātis em̄ hoīs mentē (que ip sius animi veluti sensus est) prēmī epularū mole & agitari fluitibus pcellisq; potitādi. nemo est: sui compos qui ignorat. Id aut quantā etiā corpeis mēbris iacturā alterat. discere quoti die licet ex vulgo. Verū dum temperantiā laudo: nescio quo pacto sum ab instituto delapsus longius. Quare vtvnde defluxerat: oratio nra refluat. Nō possum fortunā tuā Thoma Thebalde nō probare: cū in alijs pluribus rebus: tum in hisce tribus cōiuijs: quibus deinceps superioribus modo diebus perpulchre & iama tua cum laude interfuisti. Primo apud Ioannem Antoniu. Rē baldū modestissimū & humanissimū virū: altero quod in presentia nobis versatur in manibus apud Arafmū triulciū hominē magnum & sapientē: tertio vero apud Andream Biragū virum sane splendidissimū: ac nullius virtutis inopē: cuius iuuuatē ac magnificentiā alio deinde volumine fortasse complectemur. Nunc enim cuiusmodi fuerit triulcij cenā: eodē sum prope ordine psecutus: quo hesternā illam: qua & te virū ornatissimū & altos familiāres honorificentissime Rē baldus exceperat. Nam cum senatores nouē vniuersos haberet. Triulcius in hortis cōiuias: tuq; missus a diuo pincipe nō archani quippā relaturus in senatum: ad eos quo diuenterant venisses. Essetq; seorsum cū ipsdem pro rei pondere plusculū diei que rettuleras cōmētatus. vbi rediturus in atcē iam esses: ac te triulcius vt ipse quoq; apud se cenares. verbis plurib; cōmīter inuitasset: tandē posteaq; te difficiliorē ad oblequendum videt ita rursus modice aggreditur.

Descriptio.

Acies tu quidem Thebalde cū hisce patribus cōscriptis. tum etiā mihi rem ad modū periculōsam: si apud nos cenaueris: quādoquidem & otij quippam (quod raro solet) nūc tibi contigit: & celandi tempus iam nō ianuam solum ac fores sed et postes intravit & hostia. Facere sane inquit Thebaldus Arafme triulci quod & patribus video tibiq; gratū esse. Sed vt scia

tam videat: malle se aut venatoriū canem: aut accipitrem apud
 nos degere: quā vel philosophum vel poetā. nam ipsi quā in ras-
 pina versentur: esse affatim omnia publicitus parata: quę non
 solum ad victus: sed etiā ad vitę cultus elegantiam pertinet. Sa-
 pientię vero & bonarū artiū studiosos tum premi inopia tum
 cōtemni. Quā em̄ mente: quo animo magnos ac prestantis vi-
 ros esse putemus: quibus nō modo nihil pro dignitate tribuif
 verum etiā minimū illud quod constitutū habent nunquā exigunt
 sine scōnore? Quę quā sunt aliena a principis nostri magnide-
 centia ipsi cōsideremus. Tum surridens Torellus quod mirū in
 quit: si philosophos tueatur: de quibus quid sens-
 tiā potest dixero. Verū nouū mihi quoddā verbū videris vsur-
 pare: quod ante hac audiui nūquā. Quid em̄ vocas magnidecenti-
 am. Si te ipsum Torelle volueris: si preclaras ac prope singu-
 laris virtutes tuas expendere: quid ego magnidecentiam vo-
 cem: facile cognosces. Tum ille omitte de me Guarneri: quem
 quāti facias omnes intelligunt: & ad id modo quod querebat: ac-
 cede. Quid magnidecentiā esse vis? Est inquit magnidecentia
 mediocritas quedā in re pecuniaria circa magnos sumptus ac
 magnas largitiones: quę lanquā nō paruos deceāt: neque medio-
 cris: sed magnos & amplissimos viros: huius autem extrema
 duo sunt: quę vni locum tenent: alterū vrgens in parum de-
 ctio: quam Gręci quoniam non magnos: sed paruos deceat.
 Microprepiam Hoc est parui decentiam nominant. Alterū ex-
 cedens in nimis vendicatio: quam iidem tum Banausian tum
 Salaconian tum Apirocalian nōnunquā vocant. Nam & fordidi
 opifices & inopes fastuosi & ipsi omnes qui rerum pulcherrima-
 rum rudes atque imperiti inani ducuntur gloria vendicationi
 studentes. videri quam esse magnidecentes volūt. Itaque ma-
 gnidecentia dicta est vt gręci Megaloprepia a decenti quapiā
 dignaque magnitudine. Iure autē hmoi habitus laudat: quippe
 qui ne quāq̄ in quauis actione selectioneque verset. sed in sum-
 ptus magnitudine pro decoro. Quod em̄ decet: ornamento est.
 Non autē qui que sumptus. ornamentū afferunt: sed maximi cū
 & tēpestiui sunt & pro dignitate fiunt: quales in nuptiis in na-
 talibus: & in claris excipiēdis hospitibus fieri solent. Nam qui

CONVIVIORVM. F. PHILELPHI.

caloni bus ac lixis congiariū prebet; & zonarijs sese lanarijsq;
ostentat: nō is magnidecentiē laudari: sed vendicationis sum
ptuositatique notari expetit. Qui vero in hmōi decoro digni
tatisque ratione se parū gerit. i. mihi delectus quispiā videat
tur. Admitte equidē guarneri forellus inquit quam de magni
decentia descriptionem affers. Neque tam verbi nouitate mo
ueor quam delector dignitate rei quam certe decere magnos
viros in sumptus erogandique magnitudine: in egregijs quib
busdam inusitatique munerebus ac largitionibus nō possum
non pbare. Verū si quis nō Philippus maria non magn^o quisi
piam vir: at idem aut mediocribus: aut etiā tenuissimis facul
tibus fuerit: qua hunc virtute niti ad huiusmodi laudem exis
timemus: quādoquidē magnidecentia nequit. Facilis ē Tos
relle vel istiusmodi hominibus gradus ad nominis claritatē.
Nam qui magnificis sumptibus esse magnidecentes nequeunt:
at liberales certe mediocribus ac suis queunt. Istam aut liber
alitatē: ille subdidit: cuiusmōi esse vis. Et hec itē inquit Guar
nerius circa pecunias sumptusue versatur. Prodigalitatē em
est & auariciē mediocritas. Nā qui pecunijs recuperādis pre
ter decōs gaudet: earū vero amissione vehementius dolet at
que affligitur: hūc nimirum auarum (quippe q auri sit aut pris
audus) & appellamus & ducimus. Sed cū minus gaudet: tum
minus etiā dolet: quā opus sit: & dici prodigus & existimari
solet: hoc. vt opinor. noīe idcirco appellatus: quod suarū rerum
consumptor quispiam sit. Qui aut in his vtrisque gerit se: vt
oportet: liberalitatis sibi nomē vendicat: qm liber sit neq; de
fectus parens nec excessui. Et tuam istā de vtraque virtute dis
structionē: & que amplius extrema: & quodque sigillatim: non
possum non probare. Verū ^{sup} quāto magis ego quoq; antea iudicu
bam: cū dixissem me postea dicturū qd de philosophi sentire:
facileque tuo sermone confirmasti. Et quidnā panthoedas in
quā Lacedemōnis cum i academia philosophi & multa simi
feri aque differerent: ac deinde ab ijs interrogaretur qd eius
modi sibi verba viderentur. Quidnam aliud respondit: quam
studio digna: Ceterum habentia vtilitatis nihil. Habet pro
fecto inquit Guarnerius ea a vtilitatem philosophi: qua nihil

LIBER SECVNDVS

est neq; vtilius nec prestātius nec melius. Non nulli medicina
 admirant: & eius primos inuētores diuinis honoribus cōse-
 cratos volūt: qm̄ illius artis diligētia multo ante caueri possit
 ne bona valitudo amittat: deinde que adest queq; presens est:
 ne inbecillior fiat eiusdē obseruatione facile prestat. Sin autē
 amissa fortasse fuerit: vt recuperet: eadē ip̄a itidē curat. Quod
 si corporis medicinā tanti facimus: quāti philosophia sit faciū-
 da que vna sanitate animi & p̄seruat & cōseruat & curat. Nec
 ea solū ociosi viri hoc est īgeniis & vrbaniis sed impatorib⁹
 quoq; ac ac belli ducibus colēda est plurimū: oportet inq; impa-
 ratorē ac ducē vel esse philosophum vel vti philosophis: si quid
 nō temere sed cōsilio si quid memoratu dignum facturi sunt.
 Ad que Nicolaus tertius ridens At ista inquit ratione nullus
 est hodie impator: nullus dux. verū hęc mihi nō dicuntur sed cū
 alijs qbusdā. tū Guidoni huic & Blasio quoru vterq; post tot ac-
 tantas res splēdidissime gestas (quoniā philosophiā neuter di-
 dicerit) nō erat expers rerū bellicarū laudibus. Scio equidem
 inquit Guarnerius & Blasii & Guidonē. eas res. terra maris
 que gessisse. quas nulla vnq; obliuio capiet. Te vero ad paternā
 gloriā p̄ magnū item attulisse splendorē nō sum nescius. verū
 hoc mihi facile sitis cōcessuri: neminē vestrū quicq; esse vel cō-
 secutū. vel molitū temere. nihil īprudēter nihil p̄ libidinē: nihil
 per animi impotentiā. Sed oīa cōsilio & prudentia vos gessisset:
 omnia cōstātī solertique ratione nunq; (vt opinor) negabitis.
 Tum Nicolaus: hic nos Blasii argamētis superat: proinde si qd
 habes. ad res validius quod cōtra afferas. ip̄e iam descēde in
 acie. Quid nā iubes inquit Alexander. vt cōtra vos pugnam
 ineam. Imo sane Guernerii & Torellum & Tertium tecum ioca-
 tur. Nunq; em̄ rem vllā grauiorē obuium. quin aut Aristoteli
 aut Platonē aliquē nobiscū haberemus: e cuius fonte
 vel ad pacis negocia p̄cepta hauriremus. An pu-
 tās Nicolaū hunc tam multas res p̄clarasque gessisse vel
 cōmunionē Neapolim tanta sua cū laude recopasse. aut sic Ca-
 ietam formidabili illa nauali pugna tam imminenti periculo li-
 berasse sine summi alicuius philosophi p̄ceptis & tanq; ans-
 spicijs: Certe philosophi vniū summi eiusdemq; grauissimi

CONVIVIORVM.F.PHILELPHI.

institutis semper ductus vsi sumus Philippi huius Marie angli
 cuius sapientia tanta est. tanta ingenij vis. tanta iudicij animi ma-
 gnitudo: tantus splendor: tantum robur ut non a philosophis edoceri:
 sed docuisse philosophos & vnus philosophiam primus omnium per-
 perisse aut partem aluisse educasse ornasseque videatur. Nam si qua
 fortassis (& ea quidem tenuis) philosophia fuit ante hanc partem eius-
 modi certe censenda est ut corpus haberet sed sanguinem & animam
 non haberet. Erat enim & infirma & nugatoria qua ipsa re factum
 est ut non vnum philosophie principium sed scholae plures proficerent.
 Sed hic sapientissimus princeps noster totus est philosophus
 et vere cuiusdam philosophie auctor ac parens. Nam & speculatur
 res altissimas ac diuinas cum mirabili quadam intelligentia: & que
 que agenda sunt ad rationis omnia refert imperium. & cum in his omnibus
 que moris virtutes sunt pro mediocritate perturbationis ceteris
 mortalibus antecellit: tum iusticia deus mihi aliquis videri exi-
 stimandus. Nec tam querit quam iubet philosophia quam & agit et
 facit. quo fit ut illud Eudamide dictum de se nunquam vereri queat.
 Is enim: cum vidisset aliquando in academia Xenocratem iam
 seniore qui cum familiaribus disputaret interrogauit quomodo nam is se-
 nex esset. Cui cum respondisset quispiam eum esse & sapientem vi-
 rum & ex illorum numero qui virtutem quererent. Respondit non
 infulse. Et quando inquam ea utatur si quidem nunc querit: Et
 magnam certe est scire philosophiam: sed multo mea sententia & maius
 est et illustrius & admirabilius que philosophia iusserit vsu &
 exercitacione complecti: ne fortasse phormioneos aliqui apud An-
 nibalem videamur hoc est rerum quarum sciam profitemur impiti ac
 plane rudes. Et profecto ridiculus ille mihi videri solet: qui ali-
 quid se nosse proficitur cuius vsu non teneat nec velit presertim
 cum omnis virtutis laus in actione sit posita. Tum Maffen-
 zanus excipiens. profecto inquit Blasius quam verissime videri-
 re. Et ne a phormione quopiam discedamus idem E-
 lacedemonius: Archidami filius: & Agidis frater cum phi-
 lippum audisset qui bonum imperatorem solum sapientem esse dis-
 sereret. Oratio quidem subdidit mirabilis est. Sed qui dicit mi-
 nime credendus est. Non enim tubae strepitus cum circumdedit. Ve-
 rum utcumque se res habet amandi sunt philosophi & eruditi ho-

LIBER SECVNDVS

minies in primisq; colendi: multa em vel scientia ipa affluunt
 que & reru publicaru principibus & regibus no mediocri sut
 ornameto. Nam vt reliquos ppe infinitos pretereã quis igno-
 rat quãtũ vel pericli Anaxagoras: vel Dioni Plato vel Itatorũ
 primarijs Pythagoras doctrina pferit. Nõne Cato ad Aches-
 nodorum ab ipsa militia nauigauit: Nã quod scipio africanus
 panetium Rhodiũ illustrẽ ea tepestare philosophũ accersuerit
 cum ab senatu tertũ missus esset qui vrbũ nationũ regumque
 spector intueret. Quis vrbes hominesq; animis qua lege tene-
 retur. ac idem quoq; Polibiũ lici filiũ & domi & belli in iummo
 semper honore habuerit & gręcę & latine ostendũt historie p-
 multũ hic ille. Athenodorus vi tenio cõfectus iuuit Octavianũ
 Augustum. per multum Dion Prusensis Claudium tiberiũ. Per
 multum Traianũ cęlarem plutar chus cheronẽsis & alij ite phr-
 lolophi ac perdocti homines & imperatores & reges iuuerũt
 atq; ornarũt. Que dum muzanus loqueretur Toreni filius ad
 modum puer celeriore incessu patrem odiens nescio quid intu-
 furrauit. Neq; exaudiri quicqua potuit. nisi quod aliquid nixi⁹
 orasse videbatur. Et quoniam puer veluti anhelare vitus esset.
 Post hęc inquit Muzanus noli puer incessu vti tam veloci quo-
 et corporis magis sis compos. & grauitatem ab ista vsque in-
 eunte etate induaris. Quod ille audiens rubore pfuls est re-
 sponditq; nihil. Tum pater eum aspiciens nihil ne inquit re-
 spondes ad Muzanum: cuius nam simlis es: qui verbo vno cõ-
 fundaris: Tũ Axeretus quid filiũ torelle ita castigas: quid tor-
 uo puerum vultu aspicias: cum & Aristoteles vt in tene vitupe-
 rat ira iu pueritia ruborem laudat. Et Cato senior dicere con-
 suevit se longe magis ijs iuuenibus delectari q rubescerẽt quã
 qui palleceret Tum torellus. At ego neq; ruborẽ pbo in meis
 nec pallorẽ volo. Nam alter est pene alter castigatiõis indicũ.
 Itaq; cupio ab vsq; puero ita sele cõponat fili⁹ vt neq; aiaduersi-
 sione in ipm nec castigatiõẽ me vti oporteat. Nã qd veloci⁹ in-
 cedit quã par sit nõ possum tecum nõ sentire. Sed ita se militia
 quã a maioribus habet hereditariã accigit. Tamẽ instituẽdus
 est vt sinedat nõ currat. Noli obsecro inqt Lãcelotus bonũ mo-
 rem quẽ habet natura insitũ peneq; inatũ tuus i se pbus puer

CONVIVIORVM. F. PHILELPHI

aut inuertere aut deprauare. Equidē si mihi in meis liberis de
 tur optio puerū malim qui veloci quā qui tardiore vtatur inceſſu.
 nam qui feſtināſſus natura pōt. facile etiā moderatius cum
 volet grauiusque incedat. Id autē cōtra licere pro arbitrato nō
 arbitror. Aſſentior inquit Corradinus tuę iſti ſententię. nam ſi
 mile quippiā quodāmodo in iſs animalibus aduertit & quę aeris
 dicuntur & quę terre. Nam quę volāt gradiunt quocq;. Sed quę
 gradiunt ea nequaquā volāt cuius quidē rei eum mecū ipſe ratio
 nem diligentius quęrerem ea ſe mihi offerebat quę natura nō
 erat. Quicquid em̄ inferior natura pōt idē etiā ſuperiorem poſſe
 ſe quis dubitet. Idem autē cōtra fieri nō licet. Sed cū volādī vis
 tus longe ſit ambulādī virtute preſtantior: eo fit vt quicquid vo
 lare pōt ei dem etiā ambulare licet. ſed cōtra fieri nequidquā li
 cet. haud enim quę natura ad gradiēdū inſtituit eiſmodi ani
 malia vnquā volent. rursus cū quicquid nō ſimpli ci quada est: ſed
 mixta natura & grauius habeat & leuius quidā admixtum: do
 minent autē vtrūque alteris altera/ & grauiora leuius nō forme
 ſed materię dominatu/ & forme dominatu leuiora grauius cū
 que ipſa materię vis nō volatui ſed grefſui accommodata: iccir
 co ſequitur vt cui volādī facultas ſit eidē etiā gradiēdi: nō autē
 contra eſſe poſſit. Et vt quiddam fere ſimile adducam. Nonne
 cū cāpeſtre facilius poſſe arbitremur q̄ facile collū ac vallū
 iter faciat qđ certe cōtra euenire nequaquā opinor. haud em̄ ea
 dem facilitate montiū qua camporum iter puadamus. At ego
 inquit Guarnerius hac ipſa re vna nō parum abs te diſſentio.
 Nam cāpeſtre iter modo longius ſed magis nos afficit quā nō
 cāpeſtre: verbi em̄ cauſa ſi diutius nob̄ ſit p̄ficiendū p̄ Gallia
 ciſalpinā magis laboremus quā ſi tantūdem itineris faciamus
 aut p̄ picenī aut p̄ tuſcię cliuos, ac vallīs. Recte tu quidē inquit
 ille. ſed quid ſi per vtraque loca ſingillatim nō longū. aut multo
 rum dierū iter. ſed paucorū faciendū ſit? Sane ſecus accidat.
 Nā breui itinere nos colles & valles reddāt q̄ cāpus laſſiores
 verū quid cauſę vtraque in re eſſe dixerimus. Tum reliquis non
 tā inſcitia q̄ mutua verecūdia tacētibus rursus Guarneri⁹. Et
 ſi reliquis inquit ſum inferior dicā tamē quid ſenſero: ne omni
 no videamur (quā delicatius nos triulcius elegātiusque accepit)

LIBER SECVNDVS

que vel viatorib⁹ ac tabellarijs nota sunt ignorasse. Quare qđ
 cū illis est nobis cōmune nō sum dicturus. Cāpestre iter si lon
 gū sit ac perpetuum longe magis fatigare q̄ nō campestre/ se
 cus autem vsū venire si breue sit. Verum vtriusq̄ istiusmodi p
 positionis ratio petenda est a philosophis. qui soli inter morta
 les rerum causas norūt. Et vt de longiore itinere prius loquar
 omnis diuturnior ac peremior motio maiorem laborē affert
 q̄ & que breuior est cū interuallis. Sed iter campestre huiusmo
 di esse motionis quis dubitet. quādoquidem & continua cū sit
 et minime intermissa neq̄ varia aut diuersa: sed eadē ipa sem
 per quod certe per: diuos ac valles accidere nō potest. Nam lo
 corum inequalitas. variet motū & aliū atq̄ aliū reddat necesse
 est. & ita veluti quies quēdā interuenit qua ipsa mēbra tanquā
 reficiūtur ppter mēbrorū mutationē diuersamq̄ figurā. Et vt
 res declaratur exēplo idē mihi videtur accidere in ea diutur
 niore motione que mouemur non in cāpestri atq̄ equali sed in
 itinere inequali in motu equestri solet si puus est. Nam qui pa
 rū equitat: idcirco nō laborat qm̄ mēbra illico pmutantur. nec
 eodem diutius vtūtur situ sed diuerso. Itaq̄ minus fatigamur.
 Qđ secus accidat in cāpestri itinere siquidē fuerit longius. Eo
 dē em̄ semp quodāmodo mēbra neq̄ alio atq̄ alio vtūt situ. Et
 ita rquiescere quidē possunt. Quinimo istiusmodi mēbroꝝ sta
 tus q̄ cāpestri longiore illo itinere cōstituit cām efficit cōtinui
 mēbroꝝ & motus: & laboris. cū in eadē semp figura sint Atqui
 ne ab equitatione discedā. sum equidē in mei pō exptus qui le
 gatus a diuo principe nō aut ad romanos pontifices aut ad re
 ges: ad imparores: ad maximos orbis terrarū princeps amplis
 simasq̄ respublicas cū equitarē nō plures modo dies: sed etiā
 mēses nonnunq̄ cōsueui: cū me tādē cepisset defatigatio aliud
 mēbrū cōtrahere: aliud relaxare: aliud intēdere: aliud remitte
 re. modo pedes in equi collū extendere. modo etiā ex equo de
 scendens pedester plusculū iter proficiscebam: quo per situs va
 riationē parua mēbris quiete quadā: diminueret labor. Ad hec
 nōne vsū videmus diutius. aut sedētes aut etiā cubātes nō me
 diocri labore premis: qđ certe ipsum nulla alia sit causa q̄ eius
 dem membrorū & situs & figurę cōtinuatiōe: motū aut nullor
dij.

CONVIVIORVM. F. PHILELPHI.

aut eo minimo & nō diuerso iterueniēte Tum corradinus : ais
 inquit Guarneri gressus qui fiat. p locos inēqualis minus fati-
 gare solere quā qui campestrē regionē puadāt. At cōtra fortal-
 se qbuspiā videt. dicāt em̄ nō solū in illis. locis ascēdēdo descē-
 dendoq; nō esse tēpestiuā mēbrorū mutationē (sed poti⁹ subitā
 interdū ac vehemētē. Eiusdē aut mutatio vt ipi Aristoteli plac-
 cet corpa vitiat. Et Galenus pgamēnsis medicus nō vulgaris
 naturā perscribit minime pferre mutationes repentinas. So-
 lent sane inquit Guarnerius pleriq; qd subtiliter obiscis ambi-
 gere; verū qd te nō latet res nō est admodū dubia. Nam quib⁹
 est iter longius per locos inēqualis; eos tamē minus defatiga-
 ti ea dicitur ratio / quod membra aliam sibi semper & aliam fi-
 guram comparant. Non autem quod dixeramus situs variatio
 fatigat sed perseuerantia potius. Quod autem corpus subita
 mutatione labefectetur vicieturq; natura facile assentiā: modo
 illa natura quā mutatio induxerit in habieum nō transierit : qd
 certe sine temporis longitudine vsq; permulto fieri nō possit
 Id vero in huiusmodi mutatione quomodo accidat quā nūc fur-
 sum nūc deorsum inuicem fieri videamus. Præterea illa muta-
 tio repentina nō tam in corporis substantiā aut naturam cadit
 quā in id potius quod affert corpori laborem hoc est in eū mē-
 brorū sitū qui præcesserit quem superuenienti situi quo mēbra
 quiescunt cedere haud est obscurū. Disseruisti ad ista tu Gua-
 nerii inquit Corradinus & subtiliter sane & elegāter vt semper
 soles; verū nō de longo itinere quo nunq̄ sum vsus sed de breui
 aliquo modo ab me sermo est; habitus qua ipsa de re sum id lo-
 cutus; quod me docuisset experientia; que prudentiā parere cō-
 suevit. Nam si mihi sit aliquātulum itineris p campestrē re-
 gionem. labore nullo afficior. Ascensio autem & descensio ad
 tantūdem vsq; itineris me reddere solet lassiorē. vñ id fieri pu-
 tas / Istud sane alia nulla fit causa inquit Guarnerius nisi quod
 motus neq; magnus est nec diuturnus. Itaq; mēbra tametsi eā
 dem seruāt figurationis imaginē. nō fatigant tñ. At inēqualiū
 locorū iter. ppterea vel breue laborē affert: qm̄ mutatio interue-
 nit & vehemēs. ea est & diuersa quandoquidē nūc ascēdit nunc
 descēditur. Id enim sine labore fieri nō potest; quis quies etiā

LIBER SECVNDVS

quępiam interponatur. Quę quidem vbi Torellus attētius au-
 diflet quas inquit i mediū rōnes attulistis & de lōgo & de bre-
 ui itinere p̄bo ſingillatim oēs quī s pedibus ego meis vtcunq̄
 res habet cāpi q̄ vallis ac collis ambulatiūculam dari malim.
 Verū ſcire e vobis libentiſſime velim Corradine Guarneriq̄
 vñ iſtiusmodi rōnes cauſaſq̄ depromitiſ. alter volatus & greſ-
 ſus alter longi breuiſq̄ itineriſ ad laborē. Tum corradinus qd
 putas philoſophoꝝ ſane officina. nā & hīc tot⁹ eſt phūſ vt ego
 philoſophorū hoſpes. Ad quæ ſubridens Torellus cōiectiſ in
 filiū oculiſ: habes inquit puer: quod ſcire te cupe iſuſurraſti cū
 tantope me rogafſes. vt a Guarnerio peterē: & q nā eſſent phi-
 loſophi: & qui primus philoſophię auctor inuētorque fuiſſet q̄
 principiā quę ſcholę ac ſucceſſiones. Iſta ne inquit Guarneri⁹
 tuuſ ab te fili⁹ quęſiuit. Hęc vero inquit Torelluſ. Certe non
 pur aſcit puer ſubdidit Guarneri⁹. Quęrit em̄ rē minime cōtē-
 nendā aut vulgarē. Nā cū ſit philoſophiā humanarū diuinarū-
 que reꝝ quę ad bene ptineāt beateque viuēdū: tū ſciētiā: tū di-
 ligens inquiſitiō: quiſ eam minus exaptet nō diſcere ſolū ſed
 etiā ediſcere: cū intelligat ſolū deū eiufmodi ſciētiā bonum ac
 beatū eſſe: ſed tali inquiſitione hoiem. quā em̄ veteres ſapiam
 nominarunt: eā iuniores auctore Pythagora ſapiētię ſtudiū
 (qd̄ hūaniuſ virum eſt) dicere maluerūt. id em̄ philoſophiā ſi-
 gnificat. Nam ſapere volunt Academici ſolum deum. De inuē-
 tiōe vero philoſophię nō parua eſt inter eruditiffimoſ viroſ
 contentiō: adeo vt vniuerſuſ prope terrarum orbis de primis
 eiſ auctoribuſ diſceptet. Celte em̄ & Galli Driuidas ſuoſ pro-
 ferunt philoſophię auctoreſ. qui ſecretiora nemo: a lucuſque i-
 colēteſ: mltā de virtute mltā de diſiſ imortalib⁹ religioſe pieq̄
 locuti. eaꝝ vna re maxie delectarit. & grauiſ exultanteſ cogno-
 minati ſunt a cultu venerati oneque deorum ſemno. heī. Et quo-
 niā mortem aliud nihil eſſe opīnaretur quā medium quiddā
 perpetuę & ſempitēne vitę: ac veluti quandam in alterum orbē
 migrationem. intrepide ſane ac fortiter picula ſubibant: igna-
 uum eſſe: ſtultūq̄ iudicāteſ ſi quā viciffim forent & cōtinuo re-
 cepturi vtę pecciffent. vtz hiſ Gymnoſophiſte. quos admirat
 India nequaꝝ aſſeritūtur. ſed hmōi etiā ipi quādū p̄ philoſophiā

CONVIVIORVM. F. PHILELPHI

suam esse narrant. Cuius antiquitatē ab ipso vsq; libero patre
 repetentes neminē ante ferri sibi patiuntur. Fuit em̄ vir ille
 nō bellicis modo virtutibus illustris; sed rerū aut occultarum
 aut admirabilium indagator eximius; mira nobis inquit cor-
 radinus Guarneri cōmemoras; quod & rei militaris & philo-
 sophiæ laudibus dionysium exornes; verū dic obsecro vbi est
 ille philosophatus; Certe cum in omni Europa tū etiā in Asia
 imprimisq; apud indos; quos & domuit bello. & domitos legi-
 bus cōposuit atq; illustravit. Qua em̄ tempestate vrbim ino-
 pia per vicis Indi passim habitarent. eo cum ingenti robusto
 q; milite traiecisse liberum ex Europa fati constat. Et vniuersa
 prope india superata. Nam gangaridas ppter elephantorum
 multitudinē & magnitudinē peregrinus nemo vnq; non diony-
 sius. nō deinde Hercules; nō Alexander ipse nō modo superas-
 re sed ne attentare quidē est ausus. cū ppter vim caloris estusq;
 vehementiā exercitus pestilentiali morbo correptus acruas-
 tim interiret. calliditate & sapiētia imperatoris liberatus est.
 Nā vbi ille cognouit causam tāte cladis exercitū: ex illa cāpe-
 stri ac morbida statione in mātanos sustulit locos. vbi frigidis
 spirantibus ventis. & nitidis purisq; omnibus defluentibus
 iuxta ipsos fontes ea contagione ac morbo milites liberauit.
 Eum aut montanę regionis locū vbi: id remedij liber exerci-
 tui attulit. Emur nominatum volunt. quo factū est vt gręci poe-
 tē fabulā contextentes. Dionysium ad Iouis femur sublatū al-
 tumq; cecinerint: cūq; postea secum ipse animo indiā metiret
 q̄ non solū magnitudine excellit (quippe q̄ a solis ortu vrgens
 in occasum stadia cōplectetur octo ac viginti milia a septērio-
 ne vero in meridiem duo & triginta milia) sed soli etiā boni-
 tate ob perpetuorū fluminū aquarūq; multitudinē defluentium
 vndiq; in subiectos campos patentēq; latitudinē e circunvallā-
 tibus Scytharū Bactrianorū Archianorū scollibus ac monti-
 bus; statuit eam vrbibus legibusq; munire; Itaq; cum aliorum
 fructuū: tum vini habendī doctrinā tradidisset. ostendissetque.
 relique que ad vitę vsum. decorēq; accederēt; & vrbes præterea
 pulcherrimas munitissimas ac maxime oportunas cōdidisset
 et in eas vrbes trāstulisset. docuit oīm primū diuini cultus reli-

LIBER SECVNDVS.

gionē atq; sanctitatē. leges tulit. forum cōstituit. cunq; aliarum
 multarū rerū q̄ ad bene beatq; viuendū spectare iudicauerat
 auctor fuisse. diuinos sibi honores apud indos peperit. & quo
 nullius rei esset inopia. mulieres habebat in exercitu non me-
 diocri numero: ob eā etiā rationem quo pugnantibus ceteris
 ipse inter ordines timpana (non em̄ Salpinx tubę vsū tradi-
 derat) Cymbalaq; pulsarent. Salpinx ergo vt audio Guarneri
 tubā primus inuenit: Maxime quidem Torelle. Itaq; ab eius
 nomine. apud grecos. tuba nomen accepit. vocatur ei ipsa etiā
 am Salpinx: cuius te nomine delectari tantum in re militari vi-
 rum ac duce[m] nequa[m] miror. Nam socer etiam noster Francis-
 scus cremagnola maximus ille & prudentissim⁹ impetator di-
 cere quandoq; inter iocandū cōsuevit ceteros sibi sonos prim
 mulierū videri partim pastorum. sed solam tubam fortitū viro
 rū esse & ductum. Tum Corradinus ad Thebaldum aspiciens.
 ad ista inquit ipse respōde. qui multa in hesternō cōuiuio & au-
 disti de musicis illis vestris & locutus es. q̄q; multa gręce. Ne-
 scio em̄ quid Epitriti & emiolij & alia nōnulla hmōi noia ptu-
 listis. quasi inter grecos nobis & nō apud latinos sermo habe-
 retur. Ad qđ ille dictū hilari fronte (vt solet) Nolo inquit dicēti
 Guarnerio (quē oēs de rebus pulcherrimis differentē libētissi-
 me audimus) impedimēto esse: facile em̄ ostēderē quę de musi-
 cis heri locuti sumus & instrumentis & rebus nullā in ptē fuis-
 se absurda. Nā & epitritū poteramus latinę sesquitertiū & He-
 miolum sesqui alterum noiare. Sed qm̄ hmōi noia vt alia qua-
 dam permulta iam pridē trita cōsuetudine apud latinos rece-
 pra sunt: & illis & alijs grecis p latinis vti neq; antea fugem⁹
 neq; fugiēdū existimaui⁹: nisi forte & fama & fero (qm̄ a grae-
 ca sūt) vti nos min⁹ deceat. cū nrā quoq; hmōi verba habeam⁹
 quę eadē seruēt q̄ fama & fero significata: verū nūc Guarneriū
 lōge malim audire. nā de musicis alias r̄debo cum voles. per-
 ge igit Guarneri & qđ de libero isto pogiano gymnosophistif
 que cepis nobis absolue. Poggiū guarnerius subdidit & pog-
 giana oēm aut vinoletia aut obscoenitatē heiluoib⁹ & gurgu-
 stio differēdā parasitiscq; cōcedo. Mihi de Libero sermo est q
 vrbani nō minus q̄ bellicis artibus vsus / vniuerso Indię pre-

CONVIVIORVM. F. PHILELPHI

fuit annos duos & quinquaginta Extremoque senio q̄ fortuna
 tissime diem obiit: tilijs relicto imperio: qui deinceps singilla
 tim regnantes paternis illis philosophiæ & institutis & legi-
 bus suâ omnem posteritatem in multas vsque ætates ad succes-
 sionem imperij muniuerūt. idē autē sc̄dm indos fluxere Gym-
 nosophistę quos dicimus. i. nudi sapientes idcirco ita appella-
 ti, quoniam tectis dumtaxat genitalibus panno candido cor-
 poris nuditate in omnē ætatem utebantur. hi ex omni multitu-
 dine indorum quos in septem partes distributos fuisse constat
 primum locum & auctoritate & dignitate ob id obtinent. quo-
 niam alieni ab omni vitio virtutē magnopere amplexant for-
 titudinemque in primis: & si numero quidem sunt pauciores.
 nam & omnis publici ministerijs vacationem habent & cunctis
 sunt venerabiles. Assumantur autem a priuatis hominib⁹ mag-
 nis cum muneribus honoribusque ad deorum immortalium
 sacrificia curaque mortuorum. Numini em̄ diuino quod omni
 pietate venerantes vel mortē contemnunt. carissimi iudicatur
 rerumq; infernalium peritissimi. Afferunt etiā publicę nō me-
 dioeres comoditates quippe q̄ nono anno quē vocāt in magnū
 accersiti cōcilium. siccitatis predicunt. atque imbrium magni-
 tudinem: de ventorum flatibus: de moribus & de alijs plurib⁹
 quorum cognitio est humano genori perutilis. nam tum rex. tū
 etiam alij q̄ illi fore pdixerint audientes q̄ de futura sunt præ-
 parant multo ante prospiciētes quecunque sint tempestiue cō-
 ductura. quod si qd̄ in ijs que pdixerat aberrarit alia nulla ple-
 ctitur pena q̄ maledictio: degitq; omnē reliquā vitam in silen-
 tio Ac possem equidē alia ppe infinita de iudeoū philosophia
 meminisse præclara omnia ac maxima. Sed nō sinunt egyptij
 maxime que thebei/ q̄ se oibus hoib⁹ supiores volūt nō sapien-
 tię solū sed etiā ipsius humani ort⁹ antiquitate. Etem̄ incredibi-
 lem quendā annoꝝ numeꝝ supputātes philosophię inuentionē
 sibi vēdicare cōtēdūt: ac ite astrologiē: cui volūt etiā locū ipm
 esse maxime accōmodatū: vñ purior sit p̄spectus ad ort⁹ occa-
 susq; astroꝝ. iteq; eos fuisse q̄ mēses primit: annosque descripse-
 rint Etem̄ dies nō agunt ex lunę sed ex solis ratione mēses
 vero dierū triginta singulos cōstituit: dies q̄nque & quartum/

LIBER SECVNDVS.

duodecim mēſibus addētes/quo quidē pacto annuū circulū ab ſoluunt. Neque mēſes iter calaris agunt nec dies ſubducūt. de ſolis vero lunę q̄ defectibus ſubtilē p̄ferunt rōnem ac de his q̄ futura ſint multo ante declarāt. Nec erraſſe vnq̄ exiſtimantur q̄bus de reb⁹ ſingillatim aliqd̄ p̄dixerint. Affirmāt etiā ab ſe literas primum inuētas & cum ſpeculeſiōes arihtmetica. geometricasque: tum leges optimas artesque pmultas. Et ne id q̄ dē mirum cū tāta ſit eorū antiq̄tas vt ſint q̄ chaldeos babiloni os egyptiorū coloniā velint. Tum Corradinus de chaldeis inq̄t reſpōdebo ip̄e fortaiſſe poſtea; verū interim rō poſſum nō mirari quid tātope egyptios laudes cum vel egypt⁹ ipſa videantur gręcis antiq̄tate cedere/qua iſtud Corradine cōiectura p̄bas/ Qm̄ egypt⁹ Guarneri nomen duxiſſe credis eo egypto danaī fratre quē gręcū fuiſſe cōſtat. Et itali a inquit Guarneri⁹ ab italo rege & nr̄a hęc Lōgobardia a lōgobardis eſt appellata Neque tamē italus in italiā l̄ras nec ad nos longobardi nouum aliqd̄ diſcipline genus attulerunt. Nā haud tibi vnq̄ egyptij conſeſſerunt ſe a gręco vllō noiatos ſed ab indigena potius & ſuo aiūt Memphin puellā regiā quę vr̄bi mēphi a ſuo noiē nomē dedit amatā a Nilo qui verſus in tauz illā cōpreſſiſſet ex eo filium genuiſſe. nominē egyptum qui qm̄ humanitate iuſticia ac magnidētia alijsque pluribus eximijsque virtutibus reges ſuperiores anteſſet hunc eſt tandē apud ſubditos honorem conſecutus. vt ab eius nomine vniuerſa egyptus nominari voluerint: quāq̄ etiā ſūt qui flunium ipſum prius. qui Nilus nūc vocetur egyptum. vocatum tradant/ Nilum em̄ ab nileo rege appellatū. Nā gręci q̄ poſſint afferre coniecturā ſuę huius inuentionis. qui vel literas aliunde acceperunt/ Et ab quibusnam inquit Corradinus. nonne a Palamede & ipſo gręco: A phoenici bus ſane. nam Palamedes ad decem & ſeptem quas acceperat tris illas craſſas addidit literas: Th. Ph. Ch. Nam X. hoc eſt x. & ſi ab eodem quidam inuentionem putant: malim tñ ſentire cū his/ qui eque hui⁹ inuentionē pythagore Samio dedunt. Atq; nō. y. & z. ſolum: ſed reliquorū quoq; literarū q̄ poſt p̄mas illas decē & ſeptē & repertę ſunt & additę. Nam omnium vetuſtiſſimos quos gręci vel philoſophos vel poetas afferre poſſint.

CONVIVIORVM.F.PHILELPHI

duos legimus Museū atheniēsem & Linū thebanū. Et de mus-
 seo quid certi afferat vel eo patet. qđ hūc alij Eumolpi patrem
 alij filiū pdiderūt. Eumolpiā vero epicū illū fuisse ab cuius no-
 mine Eumolpide sunt apud athenienses appellati. Et eūdem
 hūc nōnulli Orphei auditorē habitū referunt ac Pythijs in lu-
 dis tulisse victorię palmā. Etenim poetas p id tps in lira peri-
 culū facere de se solitos. Scripsisse aut archana cereis sacra &
 aduentū ad Celū & eam quā filias edocuit/mysteriorū prece-
 ptionem. & hęc quidē oīa versibus tribus milibus scripsisse/qđ
 idcirco dicta sunt chiroscopica: quoniā de magistratibus delin-
 gendis atq; designādis cōsideratius consultādū eē accuratius
 que ostēderetur: ad hęc librū vnū pedestri oratione: sunt etiā qđ
 Museū nō Eumolpi sed Antiphemī & Elene filiū dicāt oundē
 que eleusiniū: antiphemū vero Euphemī filiū Ephantēq; ne-
 potē illius quē Certion is genuit qui supat⁹ est ab Theseo: fuis-
 seq; multo antiq̄iorem Orptheo: floruisse enim tēporib⁹ secū-
 di Cecropis: scripsisseq; Eumolpo filio admonitiones atq; pre-
 cepta quędā versibus quatuor milibus & aliā plurima: alij tra-
 dunt Museū fuisse thebanū patre tamē Thrace Thamira ex
 hedonis vrbe driffaue & auo philanome: quē quidem Museū
 etfi diu ante res troianas fuisse constat vt pote qđ etatibus sep-
 tem aut saltē quatuor antecessit Homerū quid cū egyptiorum
 ęternitate vt ita dixerim conferēdū putemus: Fuit autē hic epi-
 cus scripsitq; & carmina & cantiones: inuēto pretere a museū
 quendā ephesiū qui quīs habit⁹ inter epicos & ipse fuerit poe-
 ta minime vulgari: tū qnoniam eius scripta ad Eumenem et
 Attaliū memorātur nihil est qđ cum tanta illa vetustate contē-
 dat. Quocūq; autē pte: quacūq; patria fuerit museū alique apđ
 gręcos in philosophiā excelluisse tum alij plures tum Lisiās
 orator affirmat in ea oratione qua Mixide accusationi: rūsūm
 est. & hūc filios reliquisse duos Museū atq; Hesiodū: nec desūt
 qui dicāt primū Eumolpiū & de origine deorū scripsisse apud
 gręcos spherāq; inuenisse Eūdēq; dixisse & ex vno oriri oīa &
 in idipm resolui: nā qđ ad Linū spectat p breue dictū est: vulg-
 ris em est inter gręcos cōmunisque opinio Linū apud theba-
 nos phię laudib⁹ pstitisse. hūc aut Mercurio Vraniacq; natum:

LIBER SECVNDVS.

de mundi creatione: de solis luneque meatu: de animalium ac fructuum generatiōe scripsisse & eius operis initium huiusmodi fuisse. Tempus erat quo cuncta simul natura creauit. quē secutus Anaxagoras clazomenus acutus ille spectatusque philosophus. omnis res ait simul factas esse/venisse autē mētē easque formasse. Quidā vero & hij quē viri nequaquam idoche tradūt. thebanū linū iōge iuniorē fuisse. sed qui cū vetustissim⁹ tū excellētissimus fuerit ei priam fuisse chalcidia: q Vrania mēe natus. nā patrē alij Mercuriū alij Anphimaz. pdidere. muse lyricę auctor traditur. & lras quas e phoenicibus primus ad gręcos trās tulerant herculē docuit. quę plures volunt nō eū tulisse primum lras. sed illas accepisse ex Cadmo agenoris filio: quas herculi deinde tradiderit & Orpheo & Pronapidi. plerosque etiā legimus q eundē Linū Terspicore & apollinus filiū. dicant. qd eo videt absurd⁹ quod illū in Euboea sagittis iter emprū ab apolline fabulent. Quosunque velint vel poetas vel musicos gręci pferāt nunq tū efficiēt neq gręci ipsi etiā Thraces: q hac tē pestate se maxime ppter nouā romā gręca sapientia gloriānt vt philosophię primordia alterutris sibi danda esse conuincāt Tum axeretur. Num istua fortasse ppter orpheū Thraces dicunt. Nam quē aliū habēt antiquiorē: Narrabis tu sane de orpheo Guarnerius respondit. Ego em loquar de Zamolxi: quē ipm Thraca in barbaricis legibus scripsit Hellanicus. arcana sacra eos docuisse: & Geras qui Thraciā incolerent: dixisseque nunq fore vt aut ipse aut quos secū haberet mortē paterentur. sed bonis potius cunctis habundarēt: quę loquēs subterraneū domiciliū aduersus nimbos ac pcellas edificauit. vbi cum ex thracū repente cōspectu surripuisset sese. vitā agebat. q deide anno quarto cū mirifice desideraret a Getis. rursus se ostendit. Ac maximā de se fidem apud thracas oibus in rebus pstitit. Atq tradit Mnaseas Saturnū apud getas coli. vocariq Zamolxin. Ad hęc & Therizi & Crōbisi p deo Zamolxin colunt. Aiuntq morietes vt Zamolxin ipsum migrare ex hac luce rursumq venturos. Et hęc vera esse certo putant. Itaq & sacrificia & dapes plurimū celebrant pinde atq rediturū sint oīno q dīe obiere. Nec etiā illud me latet fuisse Zamolxin quendam

CONVIVIORVM .F. PHILELPHI

genere Scythā quē pythagore seruū perhibent. Is em̄ postea q̄
 libertate demū donat⁹ eit reuersus in patriā quā in Italia philo-
 sophiam. didicisset eam tradēs Scythis / docere cepit de im-
 mortalitate animoꝝ. verū hi oēs & quotquot sunt alij quid ha-
 bent quod ad egyptioꝝ antiquitatē afferre queant. qui vulcanū
 Nili filium (in quē ipsum philosophiē inuentionē referōt) ante
 cessisse volūt Alexandrū magnū annis octo & quadraginta mi-
 libus octingentis sexaginta tribus. quo quidē temporū curri-
 culo solis defectus trecentos septuaginta tris: lunę vero octin-
 gentos triginta duos obtigisse. mirifice em̄ egyptij valet cum
 totius philosophiē. Tum qđ omnes situs astroꝝ cognitionē ac
 natura. Imprimisq; huiusmodi omnes defectus astroꝝ multo
 anteprehēdunt predicuntq;. Verum q̄ inq; Lancelotus rati-
 onem adducūt ad defectus lunę Num eā q̄ pythagoreoꝝ qui-
 dam qui lunę defectū fieri dicūt ex reuerberatione & obieci-
 tū ipius terre. tū terre obiectus. Dixerūt istud quidē pithagorici
 nō pithagorei qui probant accidere eiusmodi defectū p̄ flam-
 mę tributione q̄ paulatim ordine suo accendit vsq; quo pfectū
 pleniluniū absoauerit: ac rursus debita p̄portiōe decrecit ad
 ipm vsq; congressum: p̄ quē extinguit prorsus. Sed alia est egyptioꝝ
 sententia de lunę defectibus & eadē ad modū q̄ nō pla-
 nē mō platonisq; discipulū aristotelē: sed etiā quā qui doctrina
 inter stoicos claruere secutos accepimus. cū demonstrant mē-
 cuius etiam splendore vndiq; occultetur / defectus aut. tum ac-
 cidere cū in terre vmbractionem inciderit qñ ea. s. inter solē ac
 lunā media fuerit vel lunam potius obiectū suo texerit. sed He-
 raclitus inquit Muzanus aliter sentit qui ait lunā deficere per
 reuolutionē partis scapham representantis: At Anaximenes
 Thebaldus inquit id dicit esse in causa quod hostiolū rotę ob-
 struat / nō indoctę Berossus mihi (subdidit axeretus) locutus vi-
 det. q̄ ob nullā aliā causam deficere lunam existimauit q̄ qđ ea
 illius pars aduersus nos vertat q̄ ignis est expers / quibus di-
 ctis cū silentiū esset consecutū surridēs Guarnerius leniter vt
 solet. nescio inq; an qđ de philosophiē inuentionē egyptijsq; di-
 cere. ceperā p̄termittendū sit nobis redeundūq; ad cenā: an

potius psequendū: Immo inquit Corradinus loquere tu mira
 bilia ista egyptiaca dū nos cenam⁹. Immo inquit Guarnerius
 quāquidē omne tulit pūctū qui miscuit vtile dolci, pstringam
 q̄ sunt reliqua inter cenandū/ cūq; diciturus iam esset interpel
 latur a Lanceloto qui diceret mirari se qd̄ alios esse pythago
 reos alios pythagoricos existimare videre. At sūt inqt Guar
 nerius sane alij. nam qui pythagorā ip̄m audierunt Pythago
 rici sunt a posteritate appellati. horum aut̄ discipuli Pythago
 rei. sed qui alias eam disciplinam adamarūt extrinsecus: dicti
 sunt Pythagoriste Placet sane ista distinctio q̄q̄ nō dubito ita
 istis accidere iterdū vt̄ in alijs multis que p̄turbat vsus. sed age
 dum priusq̄ de egyptijs percurras (nisi molestum est) expone
 paucis: quid de solis defectibus ijdem teneant Heraclitus em̄
 id accidere opinat̄ quoniam vertatur ea pars solis que scaphæ
 similitudinē habet. Ita em̄ conuexitas sursum iacet: deuexitas
 aut̄ deorsum ad aspectū nostrum. at Guarnerius alia est inquit
 Lancelote egyptiorum sententia: putant em̄ eiusmodi defectū
 ex nubiū densitate accidere que inuisibiliter ad discū sese ap
 pulerunt. Sed ipse inquit Aloisius in aliā quandā opinionē ad
 ducor & eandē plane quā omniū primū Thaletem securū autu
 mant. Nā solis defectū idcirco fieri voluit qm̄ sub ipsum ferat̄
 luna tāq; sessor. hanc em̄ natura terrestrā esse id qd̄ intueri lice
 at. veluti p̄ speculū disco supposito. Secus sensisse videt̄ inquit
 Thebaldus Anaximander eiusdē Thaletis & necessarius & di
 scipulus. & successor q̄ solē ideo deficere arbitratus est. qd̄ illū
 hostiolū p̄ quod ignis manat obcludatur. Aristarchus em̄ alia
 rōne vsus locat solē cū his astris que errorī non sunt obnoxia.
 Terrā aut̄ moueri censet circa solarem circulū ac pro inclina
 tionib⁹ terrę discum vmbra occupari. Quid dicemus inqt Axe
 renus de Xenophane Colophonio q̄ plures esse tradidit: &
 soles & lunas p̄ terre: tū regionib⁹. tum abscissionib⁹. tum etiā
 Zonis. Qnq; aut̄ discū incidere i aliquā terrę abscissionē q̄ nra
 habitatio careat. Et ita quasi ferat̄ per inane illū deficere ait
 etiā idē Xenophanes solē progredi in infinitū. sed p̄pter distā
 tiā videri circulariter ferri. sed iam ne interpollationibus nos
 tris sim⁹ Torelle tuo isti te digno filio molestiores: sinamus

CONVIVIORVM. F. PHILELPHI

si videtur Guarneriū qđ de philosophia ceperat ad exitū pđu
 cere. Recte fecerimus inquit Tertius. Nam ita multa variacq
 cōfundimus: vt verear fore q ita nos a Triultio (vt a circe Vlyf
 sis socios) alios factos insimulent. Imo inquit Triultius inter
 polare equidem cupie hā: intuens pleroscq nostrum frustra di
 scubuisse: quippe qui man⁹ epulis nusq detis. Sed minime au
 debam grauissimū nostrū vtilissimūq sermonē impedire pēs
 sertim q talis sit qui non pueros modo atq adolescentes: sed
 etiā natiu grādiōres non exornare minusq vel delectare vel
 stabilire possit. Quare ita Guarneriū vnde diuenterat iternm
 repetēs. Vulcanū inquit egyptij q Mercurio illi antiquiori: Li
 teraz legum lirēq inuentori successit i regnū. philosophiē res
 pectorem ostēdunt. Is quoniam vnus oim primus ignem repe
 risset egyptijs: & astra ignea esse tenuisset: & p cōiunctiōe tē
 peramentoz astroz fieri in terra oia: ignis deus appellat⁹ ex
 stimatur. Hūc autē fuisse bellicosissimū ob idq claudū factum
 qm accepisset vulnus in pedē: tulisse p̄terea egyptijs pudiciē
 legē vt iusticiē Mercuriū. nā egyptiē mulieres vno viro cōtens
 tē nequaq erāt. Et eundē instituisse misticā atq oim item pri
 mū vbi per mystice precis interuentū forcipē ex aere accepif
 set. arma e ferro fabricasse tum Agraria tū etiā Bellica: nam
 claua prius in re bellica atq lapide vt abant / diuinos aut ho
 nores idcirco meruit: qm cū mystic⁹ simul ac religiosissimus &
 bellicis artibus pitissimus fuisset. Tum vī in primis ignem qđ
 modo dicebā inuenisset: huius deinceps successores sacerdos
 tes pphetēq fuerunt: is em post Mercurij obitū regnauit dis
 es mille sex centos octoginta: q conficiunt annos quatuor. mē
 ses septē. dies nouem. nōdum em egyptij anni mensurā didice
 rant. Itaq diei ambitū annū appellabāt. Ab ipsis aut sacerdos
 tibus Chaldei qui egypti brū Colonia fuerūt / siderū discipli
 nam accipientes. magnā sunt gloriā cōsecuti. Sed ne noster
 plixior fiat sermo q ratio cōsului patiat. satis argumenti sit.
 nullius generis eruditiōis ac doctrinē inopes egyptios fuisse
 qđ vix quenquā e grēcorū vetustissimis sapientissimis iuenias:
 q non ad illos discendi & cognoscēdi gratia traiecerit. Sed qđ
 primum esse puto absolutissime sapiētiē munus: diuino cultū

*Vulcanus
 Emphy
 nicus*

LIBER SECVNDVS

qui pietas est ac iusticię sine qua viuere nemo pōt: maxime om-
 nium studebāt: diuinitatē vero (quādoquidē altius ex sese hūa-
 ni ingenij imbecillitas nequibat attolli) soli luneq; tribuebant
 quorū alter Osirin/ alterā Isin vocāt hoc est puidētū Cui⁹ ocu-
 los multos sit & antiquitatē (id em̄ significat Isis) q̄ idcirco anti-
 qua est appellata qđ eius originē vetustissimā putent & semp-
 ternā. Quod aut sol multioculi nomen acceperit. I. Osiridis nō
 solum factū existimo ppter corpis radios: q̄ quasi oculi in vni-
 uersum mundū diffundunt: sed multo magis ppter mētis intu-
 tum q̄ oīa: quęq; fuerūt: quęq; sunt: quęq; in omnē erūt eternitas:
 tem: perenniter ante eterneq; pspexerit: qđ ipm̄ secutus Ho-
 merus vt arbitror nō indocte cecinit. Sol q̄ cūcta videt quique
 omnio maximus audit. Priscis illi s̄ tpibus egyptij mūdū suspi-
 cientes: mūdiciq; naturā admīātes: & tanq̄ obstupescentes cum
 interius p̄dicere nō possent. solē & lunam: eo & primos & sem-
 p̄ternos deos arbitrati sunt. quoniā p̄ illos magnas vtilitates
 afferri hūano generi viderent in omnes anni ptes/ vtpote qđ
 naturā horū astrorū cōduceret plurimū ad rerū omniū vitam:
 cum ex sole sit ignis & spūs: ex ip̄a aut luna humor & siccitas:
 ex vtroque aut aer. nam ex his oībus & gigni & aliquodcunq;
 tādē viuēdi vim accipit. Itaq; oīne corpus mūdane naturæ ex so-
 le atq; luna confici: horū aut aut esse quinque ptes quas modo
 dicebamus spm̄ ignem siccitatē p̄terea humorē. demūq; vim
 aeris. Quibus ip̄is ita cōstare vniuersum mūdī corpus/ vt ho-
 minis corpus: capite manib⁹ pedib⁹ reliquisq; p̄tibus videm⁹:
 ip̄os: vero quinque singulos deos singulis dāt/ spm̄ em̄ eiusmo-
 di appellāt noīe quali & apud gręcos. Xeus. & apud nos vo. iſ
 Iupiter. Nos em̄ a iuuādo nomē sumpsimus. Illi eadē rōne a vi-
 uendo qđ spūs auctor sit vitę animalis. Itaque iouem oīm patrē
 putant. Qua sententiā ductus Homerus ait hominū pater atq;
 deorū. Ignē vero quē ita egyptij patulo sermone. vt gręci Ephe-
 stum. nos vulcanū dicimus. magnū esse deum arbitrant. pluri-
 mūque valore ad rerū oīm & ortum & incrementū. Sed terram
 qm̄ veluti vas quoddā eorū quę gignunt existimāt matrē nomie-
 nāt qđ securi gręci demetrā vocant. Et em̄ vetustissimos etiam
 poetas terrā appellasse matrē cū plures alij & Latini & gręci:

CONVIVIORVM. F. PHILELPHI.

tum Orpheus ostendit qui ait Cunctis terra parēs ceteris ditissima regna. Nostri enim Cicerem eadē mente agerendo terram appellarunt/ Humidā aut naturā veteres oceanum vocasse idē Orpheustestis est: cū de humore ita loquitur. Oceanūq; deū semen tethinūq; parentē. Nam quod aere appellarūt: athe nam nostri minervā ob vim naturāq; bellandī aut a minuendo aut a minando & eam virginē id esse causē ducō: quoniam aer natura vicari nequeat. Natam vero e iouis capite quoniā mūdi altissimū locū teneat. Tritogeniam aut Tritoniam nō a gigante quopiam nomināt: neq; a Tritone libtē flumine: neq; qd̄ tertia nata sit post diānā & appolinē: nec quia terribilis formidabilisq; sit. nec ob aliā causā appellatā putāt q̄ ex ea quod ter in annū aeris naturā mutari videāt vere estate autumno. Soia enim egiptus ex omni orbe terrarū hiemen nescit. Glaucoptis vero (quē apud nos cesia ē) idcirco appellat̄ eiusmodi sit aeris aspectus. tradunt egiptij de hisce & dijs & rebus alia p̄ multa: quā ipse breuitatis gratia missa facio. Rerū autem principū materiā esse voluerūt. Vnde postea quattuor elementa dicim̄ ac discerni atq; animalia quedā effici dicunt. Nunq̄ egiptij differre aliquid volunt inquit Aloisius principū & elementum Nā Thales Milesius; idem esse definit (At prudentius inquit Guarnerius) ponunt egiptij quos etiam & Plato & Aristoteles duo eruditissimi & sapientissimi viri secuti sunt: pbant em̄ eam ter se plurimū differre. Nā elementa cōposita esse a principijs neq; cōpositionē tribuimus nec effectū: verbi causa elemēta dicimus terram aquam aerem ignem: principia vero ideo vocamur quoniā nihil habent prius vnde gignatur. Non enim id principū esse queat quod gignatur: sed vnde gignatur. Terra vero et aqua reliquiq; elemētis aliqua priora sunt. ex qbus ea sint genita informis Materia & ipsa species quam nominant. Entelechian. & priuatio. Non igit̄ idē principium & elemētum Nihil enim temere loqui consueuerunt egiptij q̄ mundo quoq; quem ponant orbiculatē ortum obitūq; accommodant. Tum exacretus nō sum inquit nescius & stoicos & alios plures idē fēfisse quod egiptios. quāq; sunt nonnulli qui mūdo nō orbis: sed cui figuram dederunt. Verum mundi interitū pleriq; egiptijs

LIBER SECVNDVS

non concedunt nisi forsitan Epicurus qui eo putauit mundū interiturū qui a genitus esset: sicut vsu venit in ceteris animantibus ac plātis. Nam & pythagoras & stoici ab deo genitū mundum sunt arbitrati: & qui certe sit mortalitati obnoxius a natura. Sensibilis enim sit necesse est: quāquidē est corpore. Quae quanq̄ ita sunt, nunq̄ tū fore vt pereat idq; nō natura sed prouidentia perennitateq; diuina. At Xenophanes inquit Thebaldus, neq; natum voluit mundū nec moriturum, sed immortalē & sempiternum. Acute mihi videt Aristoteles inquit Muzan⁹ subtilissimeq; locutus qui ait si mundus alitur patietur etiā interiturum: sed nullius indiget altionis. Quare sempiternus futurus est: At ait idem Aristoteles Aloissus subdidit, eā mūdi partem quae est sub luna & vbi vicina terre vitiantur talem eē quae pati possit. Discipulo Aristoteli inquit Corradinus respōdeat doctor Plato qui quāuis alatur mundus: hunc tamen interiturū negat quippe qui non aliunde sed ipse sibi ex eo quod vicissim perit, altionē prēbeat. An somnia narrasse Philolaus existimetur inquit Axeretus qui mundi cladē duplicem esse dixit: alteram e celo ruente igni: alterā ex aqua Lunari per aeris turbis nem solidi illius quidē ac fusi, quorum ipsorum euaporationes mundi sint alimenta. Tum Franchinus castellio quantū videor intelligere Philolaus iste neq; ab egiptorū discrepat & cū nostra hoc est Christiana philosophia (quae sola indubitata ac vera sapientia est plurimū consonat: modo quae prēteriere nō futura crediderit. Diluuium enim prēterisse omnes scitis, futurū autem per ignem excidium rerū mūdānarū quottidie vulgo & auditis & creditis. Verum quoniam iam prope aduefspascit, & quae ad egiptiorum philosophiam spectabant Guarnerius gentilis meus nō diligētius minus quā copiosius explicauit. Nam de inuentione querebat. Nō de omni sapientie studio quod nō conuiuij sed multorū dierū ac mensium disputationē expectat, omissis reliquis aut in aliud cōmodius tempus reiectis, per libenter in prēsētia audierim quid illi de animo senserint. Immortalem ne animum an fortasse mortalem esse crediderunt. Animum (Guarnerius inquit) egiptij cui⁹ naturam ex aethere hoc est ex purissimo celi simpliciq; ardore eē putauerūt immor-

CONVIVIORVM. F. PHILELPHI

talē oīno gternumq; posuere: quicq; e corpore post constitutum
 temp⁹ in aliud migraret corpus certo quodā et ordine & lege
 quā ipsam opīnionem Pythagoras ab egyptijs sacerdotibus
 edoctus in Italiā secum aduexit: eamq; nō pbavit solū. verum
 etiā auxit atque exornauit. Satis si videtur de egyptijs. inquit
 Franchinus. libenter em audiā de Orpheo cuius nomē apd
 veteres splendidissimū fuisse persepe lego cū apud alios: tum
 in sacris libris. Hic Guarnerius inquit tua axerete hec est pro
 uincia. Immo tua inquit ille qui nosti omnia qui nos tua suauis
 tate mirabilique doctrīna & delectas & nutris. Videris tu qui
 dem (inquit Corradin⁹) iam metuisse nescio quidq; paulo an
 te videbaris tam ferox cū de Orpheo sermonē inieceras. itaq;
 recte feceris si quod vltro recepisti iam tandē exoluas. turpe ē
 em timere te. Mene? Quantum intelligo nō sum tibi satis co
 gnitus. Nam q; potentissimos reges / ornatissimas classes / fir
 missimos robustissimosque exercit⁹ nō metuerim: de Orpheo
 ne verba facere prime scām? Sed fatebor tibi plane quamohrē
 min⁹ audacter huiusmodi sermonem capessēbā / mouebat me
 primū eloquētia Guarnerij quē dicentē deum aliquē videor au
 dire. Deinde ipse Orpheus: quē estī oēs ppe oīm gentium et
 tes in omni disciplinarū oīm genere admiratē sunt / qui tamen
 curasue fuerit adeo propter egregiam (vt opinor) lūmī hoīs ex
 cellentiā & dubiū & incertū est (id quod de Homero quoq; vide
 mus accidisse) vt existimare visus sit Aristoteles illum nūq; fu
 isse. Quem em Orpheū crediderimus. Num em; quo apd Thra
 cas regnante tributarios phrygas Amazonas reddidere? Ma
 gnus is profectio vir fuit & apud oēs gentes atque nationes ad
 mirationi vehementer habitus. An illū potius aut Arcada aut
 Ciconeum ex Thraciē Bisaleia quem Troiano bello antiquio
 rem duobus seculis antecessisse Homerum tradunt: Fuit enim
 is Epicus atque illustris quidē Scripsitq; & fabularum artē
 & epigrammata & hymnos. Nam Odrisium Orpheum i quem
 poemata quedam referuntur / testatur Dionysium fuisse nunq;
 Fuisse quoque Orpheum in quendam asserunt patria Libetris
 vrbe Thraciē sub proximo Macedoniē monte Pietra. natum
 patre Oeagrīo & matre Calliope: At Oeagrīum ab Atlante

LIBER SECVNDVS.

te ex Alcione filia quitū fuisse: vixisse autē etates nouē aut etiā vndecim (vt quidam pbāt) qui bellū Troianū sæculis vndecim precefferit. Is autē fuit auditor Lini scripsitque p̄ multa vt Traſmos sacros sermones libris quattuor & viginti. oracula: ar cana sacra: crateras: salutaria: descensum ad inferos: peplū reſcte Astronomi iā: hymnos: corymbaticum cū physica. Afferūtur præterea alia p̄ multa scripta sapiēter & docte quæ a nōnullis existimant adulterina/ quippe quæ partim Theognito theſſalo et Cecropi pythagoreo: partim Tymoclio Siracusano & Persino melesio: partim itē Nitię eleatę: alia Brōtino: & alia alijs ascribantur. Nam liberalia ab eodem Orp̄heo scripta omnes p̄be consentiunt. Quæ nam inquit Lancelotus liberalia nominas: num q̄ veteres Romani Bachanalia? Voco equidem liberalia quæ dicuntur a gręcis Dionysiaca. Liber em̄ est Dionysius. nā bacchanalia veluti per contumeliam a baccho nominata sunt. Sed quare nos liberum vocamus subdidit Muzanus. An quoniam libere homines loqui faciat? Sane est vt dicis. Respondit Axeretus: aut etiam quia liberauit exercitum pestilentia apud Indos: id quod modo memoriter acvere Guarnerius exposuit Sed ne quod ceperam dicere omittam. habuerunt etiam siculi Orp̄heum & eum quidem epicum ex Camarina: cuius item esse conten sunt descensum ad inferos. At Italia rerum imperatrix et domina: cui omnū cesserit: vt enim taceam pythagoram cui neminem ex omni antiquitate anteponendum video. Fuit apud Italos Orp̄he⁹ crotoniates ip̄e itidē epicus: quē Pisistrati athe narū ryranni familiaritate vsus Asclepiades refert. scripsisse: quæ decaterias. & eundē cū alia prope innūerabilia diuini sui ingenij atque sapiētię monimēta reliquisse. tum vel i primis argonautica: quæ pythagoreo quoque Cecropi a gbn̄spiā dantur: Atqui p̄spicū est (qua tēpestare summa erat apud iudeos iudicibus potestas data soluto atheniensū regno) Orp̄heū sapiētię virtutisque prestātia p̄limū clariſſime: misteriorūque p̄tissi- mū habitū. nā & de cognitione diuinitatis ferunt libri ab illo editi: & multa de mūdi origine atque ornatu: multa de creatio- ne hoīs: multa etiā de trinitate i p̄a: quā tribus noībus consilio luce vita cōplexus est disputata diuinitus: hæc vix locutus est

CONVIVIORVM.F.PHILELPHI

Axeretus. cum solum moueri adeo cepit vt & mēsa & discōm-
bētes saltare viderētur: fuerūtq; fortasse qui timuissent. nisi ea
na in hortis sub diuo parata esset. vbi iminere nihil poterat pe-
ricli. Quate posteaq; desiderat teeremotus subito vt fit. Vereor
inquit Tertius ne tāta sit mēdaciorū vis de ista vestra philoso-
phia vt terra iam grauis ac tumēs ea ferre nequiuērit. Itaque
tantū oneris vel peperit vel euomuit. Nos inquit Axeretus ex-
ponimus audita quęq; veteres vel latini vel gręci scripta reli-
querūt. Tu si quid habes certius narra nobis. Nā terrā mo-
ueri nō miraculo sed natura cū alijs plures. tū & Thales & De-
mocritus declarāt qui docēt terremotus causam aquā esse. Q d
mox excipiēs vnus ex Tubicinibus q iā seorsum cęnati simul
cū tibicinibus corā astabāt. Ita est inquit sapientissime Axere-
te vt dicis. nos em̄ oēs vīno mero nō diluto delectamur. quare
quicquid hmōi appositū nobis est terremotu bidēdū dedimus
quod ipa etiam ferre nō valens turbata est atq; cōtremuit me-
tuens (vt existimo) aquam intercutem. Ad quod dictū cū risi-
sent oēs. inquit Guarnerius vnde admodū & exiliter cām ter-
remotus duo isti quos attulisti Axerete Thales & Democrit⁹
reddiderūt. Nā mihi Anaximenes magis placet qui ariditatē
raritatēq; terrę quo terra moueretur in causa esse duxit. Nam
earū alterā siccitates. alterā imbres gignūt. At Epicurus inqt.
Tbealdus fieri posse opinatur vt terra sursum pulsata & velu-
ti subuerberata ab crassitudine aeris subiecti qui aquosus fit
moueatur. Fieri item posse vt quoniā ea infimis partibus cauer-
nosa sit a disseminato disperloq; spiritu qui in antra subterra-
nea & cōcauitates incidit agitetur. Sed quare inquit Aloisius
nō credimus Platoni. qui ait motionem oninē fieri sex modis.
sursum deorsum dextrorsum sinistrorsum. anterius posterius.
Sed horum sex modorū terra moueri nullo pōt: quę vndiq; infi-
mū locū teneat. Itaq; eam immobilem manere vult. habentem
egregiū nihil quo magis feratur sed eius aliquos locos ob ra-
ritatem agitari. Ne Parmenides quem Democritus fertur ses-
cutus plurimū delectat inquit Muzanus: q terram dicit quoniā
ex omni parte equaliter distet manere veluti in expēdio/ qui p-
pe cui causa desit cur huc magisq; illuc repat. Quāobrem quati

LIB FR SECVNDVS.

illam quædem non autem moueri. Audiui etiam inquit Corradin⁹
 existimasse Anaximenen/terram oblatitudinē insidere aerī:
 quibusdam etiam visum eam positam super aqua quæadmodum
 latiora quædam tabulasq; videmus ac ppter ea moueri. Nō in-
 docte Metrodorus sensisse mihi videtur inquit Frāchinus cū
 ait nullū corpus pprio in loco moueri. nisi ab quopīā v' vrgeat
 vel trahatur secundū operationā: proinde ne terram quæ (vtpo-
 te quod iaceat) naturaliter moueri: sed aliquos eius locos alijs
 se coniungere. Neq; displicent tamen Stoici q dicunt terre mo-
 tu n esse terrę humiditatem in aerem discretam atq; exciden-
 tem Et quis multa dicantur ab Anaxagora: plura itē ab Aristo-
 tele quare terra quatiatur atq; agitetur/ego tamē non possum
 nō mihi psuadere aliā plerūq; causam esse occultā nobis pspi-
 cuā deo/q sepe nos monet hmōi terrorib⁹ quo æternis nos su-
 plicijs nō faciamus obnoxios. Sed hæc fortasse nō cōiuij sunt
 et ioci: sed maioris cuiusdā & grauioris studij. Itaq; ne inept⁹
 ab vobis fortasse iudicer mihi ipse moderabor: q̄q̄ nihil est quā
 libentius aut audiam aut loquar quam de deo qui solus nostra
 felicitas est. Et recte tu quædem inquit Muzanus. Quis em̄ adeo
 sit animi atq; mentis inops: q se felicem vel esse vel fore arbi-
 tretur si deo vacauerit: ad quem nostra omnia tanquā ad finem
 referenda sūt. Et profecto nisi nos metipfos valde diligamus
 vel oderimus potius. facile possumus: cum nos collegerimus tē
 ipsam omnem assequi atq; cognoscere. Et quo nam pacto in-
 quit Franchinus. Nō enim facilis quædam prouincia sit seip-
 sum nosse id quod veteres philosophi oēs pro miraculo vsurpa-
 re soliti sunt. Nonne inquit Muzanus cū velimus cogitādo ab
 inferioribus ad superiora ascendere: prius nobis sensus occur-
 rat: deinde imaginatio: tertio loco ratio: postea intellect⁹: & huic
 cōsequēs intelligentia. In supremo aut sapiētia. Certe est vt di-
 eis inquit Frāchinus. Teq; ita loqui & sentire plurimū gaudeo
 nā summa sapiētia est ipse deus: ad quē nō difficile homo pue-
 niat: si suā in huiusce vitę nebula sapētiam nouerit: quæ aliud
 mea sentētia nihil est quā ea omnino quā græci tum Eusebiam
 tum Theosebiam vocāt. nos aut pietatē. hoc est dei cultū: & hæc
 mihi sane idubitata & verayidēt philosophia: de cui⁹ p̄stātia sū

CONVIVIORVM.F.PHILĒLPHI

gentiles illi vel dixissent quicquam vel cogitassent/eos profecto non sapientie studiosos sed plane sapientes/appellēdos tenēdosque putarem. At illi mihi crede nullam sapientiam tētebant. Ea enim querebant que vel inuicta erant vel minime necessaria deū autem ignorabant. Quare quo plures sunt qui sibi sapientie inuentionem vēdicant eo est maior impudentiū numerus. Nam neque me fugit oēs nobilissimas nationes huiusmodi sibi gloriam pro viribus aucupare atque vsurpare: vt reliquos em̄ conticescam. Eandē quoque phoenices sibi: eandem sibi Libies laudē assumunt/quorum alteri Ochum: alteri Atlantem cōcinunt. Fuit autē ochus cum aliorū syderum inspektor diligentissimus tū parū Cynosurę (Qua duce nocturna vt inquit Aratus fidunt phoenices in alto) acutus inuentor. Atlas vero cum de tota mundi machina naruræque differeret fingit a poetis terrā ac cælum sustinuisse humeris: cui nimio pondere laboranti propterea volunt herculem successisse/ qm̄ hic post eius obitum in philosophia claruerit. Quid mirum est (inquit Aloisus) si (cum de re nō admodū, eximia solēt) de philosophie inuentione (qua nihil humano generi aut cōducibilis us uul pulchrius aut etiā iocundius ad immortalī deo prestari potuit) & contendunt multi: & eā sibi laudē vendicare maxime omniū optant. Quandoquidem Seythę etiā ipsi de huiusmodi munere cū toto terrarū orbe disceptare quasi res ferro nō ratione agant minime dubitent. Et quos non Cyrus: non Alexander. nō romani ipsi rerū omniū dominis: nulla denique vnquā vis (preter vnū modo massagetam Thomyrin qui nō minus versuta & calliditate quā maximo omniū post Xerxē munificentissimoque exercitu non modo magna ex parte Europā: sed totam prode Asiam suo iperio subegisset) nulla inq̄ vis alia supererat/ ipsi philosophie vitæ atque magnitudo supauit ac vit. Volunt em̄ se primos esse omniū quorū animi duriciem atq̄ acerbitatem philosophia flexerit & ad maturitatē quandā suauitatemque mellierit. Nā & Abarim apud se & anachalin excelluisse. At qui Anacharsis Gniri filius, claruit Croesi regis temporibus. Is leges scythiacas scripsit versu. scripsit etiā deuictus tenuitate. Extantque adhuc pleręq̄ eius epistole: quis

LIBER SECVNDVS

quibus hominis vel magnitudo vel grauitas dilucide dignosci
 tut. Tradunt quę nonnulli & anchorā ab eodē & rotam figulorū
 inuentam. Perijt autē infidijs domesticis p̄ Cadinā fratrem re
 gem Scytharum: cum sacrificaret vel metu vel inuidia interē
 ptus: At abaris Seuthi filius quanto in honore ac veneratiōe
 fuerit nō modo ap̄d hyperboreos & Scythias omnis: sed etiā
 apud reliquas nationes. cum alia per multa argumento sunt. tū
 immanis illius tyranni phalaridis epistola plane liquidōq; ob
 ostendit. Ita enim scripsit Phalaris abaridi salutē. Audio te ex
 hyperboreis quo spectatos illustrisq; viros aspiceres locos no
 stros petiisse cōsuetudine aut vsum pythagorę philosophi
 Stesicoriq; poetę: tum aliorū quorūdā eruditorū venerabilūq;
 grecorū. Ac multū ex ip̄is ad eam quā tenebas disciplinā asse
 cutū: quęre et iā pluribus cōgredi quo ea quę nescis irueare.
 Itaq; si meę te calumnię anticiparūt ac me talem eē arbitris
 qualis ab calūniatoribus reſentor sentētia moueri haud faci
 le possis. Quod si veritatē pro recto iudicio exq̄sieris: apud
 oēs hoīes & maxime apud sapiētes viros veni atq; vtere fami
 liaritate mea vt alij multi memoratu digni. Nā cū piculū fece
 ris. tum alijs oibus in rebus meliorē me grauiorēq; cognosces
 tum etiā (si audacter loqui fas sit) humaniorē quā pro huiusce
 p̄sentis fortunę statu. Qui autē hęc gerit ac gubernat phalarim
 eoz; nemini sc̄dm̄ intelliges: quos his in rebus etiā atq; etiā
 admirātur. Per pulchre sane phalaris ad abarim inquit Lā celo
 tus & pliberaliter. At ego minime hūc eloquētia tātū valuisse
 acceperā. At fuit vir ille eloquētissim⁹ mi frater & hoīm doctis
 simorū obseruatissimus cui quidē rei Stesichori & Epicharini
 familiaritas locupletissimo testimonio esse p̄ōt. Sed pdura est
 et pacerba fors tyrānidis quę v̄l bonū & equum virū deprauat
 plerūq; agitq; trāuersum. Verū Abaris quid rūdit: accessit ne
 ad phalarin an id minus? Nequaquā accessit inquit Aloisi⁹ quin
 se gessit seueriorē. Ita enim respondit Abaris phalaridi tyran
 no. Ingenium ostendisti contumelię sequitēq; obnoxium. Atquā
 non te mulier: nō vir pepit sed immittis leena truculētissimū
 que sus. Facis em̄ oīa vt: omnia itē viribus: omnia opinione
 praua atq; atrocitate. Itaq; noli vocare Abarim virum p̄sum ad

CONVIVIORVM.F.PHILELPHI

vrbem Agrigentiam, aliena enim ab me sunt nex & excandescientia malaque ignorantia. Quod si audaciter domumvis tuam petam: utere grecis legibus. Et ita me ad tuum larem inuenta & manibus expiatis & animo erga tuos omnis ciues & hospites: hoc si minus facturus es. valere Abaris dicit tibi. Is autem ille est abaris quem qua tempestate vniuersus terrarum orbis pestilentia esset correptus. & ex hyperboreis. Athenas legatum venisse memorant. grecis enim & barbaris oraculum apollo reddidit. tum id morbi cessaturum cum Athenienses pro omnibus supplicationes fecerint. Verum quibus temporibus legatus venerit. non satis compertum est. nam alij quinquagesima tertiam olimpiade id factum prodiderunt. Alij vigesima prima. Hipposstratus. olimpiade tertia Pindarus etate Croesi regis accidisse id asserit. Et quid nam Abaris iste philosophus est inquit Muzanus. mandauit ne quicquam literarum monumentis: Maxime inquit Aloisius. Scripsit enim oracula que Scythica dicta sunt. Scripsit nuptias Ebri fluminis. Scripsit expiationes: Scripsit de origine deorum. Et hec omnia soluta oratione Verfu autem: Apollinis ad hyperboreos accessum. hunc ab apollo ne sagittam accepisse fabulantur volasseque grecia ad hyperboreos. At isti hyperborei quos nobis commemoras inquit Muzanus illi ne sunt ab quibus adeo parum lunam abesse volunt. ut perspicue cuiusmodi sit apparet: Ego de Abari dicturum me significauit non de luna. de cuius ab terra distantia temere quicquam dicere stultum sit. presertim cum neque hyperboreorum insulam unquam viderim: nec ullam scythie regionem: sed Blasius hic fortasse se possit prestare quod queris. Tum axeretus possum equidem Aloisi ut dicis. Nam & vidi insulam que non est minor Sicilia. & eo in loco annos tres egi. Iacet enim in mari oceano ad septentrionem longe ultra solum celticam e regione que quonia supra boream longe sit posita idcirco ad hyperboreis incoli dicitur. Extat autem apud eos in hanc usque tempestatem magnificum apollinis templum figura orbiculari. Incole vero student plerique omnes Cytaristiche maxime. conueniuntque frequentissime in templum pro quodam vetere instituto canentes ad cytharam apollinis laudes. sunt autem grecis mirifice affecti potissimumque Home-

LIBER SECVNDVS.

ro cuius Iliada canunt vulgo ne!græcæ quidem intelligentes .
 Athenienses ac delios maxime diligunt. Idq; a priscis vsq; tē
 poribus. Aiuntq; nonnullos olim græcos & illustres & magnos
 ad se traiecisse: ac vota p̄ciosissima soluisse græcis in scripta li-
 teris: & eodē modo ab arim istū quē modo narrabas descēdisse
 in græciā. Est autē ea insula feracissima celoq; clemētissimo adeo
 vt quotānis eosdē fruct⁹ bis efferat. Qd̄ autē ad lunā attinet. Ea
 per parū prorsus abest a terra & qd̄ ab oibus luce clarius videri
 pōt eminetias quasdā terrestris in se cōtinet. Tū Guarnerius
 mirū est axerete qd̄ narras: & ita mirū vt nisi is esses quē noui
 veritatis grauitatisq; cultorē nunq̄ induci possem quin crederē
 iocari te. Imo inquit serio loquor nō ioco. id qd̄ facile compias
 si ad hypboreos ip̄os traieceris. Istud quidē facile factū fuerit
 verū malo q̄ abs te memoratur credere q̄ intelligere: sed scire
 admodū cupiā quātū ex ijs memineris q̄ aut vidisti aut audisti
 cuiusmodi sit lunę substātia: quę magnitudo: q̄ figurar. Nā hæc
 ip̄a de sole hesternō cōuiuio apud Rēbaldū disputata audio.
 Ita est Thebaldus subdidit vt dicis Guarneri. Quare si qd̄ cer-
 ti de luna axeretus afferre pōt. plibēter ip̄e etiā audierim: Lo-
 quar sane rōdit Axaret⁹ audita. Nā sole magis soleo q̄ luna ac
 lunaticis delectari. Sed putāt hypborei lunā esse firmamentū
 ignitum qd̄ & cāpos cōtineat & montes & vallīs. Quantum in-
 telligere possum inquit Thebaldus. Anaxagoras atq; Democri-
 tus vel ad hypboreos cōcesserūt vel hypboreū aliquē audierūt
 Nā de lunę substātia eadem verba proferunt. Sed quid de he-
 racito dicemus qui lunā vult esse terrā nebula contentā. Ete-
 nim Pythagoras ille samnius lunę corpus esse putat igneę for-
 me: quod etiā Plato videt sentire cū lunā cōstare dicit igni plu-
 rimo. At stoici inquit Corradinus lunam & igni & aere mixtā
 opinant. Non idē Xenophanes sentit subdidit Lācelotus q̄ eā
 nubem arbitrat strictā atq; cōpressam. At michi pbabili⁹ vide-
 tur inquit Guarneri⁹ locutus Anaximander: q̄ lunā voluit esse
 circulū nonies ac decies maiorē quā terrā/ quē admodum etiā
 solis plenū ignis: deficere aut pro versionibus rotę. Eum em̄
 circulū similē esse carpēti rotę quę curuaturā habet concauam

CON VIVIORVM. F. PHILELPHI

& vnā expirationem ignis plenā. Tū Torell^o malim equidem credere meo Aexereto qui eiusmodi esse voluit lunę substātiā/ vt vrbes quoq; & hoies recipere posse videat. Sed qd de illius magnitudine dicem^o. Si velimus inqt Thebaldus sentire cum Claudio ptolomeo viro sane apprime docto & erudito. quātitas totius lunę ambitus/stadia cōplectit centum ac decem septem ad septuaginta quatuor milia: additis tñ vnus stadij passibus octoginta vno aut paulo minus. Loquere inquit muzanus vt soles apertius/quo quantū sit id paulo minus omnes intelligāt. Stadium inquit Thebaldus continere volumus passus centum vigintiq; Est enim totius miliaris actua pars. Quare si partes stadium in partes decem & septem: acceptis ex eo numero partibus cum habes tanto minus vno & octoginta passib^o quos dicebam: quātū tibi reliquū sit vbi diuidas passum vnū in ptes quod modo ponebam decem ac septem/detur enim tibi ad tuum numerum partes quindecim. Itaq; ad integrum passum partes desint duę. Recte tu quidē Muzanus inquit de lunę magnitudie mihi videris loqui. Est enim luna nō mō quā solverū etiā q̄ terra longe minor id quod ex diametro facile patet. Diameter enim solis/terre diameter continet quinquies ac semis. Terre autē diameter cōtinet/ Lunę diametrū ter additis etiā quintis duobus. Qua proportione haud dubie intelligi potest Lunę diametrū contineri a solis diametro decies & octies additis etiā septedecimis. Quāq; sunt qui aliter sentiant. Sane est vt dicis inqt Axeret^o. Nā stoici hypboreos secuti lunā dicūt maiorē quā terrā vt etiā solē. Immo inquit Muzan^o pbat parmenides eleates lunam soli magnitudine respondere/ab eoq; lucem capere. Sed quod inquit Tertius afferunt vestri isti vel philosophi vel Astronomi de figura lunę. Num hij etiā in tenebris ambulant. Stoici inquit Thebaldus ponunt lunam orbicularem vt solem. Ad Empedocles inquit Aloisius eam similem disci asseuerat. Sed Heraclitus inquit Corradinus facit lunam representare figuram scaphę. Isti omnes inquit Guarnerius quid plus certi afferrent quam hi qui eam argumētantur Cylindri habere imaginem non intelligo. Verum quę lunam dicūt capere a sole lucē & Parmenides & Thales minime

LIBER SECVNDVS

sentiunt cū Anaximandro & Antiphonte; quos alter ppriā su-
 ne voluit lucē esse/ quāuis eā quodāmodo rariorem: sed Anti-
 phon Atheniēsis cognomēto Logomagirus fulgore proprio lu-
 nā splēdere putat. quē vero illius pars latet eā obscurari acces-
 su atq; appulsu solis vt pote qđ ignis alētiore ignē imbecilliorē
 facile obscurat. Id quod in alijs quoq; astris vsu venire aiaduer-
 timus. Nō displicēt istiusmodi rationes inquit Axeretus. Verū
 acutior mihi Heraclitus visus est qui soli ac lunę lucē vel lumē
 accidere voluit. Ait enim eiusmodi astra quoniā sint instar sca-
 phę. suscipiantq; humiditas exhalationes. his apparentib⁹ vltro
 lucem capere. Solē vero idcirco esse splendidiore quoniā purio-
 re in aere ferat. At lunam ppter ea videri obscuriorē quia eius
 meatus sit per densiore aerem. ac turbatiore. Num istec omnia
 inquit Guido tam pulchra tāq; opulēta & pretiosa e thesauris
 philosophiē depromitis. Maxime inquit Guarnerius. Quare
 etiam tu sapienter feceris si ad ceteras laudes tuas q̄ & pluri-
 me sunt & maxime hanc quoq; eruditionis & sapientię gloriā
 adiūxeris. Ego ne tam sero discipul⁹ fiam. An id etas mea pa-
 tiatur/ qui decurso stadio iam calcem propemodū calce terrā.
 Viridis tibi Torelle senectus est & acre firmumq; ingeniū. Ita
 q; facile possis in philosophia. quod & socrates i musicis. & Ca-
 to ille senior in gręcis litteris dicitur grauiā & p̄clara omnia
 non sequi modo. sed etiam consequi. Quod si fortasse publicū
 hoc munus quod & primū est & maximū priuato studio te ob-
 sequi non permiserit. facito saltē vt filiū⁹ iste tuus qui tui ē om-
 nimo quā simillimus. nō solū paternę milicię atq; imperij disci-
 plinā teneat. sed multo magis philosophiē: cui ipsi & res mili-
 taris supposita est & aliud quicquid vel dici vel cogitari nobile
 & gloriosum queat. Faciā sane quod mones in filiū: qñquidem
 etiam ipse istiusmodi ornamētū vehementissime cupere videt
 quippe qui quotidie pergat ad Philelphō audiēdū: multaq; re-
 portat q̄ audiens quandoq; soleo certe admirari. Itaq; modice
 feram si mei sit dissimilimus in istiusmodi disciplinē splen-
 dore qui mea corporis liniamēta omni ex parte representatur
 Verū opportune quęsierim vñ hoc accidere Guarneri putes qđ
 alii suos similes sit: alij vero dissimiles. Nā quāta sit filio huic

CONVIVIORVM .F. PHILEI PHI

meo mecū similitudo videris oēs. Ego quoq; patris dum viue-
ret ita eram similis. vt sola etas discrimens faceret. Quid mul-
tis. Ne vlla fieret dissimilitudo mihi quoq; (quod nolem) poda-
grā natura dedit cū illo cōmunē & eādē prorsus: Rē ingt Guar-
nerius Torelle queris. & pulchrā & a philosophis diu multum
que disputarā: & est pfecto res miranda atque digna studio. Vi-
dem⁹ eū quottidie viu venire/vt alij sunt patrū similes: & id qd
dē non admodū sepe. Nam paucos genuit similes natura parē-
tis/vt mineru a loquit apud Homerū. Alij matrum. alij itē alio-
rū. Ad quā quidē rem ipsam: rōnes alię atque alię afferunt: Nā
vt ait Parmenides. cū partus dexterā tenet matricis partē/pa-
tribus est similis. Sin autē sinistrā. tum matrū habet similitudi-
nem. Empedocles enim similitudines fieri putat p ea seminis
fecunditate q̄ vehementiorē vim habet/ dissimilitudines vero
cū calor seminis extenuatus fuerit. At stoici pbant ex vniuer-
so & corpore & animo ferri semina. ex quibus similitudines for-
mētur/ & quo ad exteriorē corporis statū & figurā: & quo ad vi-
& naturā interiorē: quē admodū scilicet pictorē aliquē videam⁹
qui a colorum similitudine similitudine reddat imaginē rei visę. pla-
cetiis enim mulierē quoque iacere semen qd si potentius sit q̄
viri partū matris similitudine fore. Quod si viri semē maiorē vim ha-
beat: habiturum eum patris similitudinē aut aui etiā/ aliusue
alicuius antiquioris longe. Itaque intueri nonnunq̄ licet in qui-
busdam veluti generatas non corporis solū sed etiā animi vir-
tutes superiorū. ac item vicia in alijs parētū ipsorum. in alijs eos-
rum maiorū qui plurib⁹ ante seculis obiissent. Quod de animo
inquit Thebaldus in istiusmodi partu Stoici sentiunt Christia-
nus tibi nullus assentiā. At ne quero id qdem: de corpore vero
facile tibi assentiendū putē: nisi cōtra fieri in multis videā. Po-
test vt inquit Guamerius. aut vsu aut casu fieri nō natura. Nam
tum ipsa cōsuetudo nouā quandā naturā inducens & animū nō
nunq̄ mutat & corpus. tum etiam casus quispiam naturam ppe-
omne ad se conuertit. Vt enim docet. Empedocles quod nō pa-
rentum sint aliqui: sed aliorū quorūpiam similes: causa esse po-
test ipsa in concipiēdo mulieris imaginatio. Mulieres enim
psepe aut imaginibus. aut statuis delectatę sunt easque amant.

itaque part⁹ reddiderit eaz⁹ p⁹ filiis. Nā ijdē Stoici mutuas sifitu
dines fieri differūt cogitatiois consensu p⁹ imillis fluxib⁹ ac ra
dijs & non secundū simulacra. Sed ego inqt Corradin⁹ malim
credere meo Berna regio qui dicit placuisse doctissimis medi
ocum. part⁹ nasci parētū dissimilis/ fortuna quadā ex eovsque
tempore quando semē & viri & mulieris refrixerit. q̄uis tamē
de muliebris iactu seminis pleriq⁹ neq⁹ senserint nec sentiant
cū Stoici s; Id quod hesternō apud Rembaldū cōiuiō disputas
tū est. Quid tādē inquit Lancelot⁹ decretū est. In vtrāque partē
inquit Thebaldus. locupletissimorū testiū adductē sententię. Ita
q⁹ decretū omnino nihil. audio tñ Poggiū Bābaltonē istiusmos
di rerū minime ignarū aut iperitū palā asseuerare/ iacere mu
lieres etiā plusquā viros; id quod vsu aduerterit & in Vagia
vxore & in Lucia pellice/ ab quibus multo plus accipere quam
eis dare se solitum asserat/ esseque mulierib⁹ eque ac viris tes
ticulos. vel testes potius qui ita intra ianuā ingredientē obser
uent vt testes quos vir secū adducit itra vestibulū: solent Quid
malū narras. arridēs inqt Axeret⁹? Quod neque visum nec aus
ditū nec lectū est vnq⁹ de mulieris testibus nobiscū iocari s; At
nolit id quisquā ioco dictū existimare idē tubicen excipiēs sub
didit qui ante paulo in dilutum vinū cauillatus est. Nam & vidi
& tetigi. sepe numero mulierum testes qd̄ siquis factū aut simu
latum putet. licet huic (modo velit) piculū facere. Hic autē cū ri
su cōtinere se nemo posset. inquit Corradin⁹. & qui possit quis
piam piculū faceret aut qui tu istiusmodi mōstra vel vidisti vel
tetigisti? Doce queso. nō tā nos reliquos quorū ignis iam maz
gna ex parte extinct⁹ est. quā hunc Thebaldū qui officinā vils
cano locauit suā. Dicā equidē respōdit ille igenue. Nostri em̄
me scurā existimari vulgo nō minus q̄ tubicinem/ appe qui ala
ter Poggius iocis vtar effusorib⁹/ consueui sane vel per nequi
tiā vt fit vel qm̄ insidias latebray metuāt iniicere digitos i ba
rathrū; vbi cōtinuo duo testes occurrūt q̄si velint etiā ipi ita in
tra postes itereffe cōtractū; vt alij ad fores cōsuerūt. Et quo res
nihil h̄ret fraudis idē quoq⁹ i solē videē libuit. Itaq⁹ nolit q̄squā
existimāz nugari ēt hac i re Poggiū si ea dicit q̄ n̄ min⁹ vsu quo
callidi & prudētes efficiamur quā doctriņe subtilitate cognos

CONVIVIORVM. F. PHILELPHI

uit. Tum Frāchinus. ab inuentione philosophię rebusq; claris
 simis in nugas sordesque diuertim⁹. Quare si placet de istis sa-
 tis supque lā redeat in viā oratio. Noli turberis inquit Fran-
 chine Terti⁹. Nā & de inuentione noster habet sermo & seria io-
 cis condidā sunt. habem⁹ inuētorē vt vides nouę disciplinę: q̄
 eiusmodi est vt in philosophię penetratib⁹ cōfederit. Et habe-
 mus vt video inuētorē certū. nā reliqua oīa q̄ ad hāc sunt mē-
 sam disputata incerta admodū ac varia esse animaduerto Hic
 mihi Lybias cōmemorat. ille Thracas. Alij Phenices placent
 alij Druide. Alij Scythę Itali cōcedūt nemī. Gręcia iacet suos.
 & Indi suos: & alij altos. Aegyptij q̄tū itelligere possū se ceter-
 is oib⁹ volūt antiquores nō huiusmodi inuētiōe solū sed etiam
 ortu hominū. At qd de magis dicem⁹. Thebaldus inquit. Num
 hij huiusmodi inuentionē alteri cuiq; cōcesserint: quos ait Ari-
 stoteles anteire Egyptios verustate. Magi em̄ psarum philoso-
 phi duo posuere principia & bonū & malum & numē. Illud Oro-
 mazam quo noīe Iupiter significatur: hoc Arimanium quē eun-
 dem esse quem nos Ditem existimār. Ita em̄ antiquissimus ille
 Zoroastres bonorū malorūq; auctores nominauit: Quos volu-
 it alterum esse deum/ quē rerū sensibiliū luci maxime. alterum
 vero demona quē tenebris atq; ignorantie similem diceret. In-
 ter vtrumq; aut Mythrā eē. Itaq; Mithrā q̄ solē significat me-
 diatorem apud perfas appellari. Cuius sacrificia q̄ affatim ex-
 hiberi mos erat atq; misteria tractare nemini licebat. nisi per
 quosdā suppliciorū grad⁹ ita se prius exercuisset. vt & plane reli-
 giosus & nulli dolori obnoxio⁹ videret. Atqui hmōi qnqdā Per-
 se de dijs fabulant. volunt Oromazā ex purissima natum luce:
 eundemq; sex genuisse deos. primū beniuolētē. secūdū verita-
 tis/ tertium equitatis Reliquos item numero esse tres. vnū sapi-
 entię: alterum diuinarū: & honestę voluptatis vltimū. At cōtra
 ex arimanio. quātum ex atra caligine natū tum Gromaze hos-
 tem phibent sex itē deos emanasse & cōtrarię naturę. & sex il-
 lis aduersos. Adduntq; p̄terea Oromazam vbi ter auxisset se-
 se tm̄ abesse a sole voluisse quātū a terra solē. Ad hęc celū astris
 ornasse & astrū vnū ceteris oibus quasi custodē ac p̄spectorem
 Sirium prefecisse. Reliqua vero quattuor ac viginti in deos re

LIBER SEC VNDVS.

tulisse in vnūq; statuisse. Quod vbi effulsisset qui ex Arimanio creati sunt totidem & ipsi numero eos metu percitos mala bonis admiscuisse. Fatale etiā tempus fore quo Arimanius pestilentie atque famis auctor necessario per hocce pereat omnino atque intereat. Terra autem omni in campestrē equalitatē redacta/futuram vnā omnīū vitā vnāque remp. beatorū hominū qui neq; lingua inter se nec sermone differant. Nam Eudem⁹ Rhodius quoque futurū ait secundū Magos vt & reuiuiscāt homines sintque immortales. Opinantur etiā magi vt Theopompus est grauissimus testis. singillatim deos/annis tribus milibus alios imperare: alios imperium pati/ Alios vero trib⁹ milibus eosdem bello pugnaque cōtendere. Et ita fore vt alter alterius res rescindat deficiatque tandē Arimani⁹. homines vero foelices beatosque futuros qque nec alimētis egeāt nec vmbra faciant. Eū autē qui hec deus molitus sit. tū quietē actuum foreque otiosum tēpus haud sane multū. Etenim deū quē admodū hominē modice dormire. Quapropter Magi circa deorū cultū in sacrificando & precando versabant. plurimū. Nā & Oromaze instituit Zoroastres preciosa quaedā dona & eadē gratiosa sacrificari oportere. & Arimanio cōtra abominalia & tristia. Nā herbā quandā Omomi appellatā tundentes in mortario infernū ac tenebras inuocabāt. Quā deinde iugulatē lupē lacti admiscētes in locū opacū efferebāt iaciebātque. nāque plantas quoque arbitrant esse alias boni dei alias mali demonis. Et animalia itidē. Canes em̄ & aues & terrestres Erinacios boni dei: sed aquaticos mali esse Quare a qbus ij necati q plurimi essent: summis illos pīnde atque beatos quosdam laudibus efferebant. Vt autē in re diuina pietatē mirifice amplecti videbantur ita non minori cura iusticiē studebant Id quod ex illo Xenophonte socratico singulari sapientiē & eloquentiē viro in ijs libris intueri licet qui de institutione & disciplina Cyri inscripti sunt: Preterea delectabantur non mediocriter vaticinādi diuinandique pitia. Ea demū de ijs fuit apud eruditissimos viros iueterata opinio: vt nō modo Gymnosophistas: sed etiā iudeos illos; posteritati ascripserint. Essentque vel solo nomine ipsi Perse apud omnes gētes venerabiles. At ego inquit

Corradin⁹ perfas laudari sapiētię nūq̄ audiri: sed Magos qui
 Magię atq; magię fraudis auctores ita iter Perfes clauerūt:
 vt et Gymnosophistę iter idos & alij apud alios qdā pauci. Ve
 rū Corradine tecus res habet. Qui em apud nros & apud grę
 cos itē Perfes nominant: is apud indigenas. Tū magus dicitur:
 tū Maguseus: Zoroastres enim Magus id est Perfes omnium
 primus astrorum & disciplinę magię rōnem inuenit quē Osta
 nes secutus est. Deinde Astranaptycus: qui & de asinosꝝ cura
 tione & de iudicandis interpretandisq; somnijs elegātissimos
 libros scripsit. Vereor eqdē Thebalde inquit ille. ne illi omnes
 libri quos elegātissimos vocas aliud nihil saperēt quā asinos
 & sōnia: Nā quo pacto tui islyl Perse vel Magi etiā si Gobry
 as oīs bazatasq; addideris cū Caldeis & philosophię inuētiōe
 cōtendāt: qui nō de somnijs & asinis sed de oī astroꝝ motu na
 tura ac ratiōe locuti sunt. Nā tuus ille Zoroastres (qui medicis
 nam in Magiā vertit hoc est corporis morbos in animi vitia)
 huiusmodi quicq; vel repperit vel scripsit: q diu post chaldeoꝝ
 inuenta nugat⁹ est in Persis: Falleris tu pfecto inquit Thebal
 dus (quod tua pace dictū velim) Nam & antiquissimus fuit Zo
 roastres. Floruit em Nini regis tēporib⁹ a quo etiā interem
 ptum pdiderūt & summ⁹ fuit. Astronom⁹ ac philosophus: qui p
 pe qui nō solū eruditionē Magicā (quā pfitent quidē multi te
 net autem nemo) primus inuenit. Sed de natura quoq; quattu
 or contextit libros: de gemmis vero lapillisq; preciosis librum
 vnū: Tū de astroꝝ cōsideratiōe & de effectibus libros quinq;.
 Verum quoniā Chaldeū quā Magū malle te mihi admodū vī
 deris audire cupio quid memoratu dignū afferre possis de tua
 ista Chaldaica disciplina. Et si difficilem prouinciā mihi mā
 das / tamen quoniā iam loqui malim quā cenare Chaldeoꝝ
 sapientiam cōpēdio pcuram. Itaq; in hunc modum Corradin⁹
 cum omnium attentione orsus est. Chaldei qui ex priscis Babi
 loniis fluxere quātū ceteris omnibus philosophis antiquitate
 prestant ea res certe argumento est: quod ex quo primū sydera
 obseruare & res mundanas inquirere specularique ceperunt /
 ad Alexandri regis transitum in Asiam anni supputantur qua
 dringenta septuaginta tria milia. Tum muzanus. leui cum ri

LIBER SECVNDVS

su. ne hoc quidem inquit tacebit Parmeno: Nam quo principio
 rem aggrederis: Nondū a mundi creatione habemus annorū
 septem milia & tu nobis philosophatos facis Chaldeos tā mul-
 to ante q̄ mundus esset: Quasi inquit Corradinus aliquanto de-
 bent veriora censerī que vel egyptij vel Perse de sua sint anti-
 quitate fabulati. q̄ que Chaldei ex quibus tot prophete ac tā il-
 lustres orti sunt. Ad hęc an ignoras qua tempestate Nebrod il-
 le primus gigas (ex quo reliqui gigantes geniti sunt) edificaret
 turrim/ quam memorans ingentē illā seu vna quæpiam fuerit
 eminentior siue tota ipsa turnita Babylon perisse vniuersā ho-
 minum linguā: factasq; ex vna tam multas. nā ante id temporis
 litterę nō fuere. Primū aut litterarū inuentorē Abrāā fuisse cō-
 cedunt: quem multo post imitatus Moses sacras litteras hebra-
 is tulit: Sunt etiā qui dicāt linguā qua Hebrei eruditius vsi sunt
 ab eodem quoq; Mose inuētam Itaq; si neq; prior lingua relicta
 est neq; litterę fuerāt qd Hebrei plus certiq; sapientissimi Cha-
 dei proferre possint ipsi iudicate. Tum Franchinus quid ais in-
 quit Corradine/ gigantes fuisse credis & quod deus voluit eā
 potuisse non credis: Credo equidē vtrūq; eque. nam & gigantes
 fuisse super terram sacri testantur libri/ & potuisse deum (q̄ ex
 nihilo fecit oīa) hoc ex eo quod ante nō erat reuelare Mose aut
 alij cuipiā non modo & quā linguā Adā locutus esset & quæcum-
 q; ante Adā vel ante Chaos quod dicī fuissent. Verum etiam
 queq; in omnem hominū posteritatē futura essent. Sed hęc idē
 circo locutus sum qm̄ non de veritate contendimus quam solē
 deo exploratā esse contendit Plato: sed opiniones referimus.
 Reliqua tu quidem recte: sed de gigantibus tecum non sentio
 Nunquid fortasse negas gigantes fuisse quos non modo poe-
 tē totaque gentilitas sed ipse etiam Moses tradidit Et quos
 nam inquit Franchinus fuisse gigantes opinaris: Quædā ho-
 minum monstra ab quibus ita reliqui homines superarent cor-
 poris magnitudine: vt a nobis nani. At nō ita se res habet Cor-
 radine. Et quidnā cētes inquit Corradin⁹. Sunt inquit Frāchi-
 nus tria hominum genera diuersis nata parentibus. Nam alij
 sunt terre filij/ alij celi/ alij dei/ Gigātes poetę omnes cōcedūt

CONVIVIORVM.F.PHILELPHI

ferra genitos eē; quod etiam ipso nomine significat Et recte
 qdem poetę ac ppe sapienter. Quisquis enim & cęli oblitus &
 deiterrens est desiderijs acpturbationib⁹ dedit⁹: nec alij cui-
 piam studio se accōmodat nisi vt corporeas voluptates p oēm
 leuitatē petulātiāq; veneē. Is terrę filius est habend⁹. Sed quot
 quot bonis actibus; & sciendi cognitōni studēt: hī cęlo parētē
 vtuntur. Nam sola mens in nobis cęlestis est Mens autē ipsa: &
 singillatim cęlos omnis & quęq; in cęlis sunt: & alias summati
 artes omnis per vim intellect⁹ & ratiōis accuratissime inquiriti
 ac sese ad res intelligibiles picipiendas hortat atq; maxio stu-
 dio exercet. Sed dei filij gcūq; innocentia & sanctimonia pfi-
 terūt sacerdotes ppheteq; habendi sunt, q non mundi se volun-
 erunt sed diuine ciuitati ascribi ciues. hī em̄ sensibilib⁹ oibus
 declinatīs cōtēptis & p nihilo habitis mūdū illū intelligibilē
 transcribi voluerūt ibiq; habitārūt vbi in commutabili sempī
 ternęq; reipublicę idearum corporū immortalium ciues ascri-
 pti sūt. Et vt rem faciam⁹ exemplo illustriorum Abraam q̄diu
 apud Chaldeos se continuit & eorū opinionem sectatus est: cū
 nōdum Abraam. sed Abrā vocaretur: quippe qui effect⁹ & cau-
 las rerum reliquaq; hmōi cōtēplās conspicuam ethereamq; na-
 turam indagaretur non dei erat sed cęli fili⁹. Quare eo est no-
 mine appellatus qđ eius studijs maxime cōgruere. nā cum ani-
 mus hominis in duas ptes a philosophis distribui soleat: quas
 rum altera habet. altera non habet suapte natura eam mentis
 vi ac virtutē: q̄ & in supioribus eternisq; intellect⁹, & in hisce in-
 feriorib⁹ atq; mutabilib⁹ ratio nominat nulla nos debet cape
 dubitatio tantū cōtēplationē añcellere adōi. quātū aternitatē
 tēpori. vel (vt apti⁹ loqr) q̄tū imortalitatē mortalitatē: Trāsiue-
 rat sane Abrahā p omnes virtutū gradus & quę moris sunt. quę
 esse qualitatē eius animi partis: quę ratione caret ad Eudemū
 scribens docet Aristoteles. & q̄ actionis / Speculationis aut vir-
 tutes cū apprime amplecteret in reliquis diu ac multum exer-
 citatus. quod erat sapientię maximū nondū perspexerat. Nam
 in rebus illis superioribus summa veritas de⁹ est q nulli muta-
 bilitati nulli actiōi nulli motui subiacet: Estq; & idē semper &
 etern⁹ & imortalis. Quat⁹ qđ erat sapientię maxmū obiectū sine

LIBER SECVNDVS.

cuius veritate veri omnino nihil esse pōt/non videns debilem
 quādā & obscurā veritatē/rimatus est in his scilicet q̄ sciētiæ
 potius quā q̄ sapiētię sunt versatus: quasi qd etiā Anaxagoram
 Clazomeniū cui piā ineptius querenti respondisse ferunt idcir
 co senatū mallet q̄ nō natum: quo & cælum & totius mundi ordi
 nem specularetur: cōsiderabat sane mūdū & q̄ in mundo sunt.
 Sed in quo sit mundus aut q̄s eum moderetur ad regat nō eque
 vel inquirere vel animo volutabat. Quare cum ea scire magis
 studeret quę necessario stabilitatem seruant: q̄ sapere quis hu
 ius stabilitatis eēt auctor: recte nominat⁹ est Abraam hoc ē pa
 ter conspicuus. Quod ipsum nomē menti cōuenire quis ambi
 gat: Mens enim conspicua & cęlestia omnia cōsiderat atq; spe
 culatur/mentis autem intellectus: qui ad ætherem vsq; ac etiā
 vltērius ad tertium illud vsq; Pauli cælum tollitur conferēdi est
 & connectēdi pater. Cū autem accepto bonitatis incremento
 mutato nomine Abraam dictus est factus est dei filius: secun
 dum illud oraculum quod ex ore dei acceperat. Ego sum deus
 tuus ambula corā me & esto perfectus. Quod si deus vniversi
 mundi tum solus est deus: tum ipsi us Abraę præcipua quadam
 gratia priuatim deus: cui minus necessariū videri debet Abra
 am etiam dei esse. vocatur enim Abraam aut pater electus aut
 mens. Est enim mens ratiocinatio boni viri: nam mentis intel
 lectus & electus est & purus & pater vocis. qua vtimur conso
 nantia/huiusmodi vero Abraam perseuerandi constantia desi
 gnatus est homo dei: cuius sectator effectus totius vitæ dire
 xit callere: vsus is quidem regio intellectus itinere/ qui & non
 absurde rex est & rerum omnium dominus: Et in neutram par
 tem neq; declinauit neq; decessit. Sed terrę filij vbi mentem
 a ratiocinatione abdidissent exportassent transulissentq; cus
 curiosius ad torpentem atq; ignobilem carnīs naturam (facti
 sunt enim duo in carne vna vt ait Moses) numinum optimū vi
 tiarunt & meliōre familiari ac suo relicto ordine ad deteriorē
 hostilemq; transfugerunt. Cui quidem in fauste infortunataq;
 rei Nebrod initium dedit, nam vt idem tradit hic cepit esse gi
 gas super terrā. Nebrod in sua nominis interpretatiōe trāsfu
 giū significat: nō em̄ satis fuit pestifero illi detestabiliq; tyrāno

CONVIVIORVM.F.PHILELPHI.

quod (vt erat afflicto atq; imani animo) cū neutris sentiret: sed cōcedens ac inimicos / arma in amicos tulit & aperto Marte ad uersatus eos bello pressit. Itaq; principiū quoq; tyrannidis & rerū earū quas Nebrod iesserat subscribitur Babylon / q̄ trans migratio est idem ipsa quodāmodo significans quod trās fugiū si nomen ad nomen referas atq; opus operi compares. Nā cū iusq; transfuge initiū est q̄dam mētis atq; sententię mutabilitas. & vt ita dixerit trāspositio. Quo fit vt aptissime dici queat quēadmodū vir mal⁹ secūdū sapientissimū s̄ctissimūq; Mo sen nullā habet certā neq; domū nec urbem. nec sedem sed plane est exul ac p̄fugus / ita etiā transfuga nam viro bono nullus est neq; firmior socius nec diuturnior nec melior / que vbi gra uiter Franchinus esset modestissimēq; locutus inquit Lancelo tus p̄fecto duo quēdā nō inuitus querere si quod de Chaldeis eloqui Corradinus ceperat absoluisset. sed nolim eius oratiōi impedimēto esse. Immo inquit Corradinus loquere arbitratu tuo dum huic pauoni tā pingui tam lauto in sufuro quē caueas moneo. Est enim inimicus stomacho podagre aut amicissimus habetq; multo plus pituitę q̄ bilis. Cui dicto cū arrisisset Lāce lotus. Scire inqt primū velim quid Corradinus Mo sen. Frāchi nus aut Moysen eundē sepe nominat: deinde q̄ causa sit nano rum istiusmodiq; monstrorū quandoquidē Gīgātes quales dicū tur vulgoq; existimantur nunq̄ fuere. Tum Corradinus pro me tibi Iuuenalis respōdeat. versus em̄ vicari nequit. Quidā for titi metuentem sabbata patrē. Nil p̄ter nubes & celi numen adorāt. Nec distare putant humana carne Suillam. Qua pater abstinuit. mox & p̄puta ponunt. Romanas aut soliti contem nere leges. Iudaicum ediscunt & seruant ac metuunt ius tradi dit Archano quodcunq; volumine Moses Quod Franchinus cum audisset malim inquit vasi electionis (que aliud nihil esse arbitror q̄ corda electorum / in sancta ecclesia ea enim vel secū dum Augustinum sunt vasa regalia) quā vel iuuenali v̄ alij cui p̄tām ex oi gētilitate aut poetę aut philosopho credere Oēs em̄ quotquot apud nos sunt q̄ se christianos quā alienos maluerūt nō Mo sen dyssilabū sed Moysen trissilabū protulere. Tū Axeretus. Equidem dicam quod sentio: vel potius quod sapissime

LIBER SECVNDVS

cum Alexandrię degerem audiui nō ab ijs solū qui publici ba-
 sili aquam vēditant; sed vulgo ab omnib⁹. Mos eū ab omnib⁹
 aqua nominabā. Inde autē Mosē dīctū arbitror quoniā vt no-
 stis ex aqua sublat⁹ sit/ quo etiā nomine appellat⁹ ab egyptijs
 omnibus. Sed hac de re satis videē. Nā quod Lācelotus nō in-
 tempestiue quęsierat de Naniis & hominū mōstris id sentio sci-
 tu vtilius; quāquam ego quā libentissime audierim qđ Frāchi-
 nus cū de mēte loquerē nō ab re meminī tertū pauli cœlum
 quid id tandē quod de se rapto asseruit Paulus ostendere volue-
 rit. vel fositan occultare potius? Nam & scite se dicit hominem
 in christo qui ante annos quattuordecim id quod siue in corpo-
 re siue extra corpus factū fuerit & se nescire intulit & deū scire
 qui inquam huiusmodi homo raptus sit ac tertū vsq; cœlū? Sub-
 ditq; rursus eundē huiusmodi hominē raptū ad Paradisum.
 Sed de illis primum Si corradino placet differēdū arbitror po-
 stea vero de hisce quę sunt fidei. Tum Corradinus: non ero mo-
 lestus. Lētor enim plixitate sermōis p cęnę prolixitate ad pa-
 uonis vsq; caudam. Tum loquente nemine sed partim cęnantib⁹
 bus partim ad audiendum se attentos significantibus inquit
 Thebaldus/ de hominum sane monstris loquar ipse audita. nā
 cum aliquando negotij priuati gratia Florentiā adulescentior
 concessissem/ natus infans dicebatur vno corpore sed duobus
 capitibus. quare cum res in religionē traherē Leonard⁹ Are-
 tinus vir mea sententia non minus eruditus q̄ eloquens dispu-
 tabat id natura fieri nō miraculo. Dicebat enim Empedoclis
 Agrigentini sententiā esse ptus fieri monstrosos. aut quia plus
 fuerit; aut quia minus seminis q̄ oportuerat aut ab ipso motio-
 nis p̄cipio/ aut ab ea quę in partes plures diuisio seminis fa-
 cta sit aut ab ipsa declinatiōe. Referebat item Stiaconis illius
 phisici. qui & Theophrastum audierat & Prolomeū Philadel-
 phum docuerat opinionē. qua probare viderē eiusmodi mon-
 stra accidere solere vel quia semini itē additum semen esset vel
 quia facta diminutio/ vel quoniā ex vno in alterū locū eiusmodi
 semē mutatū esset vel ob inductū spiritū: huic respondebat
 Laurentius pratensis & medic⁹ & philosoph⁹ in p̄mis illustris
 qui tam etiā eas singillatī sentētias minime improbaret vs̄ lau-

CONVIVIORVM.F.PHILELPHI

daret potius: aiebat tamen alia quedam sentire medicos qui id accide-
 re dicerent ob versam matricem spiritum interceptam. At ego inquit
 Corradinus credere malim Antonio bernaregio qui non solum
 & medicina & philosophia clarus: sed astronomus etiam prope sin-
 gularis. Nam cum superioribus diebus apud me cenaret incidissetque
 sermo quid esset cause cur partus/ alij patris/ alij matris/ alij non
 pareretur: sed aliorum quorum ipsa si fides essent/ nascerentque monstruosi
 nonnulli aut nani ac pene pygmei aut longiores & vasti aut alij
 ite aliter. posteaque de similitudine attulit & dissimilitudine rationes
 easdem fere que modo narrate sunt ita de monstris locutus est. mate-
 riam ipsam monstrorum esse causam que plurimi & medici & philoso-
 phi consentiunt. Nam & quantitas requiritur in materia & qualitas
 at animantibus menstruum est materia: que si aut excefferit aut de-
 fecerit quantitate: aut etiam habuerit qualitatem que aliena sit a na-
 tura: monstra producat necesse est. hinc videmus nanos fieri: hinc
 homines vastiores: hinc pluribus aut paucioribus membris natos:
 hinc etiam mixtas formas ac figuras & homines et bestia. Sed ma-
 gna vis ac prima (mihi credite) in sideribus sita est: quorum in fluxus
 non in corpora solum: sed in animos etiam nostros vim & imperium ha-
 bent. Etenim quosdam esse gradus placet Alchabitio in quibus si
 luna sit dum aliquis concipitur seu gradus fuerint vel in eius ascen-
 dente vel in figure celi principalibus locis: partus exprobitur nunquam
 que sit. Istiusmodi autem gradus esse dicebat in thauris quod sextum.
 octauum. nonum. decimum. In cancro autem septimum. nonum. In Leone
 vero decimum nonum. vigesimum secundum. vigesimum octauum. Sed in
 Scorpione nonum ac vigesimum octauum. At in Sagittario & se-
 ptimum & octauum & vigesimum & trigesimum. In Capricorno quoque
 tertium: sextum. vigesimum secundum. Sed in Aquario. & decimum octa-
 uum. & decimum nonum. Itaque concludebat fatalem quadam stellarum fieri
 rationem. Idque vel maxime ut & tales effemus & tamen. Cumque duo es-
 sent obiecta/ alterum de geminis qui eadem constellatione & concipi-
 cepti & nati dispersis sunt tamen omnino moribus/ ingenio: totiusque
 vite cursu atque eventibus quod de Esau probatur & Iacob cuius ipsi
 sequentis manus pedes antecedentis Esau sic teneret: ut duo nascentes
 vnus quodammodo infans viderent: aliterum de Etrusco in-
 fante illo que proximis annis natus reliqua quidem haberet hominis:

LIBER SECVNDVS

sed & caput & ceruicē & brachia ac itē vocē nō hois sed muli.
 De infante inquit Thebaldus, quid ille rīderit nescio. Sed qd
 ego fuissē rīsurus, tēpestiue occurrit. Quid nā inquit Corra-
 dīnus. Certe inquit Thebaldus qd Perianthro Thales, qui vbi
 in illius armento vidisset bestiolā ex equa natā cuius & caput
 et ceruix & reliqua ad manus vsq; pueri essent ac vagitus quo
 que; ceterę vero corporis ptes equū rēp̄sentarēt. Ego te surri-
 dens inquit Perianther moneo, vt aut equarū pastoribus vtī no-
 lis: aut illis vtare vxoratis. Satis est inquit Corradinus dictū
 puta istuc: vsq; ne Franchinū offendas: etsi muli nō gignūt ob
 eas rationes quas hesternō vestro cōiuiō prolatas audio: mu-
 taret forte cū natura naturā Poggianus muas, verū Bernare-
 gius petiuit ex astris rationē cū in signis quoq; & astris vis q̄
 dā gignēdi mōstri inesse potuit, id qd vt p Sagittariū oñdebat
 qui cum biformis sit: nō esse mirandū dicebat: si & geminos
 animo difformes & eiusmodi infantē corpe produxisset: quīs
 etiā ipse cū de infante loqueretur nescio quid subdubitare &
 ad postremū veluti clanculū surridere visus fuerit. Sed quā in-
 quit Muzanus rationē afferri posse cēsemus de nanis: quorum
 plures reliquis p̄tibus corpis quātitate cōmuni ac plane iusta
 femoribus sunt & cruribus breuiōres / aliqui vero secus. Nā
 ac lumbus ac pedes cōmuni hominis longitudinē habent p̄-
 tes vero supiores q̄ breuissimas. Tum cogitantibus ceteris
 Equidē inquit Thebaldus. Quid astronomis placeat ignoro.
 ipsi viderint qui oīa subijci syderibus putāt: an etiā istiusmodi
 nanorū differētie constellationibus dandę sint. Ego em̄ aliud
 causę esse puto quod fortassis efferem si apud eguales mihi &
 nō in senatu habēdus sermo foret. Tū Axeretus at dices Me-
 diussidius audacter qd senseris, si quidē voles. Sin id minus /
 dicturus tū es vel inuitus. Nulla questioe est opus Thebaldus
 respondit nullo tortore dicā enim Axerete qd iusseris q̄q; ve-
 reor ineptitudinis crimē. Nunq̄ inquit Axeretus ineptus iudi-
 ceris si ea dicas que auditoribus placēt, p̄sertimq; i cōiuiō
 vbi Repuerascere nōnunq; datur. Caue modo quoad possis ne
 quid ob scœnum habeat oratio, Quod si minus potueris: liber

CONVIVIORVM.F.PHILELPHI

esto in loquēdo nō minus q̄ Liber/quādoquidem nulla mulier
 adest ad mensam. Et Torelli filius paululū secedet si iusseris
 Immo inquit Thebaldus vt liber intersit.nam decorum serua
 bit oratio.Nolim tamē interea loci liberū (hoc est Dionysiū)
 id circo sic nominatū existimemus,quia libertatē loquēdi pre
 fet.nā interdū eam quoq; interceptit . sed alia quadā ratione.
 Et qua tandē inquit Axeretus.Num ea fortasse qua vsūm ac
 cepimus.Heraclidem ponticum? Quam ille attulit narra si li
 bet.' modo ne sis nescius me liberum dicere eundem illum
 quem greci vocant. Lysion. A verbo. Lysin qđ est soluere. Qua
 si mihi sermo grecus inquit Axeretus minus q̄ tibi sit cogni
 tus:hūc item istum Lysiu greci quē dicūt;latine liberū cogno
 minari volo:siquidem soluere liberare quoq; significat? Bene
 est igitur de nomine inter nos conuenit.Sed quē fuit Heracli
 dis sententia? ait is quidē inquit Axeretus Boetios a traci⁹
 captos vbi fugissent ad Throphoniū essentq; p somnum ab eo
 cōmonefacti habituros se Dionysiū auxilio. Mox fecisse illos
 impetum in Thracas qui ebrietati studerēt.ob quam ipam pu
 gniam bellū inter eos solutū esse/ob idq; rēplū cōstitutū a Boe
 tijijs Dionysi Lysij;& si tamē placet Aristophani ita esse appel
 latum quoniā Thebanū vitē a narijs liberarint . At ego inquit
 Thebaldus libētius senserim cū Francisco barbaro homine
 Veneto ac patricio eodēq;(quod omnes norūt)viro & sapiētis
 simo & in primis eloquentissimo / qui dicit videri Plutarcho
 Cheronēsi. ac itē/sibi Dionysiū cognominari Lysiu ex sapien
 tia. Itaq; neminē mirari oportet.si idē sibi cognomētum apud
 Indos quoq; vel meruerit vel seruarit: quādo quidē pceptis
 ac rōnibus sapiētie & laborantē egrotūq; exercitū pestilētia
 morbo soluerat & salutaria p multa atq; pulcherrima inuenta
 pepererat:quibus hūanū genus maximis in cōmodis libera
 uit. At ego inquit Axeretus nō possum nō pbare Leonardi Iu
 stiniani sentētiā:qui & ipse vir Patricius est ac vetetus &(qđ
 vestrū preterit neminē) singulari doctrina & eloquētia pditus
 Ait em ppterea illū appellari libere qm̄ vinū cuius rector fue
 rit hoies curis liberet:quā ipam rē.Iuuenalis mihi sensisse vi

LIBER SECVNDVS.

sus est cū in. C. mariū quē L. Sylla vicerat cauillatus ait Exul
 ab octaua Marius bibit & fruit / dis Iratis. Tū Corradinus ista
 si videſ de bacchanalib⁹ haftenus; redi ad rē Thebalde Et qđ
 de nanis aut dediceris aut inueneris tādē expone. modo me-
 mineris inueniri etiā aliud quoddā tertiū nanorū genus. corū
 qui vtriq; & qđ supra clunes est & qđ infra quā breuiſſimi ſint.
 Recte mones inquit Thebaldus quīs ex duobus illis tertium
 quoq; iſtud cognosci queat. Age inquit igitur Corradinus. Af-
 fer nobis. Nanorum cauſas. Nanorū breuitatē ſeminis fieri
 paucitate philoſophi ipſi cōcedūt. At ego paucitatē illā ſi caſu
 ſit nō natura diminutionē voco / que ſi fiat ad ipſi⁹ iactus prin-
 cipiū. nō aut ad exitum habes hominē supra clunes puſillum.
 ſed infra lōgiorē. Sinaūr i exitu ſolū diminutio facta ſit. breui-
 tatē inferiores preſ; ſed ſuperiores ſuā lōgitudinē ſeruabūt. Qđ
 ſi vterq; eque & exitus & p̄cipiū diminutionē patiatur pyg-
 meum ſis aliquem habiturus. Tum Muzanus cuiuſmodi The-
 balde diminutionē ſeminis vocas. Non enim quod velis aſſe-
 quor cogitatu. Itidem ſane loquor. vt ſi ex aliquo aut dolio aut
 cado vinū hauriatur i cirneā: fiatq; iēpta quadā hauriētis feſti-
 natione vt quoniam aut Lentius ad cadū admota aut properā-
 tius a cado amota cirnea fuerit. aut quia in vtroq; erratū. vinū
 quod ab cirnea oportuerat a ſterili humo excipiat. Ad qđ qui-
 dē didū cū riſum eſſet Certe inquit Muzan⁹ cōuerſus ad Alo-
 ſiū ſenib⁹ nobis ad ſcholā eſt redeūdū qñquidē eſſe p̄ multa vi-
 deo que adhuc ignoremus. Tum Aloſius artē diſcere forſitan
 liceat. Sed periculū facere hoc eſt ex arte agere: ſiquidē doliū
 vino vacet: nō eque liceat. Verū q̄ Thebaldus de diminutione
 locutus eſt ijs accidere puto vt ab ſimilitudine nō diſcedē qui
 v̄ vini ſunt auſtiores v̄ delectant furto. Nā in vtroq; feſtin⁹
 ſed quid dicemus vt de naturali paucitate ſemis omittā cuiuſ-
 eandē eſſe oportet quā diminutionis. Vt cūq; ſit / rōnem. Qui⁹
 inquam dicemus cū nulla diminutio ſit & tanē alij longiuſci-
 atq; graciles alij breuioreſ naſcunt & latioreſ / neutri ſamen
 a cōmuni & vſitata hoim⁹ ſitura diſcedunt. Philoſophi inquit
 Guarnerius qui occulta oīa ſummo ſtudio indagantur demon-
 ſtrāt foetus quantitātē reſpondere tum ſecūdi ſeminis tū ma-

CONVIVIORVM. F. PHILELPHI

tricus etiam quantitati, si enim eiusmodi semen in eam matricem
 acceptumque & ipse fecunditati accommodata sit porrigat. fluat
 atque longius: foetus etiam ipse & longius sit & gracilis necesse est
 Secus autem erit sit in latitudinem diffluerit aut se quasi in ro-
 tam contraxerit. potest tamen uterque foetus per seminis vi: & gracili-
 or esse & habitior. Probabilia sunt inquit Franchin⁹ quae audio Ve-
 rum haec illi duntaxat perspicua esse puto: quae caelum habitat ubi oculi
 tamen esse nihil potest: Quod ais inquit Muzan⁹. Si caelum dictum est quae
 caelestis atque abscondat quae dicis illic occultum esse nihil. Primum haud
 oes id tibi assentiant. inquit Franchinus quod caelum a caelando hoc
 est tegendo occultandoque dicat. Inueniat enim apud optimos gra-
 maticos caelum duxisse nomen a caelo. Ad autem ferramentum genus ap-
 pellant vulgo tamen caelione: Tamen scalpellum. Inde enim caeliveteres no-
 minarunt quod quemadmodum argentei vas aliquid caelat. i. designan-
 do incidunt atque insculpunt: ita summus ille rerum omnium artifex suum
 insignire voluerit domicilium impressis luminibus syderum. Quod
 autem a caelo dicat caelum: ea ratione probant quod utrumque per diphthongum
 scribi soleat. Nam si aliter descenderet non possit diphthongum caelum
 admittere. Nam quod aliqui graecas literas perfitentes illarum eque at-
 que suarum rudes caelum acceptum velint a graeco nomine quod ex Chi-
 gon. quasi concuexum sit aut concavum non advertunt. si ita sit per oe cae-
 lum scribendum esse: quod nec fictum nec pictum usque in omnem vetus-
 tatem inuenias. Sed hos ego magis tolerandos existimarem (si quod
 M. Terentio placuisse accepimus) a cauo caelum non a graeco nomine re-
 petissent. Atque longe malim cum his sentire: quae hoc nomen ductum ve-
 lint ab caelando non quoniam supina illa atque inuisibilia quae idocum putant
 caelestis abscondatque nobis: sed quod caelata & abdita omnia in caelo pa-
 teant reuelantur videantque perspicue. Quae ipsam graeci sententiam
 mea fert opinio secuti caelum appellat. Vranon, a videndo quod
 R. To. orama. Ac ne obstet quidem quod caelum diphthongum: verbum
 autem vnum manat diphthongo careat quoniam quod quod Priscian⁹ ostendit. e.
 quae apud graecos est e longa per. itaque apud nos in ae diphthongum
 e. etiam inuenimus ut scena caena aliaque multa: cur enim magis
 liceat in alienis id facere quam in nostris: praesertim cum syllabae quatuor
 eas non mutet. Sertio equidem tecum inquit. Aexeret: quod eo facilius
 adducor ut faciam quod de tertio pauli caelo quod iam exciderat ac

LIBER. SEC VNDVS.

item de paradiso q̄ aut tu aut alij sentiūt in mediū tandē p̄de-
 ant. Nā de his paulo ante quesitū fuit. Tū ille tēpestiue quidem
 Axerete & vtiliter meministi. Res enī querit non vulgaris sed
 que oibus debeat auditu esse p̄grata atq; piocunda: & quō quis
 q; quod habet liber aliter etiā ipse in mediū cōferat. qd̄ ego v̄
 de triplici ordine cœlorū vel de paradiso tenēdū putē aperiā
 paucis. Sed de cœlis primū hos sane paul⁹ p̄prijis ac suis signi-
 ficationibus ante declarat cū ait. vēturū se ad visiones ac reue-
 lationes quibus ipsi duobus noibns cōplecti mihi videtur &
 quos gr̄cis. Vranis. & quos nostri significare idē volentes cœ-
 los vocant. Bis aut̄ raptū eē paulū: & ep̄stola ipsa ad Corinthi-
 os ostendit & confirmat Ambrosius tū ad tertium cœlū tū ad pa-
 radisum. Nā & supna illa omnia gradibus suis cōtēplatus est:
 & qui est eiusmodi cōtemplationis effectus summa illa est vo-
 luptate pfusus. Eos aut̄ tris cœlos existimo distinguendos p̄o-
 tribus Hierarchijs quas theologī nomināt vt̄ inferior Hierar-
 chia angelorū archangelorū virtutūq; sit. Proxima vero princ̄i-
 patum potestātū dominationū. At superior hierarchia sit thro-
 norū sit cherubin sit seraphim. Nec enī cuiq; dubiū esse opor-
 tet qui supremā hierarchiam tenēt eos veluti p̄ maiorē quendā
 fulgentissimis splendoris lucē videre deū: ac deinde lumē in il-
 los transfundere quibus mediā hierarchia concessa est: hos ve-
 ro deinceps lumen eadē serie in tertios demittere hierarchias
 Itaq; raptū puto paulū apostolum ad tertium vsque cœlum quo
 ita deum diuinamue essentiā in sua illa triūphali splendidi-
 maque gloria perspicue videret ac ceteris deum sequentibus
 diuinę sapientię lumen traderet vt̄ frontis ipsis vt̄ cherubin &
 seraphim diuino munere est permīssum. Nā paradisum nostro-
 rum laborū oīum quibus diuina & instituta & p̄cepta secuti su-
 mus/ fructū maximum esse duco. Id aut̄ aliud nihil est quā sum-
 mum quoddam & sempiternum gaudium. Tū excipies Alois⁹
 Et si Franchinus inquit sapienter omnia ac non vt̄ pinor in-
 terpretatus est tamen non absurde fortassis eiusmodi rapt⁹ in-
 telligat secundū triplicē terū. v̄sarū distinctionē. vt̄ primū cœlū
 p̄p̄inquis nobis vocat corporū cœlestiū cognitio. secundū vero
 cœlestiū spiritūū cognitio. Tertium aut̄ supcœlestiū personarū in

CONVIVIORVM.F.PHILELPHI

trinitate cognitio. Ad tertium igitur usque caelum. paulus raptus est. quod aliud significare nihil puto quam ad ipsius usque divinae essentiae visionem. Nam quod ad paradisum rursus sit raptus id existimo per ea interpretandum animi tranquillitate atque securitate quam graeci. Euthimian. nominant. Perpulchre certe inquit Corradinus & Franchinus mihi & Aloisius dicere visus est. Verum si omnes huius caeli quos apostolus non temere tris numero est complexus ad totius trinitatis cognitionem visionemque referant non inepte factum iudicari. illic enim videre liceat & spiritum sanctum & filium & patrem. At quod paradisum. Corradine. Muzanus inquit interpretaris. praesertim cum is multipliciter dici solet. Nam & increata beatitudo creataque nominatur. Et ecclesia vel militans vel etiam triumphans. paradisus dicitur. Ad haec tamen gratia divina tamen conscientiae puritas paradisi appellatione continetur. nunc igitur horum quicquid ad eiusmodi raptum accessum. nequaquam. nam paradisum. voluptatis locum esse volo. Scriptum enim. Plantauerat dominus deus paradisum voluptatis. Et quae ad paradisum & quae ad caelos adducis non possum non probare. Muzanus subdidit quis non in cocinna ea mihi videatur interpretatio si eiusmodi tris caelos ad tris illas virtutes retulerimus quae ore semper theologis versari consueverunt fide/spes/charitatem/que antea subtiliter inquit Guarnerius & eleganter exposita eiusmodi esse statuo. ut non veri solum similia. sed pro modo vera censeam singillatim omnia quae tamen veniat mihi in mentem praestringam brevibus. Omnium primum illud probatur mihi ita paulum raptum esse ut animo ab corpore minime separato eius supra se spiritus tolle ret/triplicem enim in animo esse vim praesens philosophi voluere. vegetariam quae corpori vitam & incrementum affert. Sensitivam. quae corpus movet atque sensum afficit/metalicam quae & ratiocinat animus & intelligit. In eiusmodi autem raptu animus pauli quo ad alendi augendumque vi. corpus vivificat. sed a seculo motuque membrorum oino erat abstractus. Mens vero ipsa eorumque erat eleuata quo attolli sua poterat possibilitas. Atque huiusmodi mens possibiliter triplicem eam arbitror. Intelligere enim potest. tamen ea quae sunt infra se positam corporea quaeque per formas suas: tamen sese sui: similia videlicet angelos: & etiam illa quae supra se sunt. ut divina essentia divinaeque personas. Et ultimae quae de huiusmodi cognitionis triplex est gradus. nam res divinas cognoscere

LIBER SECVNDVS

scit animus tū nature cognitiōe: id qđ & Pythagorā & Platonē
 & alios plerosq; e gētilitate philosophos affecutos aduertim⁹
 Tū fidei vt philosophi christiani q̄ diu viuunt. Tū multo etiam
 clarius & pfectius glorię vt sapientes & sancti viri in illa coele
 sti patria diuinā essentiā & cognoscūt & vidēt. ad hunc igit̄ vsq;
 gradum animus pauli sublat⁹ est. Sic em̄ qđ de tertio coelo dicit̄
 esse interpretor. Quāq; inq; Axeretus dubij mihi nihil relictu
 est/ quomin⁹ videar que & ad pauli coelos & ad paradisum attri
 bent intelligere. ita sunt oia diligenter & explicata & cōfirma
 ta. quid tñ ex eodē Leonardo iustiniāno qui his de rebus aliqñ
 cum hoc ipso Francisco barbaro cōmētareē venetijs cum esset
 audierim: cōpēdio referā mō. Tertio huic grauis non sim. Mi
 hi ne grauis excipit Tertius: Immo sane iucundissim⁹. Quid
 em̄ rebus istiusmodi eē mihi possit auditu suauius Itaq; loq; re
 tuo arbitratu. Nā sermo tuus nō mō me nō offendit sed etiam
 mirum immodū delectat. Verū istud fortasse tibi in mentē ve
 nit: qm̄ mō submissa voce dixisse ad Torellū/ nūc aexeretus ter
 tiū triumphat: quasi nō minorē quodammodo volupatē huius
 elegātis magnificęque cōiuij varius sermo & erudit⁹ tibi affe
 rat q̄ duo illi pulcherrimi maximique triūphi quos ānis supio
 ribus immortalī tua cū gloria reportasti. Delectat me certe Ni
 colae vrbana hęc & p grauis cōmētatio vt dictis. Idemque tibi
 etiam accidisse non dubito Noui em̄ animi tui & magnitudinē
 & virtutē qui nihil infimū/ nihil humile/ nihil vulgare libenter
 admittas. Rebus autem memoratu dagnis plurimū delecteris
 Itaque si me triūphare dixeris hoc est summo gaudio exultare
 q̄ tā graui tam inusitato tā docto & ppolito sermone inter sum
 minime tua te opinio falsum habeat Idemque tibi accidere ar
 bitror. Tū tertius: haud falso arbitrans. Verum ne quod cōpe
 ras interpellatione mea impediatur. perge si libet vt quod or
 sus erat absolvas: modo illud etiam scias videri mihi. istiusmo
 di t̄ris coelos esse intelligēdū scđm triplicē celorū distinctionē.
 vt̄j scilicet corporei sunt & trij. Est em̄ primū aereū de
 quo dē. Et in ipō volucres. Atq; in sidereū (qđ est siderū fir
 mamētū) Moses ab deo vocatū tradit. Tertiu aut eo esse appel
 latū empyreū putāt. nō quia calidū aut igneū sed q̄ splēdidū

CONVIVIORVM. F. PHILELPHI

simū sit. In hoc em̄ beatorū sedes est posita: itaq; spiritali etiā
dici solet quoniā spiritūū locus sit. & in is quidē corporeus: vñ
de idem Moses. In principio creavit deus celū ad qđ ideo se
Paulus raptū dicit: quia deū viderit p̄ essentiā vt illic manifes
tissime videt. verū expediā qđ ceperā. Cūq; dicturus Axeret
iam esset q̄ Venetijs audisse ex Leonardo Iustiniano iam dixe
rat. Inquit Thebaldus Narrabis tu quidē Axerete Iustiniani
sentētiā & de tertio celo & de paradiso. nam ego qui p̄ idē quo
que tēpus & Venetias adolescētior diuertissem & isti eruditif
simorū hominū disputationi interfuissem quid Barbaro itē vi
dere deinceps breuissime exponā. Verū priusq̄ rē aggredia
re. ne quid aut incerti aut ambigui habeat sermo noster quo
ad eius sc̄licet fieri possit/doce si videt aut tu quispiā ali⁹ vñ
triūphus sit dictus. Id em̄ excōmemoratione istius verbi mihi
propterea venit in mētē. quoniā plerosq; aduerterim qui i triū
pho scribēdo. t. primę literę aspirationē nō addāt. Pauci vero
quidā ornatī gręcis literis th aspirēt. vtr̄ obseruādū existime
m⁹. Ego inquit Axeret⁹ sentio cū trāquillo qui triūphū noiātū
putat a triptito honorātū iudicio & exercitus & senatus por
puli. Qđ si ita sit ea prima litera nequaq; aspirationē sua natu
ra patitur tria em̄ tam apud gręcos q̄ apud latinos si aspira
tione careat ternariū significat numerū: at. Phoni. Vocē quod
vocib⁹ suffragia redderetur triūphaturis. At ego inquit Guar
nerius malim Priscianū sequi: cui triūphum descēdisse placet
ab gręconoiē. Id em̄ est. Thriambos. Hoc aut dictū ali⁹ putāt
a poetico furore quē. Thrasin. Vocāt & iambo. Iamiciis em̄ ver
sibus primū vsi sunt in liberū: cū eius de India triūphātis cur
rus a tigribus traheret. Ali⁹ deducūt nomē ab Ficulneis fron
dibus quę vocantur. Tria. Et iambo quē dicebamus. Etenim
ficus dedicata est libero/cuius folijs ante personarum vsū
qui cauillari in triumphantem vellent facies velabant/quo li
berius liceret cauillis pedē iambos vti: huiusmodi enim teta
metris utebantur. Et id quē iam haud absurde. Nam quem
admodum Iambus ex breui teni suraque longa syllaba ita ca
uillatio & eiusmodi cōmēlia hūm̄ orta tenuiq; p̄cipio mox
tollit atq; auget. vñ. Iambixin. cauillari cōuiliaricq; appellāt

Ad hæc Triambus nomē est liberi/dictus quasi triambus quoniam super. Tiriā. que fere dicuntur id est leones. Be Bichen. hoc est ascendit. Quid multis/undeque Triambum dixerimus primam syllabam aspirationem factam a prima in ultimam syllabam: ut & Th. aspiratio rationis mutationem factam a prima in ultimam syllabam: ut & Th. aspiratio littera in tenuem suam T. & B. que dicitur media in ph mutata sit cum nequaquam dubitari queat sonantius eam dictionem enuciari si utrumque aspiraretur. Itaque dilucide cognosci potest plus usum in hoc nomine valuisse quam rationem. Profecto inquit. Torellus conuersus ad tertium. Guarnerius hic Tertius nihil esse puto quod ignoret. Vides enim quam multa/quaque egregia explicauit que nobis erant incognita. Sed vnum fuerat quod non inuitus audissem cum de ignis inuentione modo locutus est quam in Vulcanum retulit. Hic Tertius coniectis oculis in Guarnerium Recte inquit Guarneri Torellus monuit. Itaque loquere (nisi molestum est) quoniam modo inuenti. huius tam nobilissimi tamque necessarij Vulcanus auctor fuit. Non oportuit id omisisse te qui & odorari omnia & indagare studiosissime soleas. Fecissem equidem, inquit ille quod vos cupere sentio non inuitus. Sed quoniam meminero sermonis prolixitate/in huiusmodi conuiujs vitio dari solitam/eo inuentionis modum pretereundum celsi: presertim cum me semel & iterum de istiusmodi inuento verbo iniicientem neminem aduenterim quod ei scilicet rei desiderio caperes. Inuenit inquam Vulcanus ignem idque hoc pacto. Cum enim per frigidius anni tempus arborum in egypti montibus fulmine icta esset: ob idque & ea: & silua proxima circumquaque ardesceret Vulcanus rei nouitate admirans propriusque accessus calore delectatus est maiorem in modum: cumque ignis paulatim (ut fit) deficeret materiam id deinceps usque ingessit. Itaque per hunc modum seruato igni alios homines ad eius usum utilis inuentionem conuenit. Quam ipse re factum est etiam ut imperium ac regnum egyptiorum vitro delatum adeptus. pro deo tantum coleret: quare sunt aliqui equorum numero est Plinius scilicet libro. iiii. sue naturalis historie asserentes ignem primum reperiunt esse in Pampila que in insula istyna cyclas dum. Tum Corradinus referua obsecro Guarneri si videtur ignem istum ad hyemem & quod dicit de pauli celis padisoque/cepit absolute. Deinceps quoque ipse quoque de Chaldeis que sum?

CONVIVIORVM. F. PHILELPHI

gressus aliquādo expouā. ne tam longa intercapedo eaz: militū rerū memoria interceptat. Immo vt, scias inqt Axeretus aliud Guarnerius querit (nihil putat em fore modo te capiat obliuio vt sui vel indi vel egyptij principatū occupā. Qd ne accidat ipse puidetis. At nolcis inquit Guarneri⁹ Axerete mihi adhuc triarios fuisse integros; & subsidiarios milites quos cum ad postremū in aciē eduxero itelligēt oēs nō de trophæo mihi sed de triūpho habitā eē rōnē. Verū id postea. tu interea loci quod Corradinus hortat qñquidē liberaliter recepisti pro tua fide cōstāti atq; p̄stabis. Tū Axeretus Leonardus inquā Iustinianus eos tris cēlos interpretādos putabat scdm triplicē visionē sensus imaginationis intelligētē vt ascēdētes eodē ordine ab inferioribus ad sup̄iora: primū celū intelligamus rerū iudiciū: modo quodā sensibili quo ita eas cōprehēdimus vt aut sentiam⁹. aut sentire videamur: quo quidē modo & Baldasar scribētis hominū & Moses tum ignē vidit in rubo. tum deū in figura. Secū dum vero (qd est imaginationis) Tum intelligim⁹ cū res ipsas p̄inde atq; apud nos collocatas cōseruat atq; tauq; in imaginē intuemur: quē admodū vsu etiā venire solet vel in excessum quā Ecstasim, gr̄cē dicimus vel in somno cū nō corpa sed imagines corporum videmus. vt Petrus etiā vigilās vas vidit quadrupedum serpentūq; plenum atq; volatiliū. Et rex ille egyptiorum dormiens vaccas & spicas. eodemq; modo Esaias de seip̄o loquens ait. Tidi dominū sedentē. Sed intelligētē celū dicimus quando neque corpora nec imagines corporū vident sed quādam mentis serenitate iā freti altius tollentes intellectus acumen ad deum mediā sapiētē suē ingredimur. Paulū igitur ad cauc vsq; visionem raptum Iustinianus arbitrabitur. Vidisse autē deū non in figura quāpiam corporea sed in seip̄o p̄sentiam. Quod aut raptus deinceps esset ad paradysum id gaudium significare contendebat quo hi fruunt. quibus etusmodi diuinam essentiam recto mētis lumine perspicere licet: que q̄dem interpretatio cū videretur probata omnibus. At ego inqt Thobaldus nō possum Francisci barbari sentētiam nō amplecti qui noua quēdā ac prorsus inaudita animo secū meditatū quodāmodo verbis in corona doctissimorū hoīm (aderāt

LIBER SECVNDVS.

enim plures) mira cum lenitate responderit. Quanti faciã in-
quit singula verba Iustini mei vestrum puto latere neminẽ.
Nam & eius ingenij vim cognoscitis & doctrine prestantiam
et diligentiam singularem. Verum quoniam que dei sunt soli
deo perspecta sunt. Nos enim nõ tam verum possumus quam
verisimilitudinem quandam assequi: quid mihi quõque videas-
tur ostendam. Equidem triplex illud celum ad triplex itẽ virtu-
tas genus referendum existimo. Alia enim virtus est intellectu
vt scientia & sapientia. Alia rationis. vt calliditas & prudentia.
Alia motis vt fortitudo temperãtia ceteraq; huiusmodi virtu-
tis que circa perturbationes animi versantur. Nam iter ad pa-
radisum id est ad nostram felicitatem virtutum moralium du-
ctu ingredimur. Sed actionis virtus ad quã referuntur morales
virtutes oẽs. vt progrediamur efficit. Sole autẽ cõtẽplatiue vir-
tutes quarũ princeps est sapiẽtia. ad quã ipsam actio nostra om-
nis referenda est vt pueniamus se duces prestãt. p huc ergo tri-
plicem virtutis gradũ ascendisse Paulũ ad paradisum opinor:
hoc est ad animi summã voluptatẽ: qua philosophi Christiani
eos frui certo credunt. quibus deo liceat frui. licet autem omni-
nis pietatis totiusque virtutis lauacrum voluere. Cũque essent
qui mirarent quod & paradisum pro voluptate statuisset: & vo-
luptatem ipsam humanam esse felicitatem quasi nouus aliquis
Epicurus asseruisset. ita rursus locutus est. Paradisus vt om-
nes scitis. nõ nostra est sed grẽca dictio. Significat autẽ hortum
quẽ eundẽ hebrei appellãt Eden. quo qdẽ verbo delicias signi-
ficari nemo negat. Itaq; nos & hebreos secuti & grecos deli-
cias hortũ noiã. qbus ipis natura delectari gaudereq; mor-
tales nemo est q nesciat. hmõĩ autẽ & delectationẽ & gaudium
vno voluptatis noĩe cõtineri qui negat. Is latine loqui nunq dẽ
dicit. Nõ em̃ ad corpus voluptatẽ dumtaxat sed etiã multo ma-
gis ad animũ referri cum alijs plures. Tum Aristoteles docet:
prudentia enim vt ad Eudemũ scribens ad verbũ ait & virtus
et voluptas in animo sunt. Quã autẽ voluptatẽ Epicurus bono-
rum finẽ statuerit vel affirmare vel in-ẽre nõ presentis neq;
temporis nec loci. Sed voluptate cõtineri vitimũ illud humanũ

CONVIVIORVM. F. PHILELPHI

bonum quo pfructuri sunt q reuiuiscunt in deo. Nō crediderim
 solum ipse sed alijs credendū tenēdumq; conuicerim/ nā in di-
 uina illa essentia cōtēplanda scienda intelligēda. nō anim⁹ mo-
 do noster mirabiliter gaudebit. sed corp⁹ quoq; incredibili sua
 uitate pfulum gesti et atq; exultabit. Quē vbi Thebaldus sum-
 matum omnium attentione exposuisset iam tempus est inquit
 Tertius Corradine vt quod de Chaldaica philosophia dicturū
 te proposueras tandē si vides corā efferas. Faciam inquit Cor-
 radinus modo cures pauonem. hic ne inter loquendum putres-
 scat: At quonam modo putrescet inter loquendū cū & coctus sit
 & putrescere nesciat natura. Ad idcirco ver eor inquit corradin⁹
 quoniā & coctus est & prope modum pullus ac piguis & ita cō-
 ditus ex Xerxe quopiam dign⁹ videri queat. Et si locaris Cor-
 radine Triulcius subdidit quippe qui cibi sis pausissimū. nolim
 tamen existimes vnam esse istiusmodi nobis artem. Sūt enī
 paratq; plures que tempestiue apponentur ac deinceps. Hic ille
 Sciebam istud quidem. Itaq; mecum institueram seruare pauo-
 nem integrum quo tacito animi iudicio danares consilium tuū
 qui tanq; Gnatones aliquos fuisse Phormiōesue habiturus cō-
 uias. tam multa tam varia tam exquisita pararis in cēna homi-
 nibus presertim familiaribus tuiq; amantissimis. Itaq; te So-
 crates aut Pythagoram post hac nobiscū Malim q̄ aut Lucullū at
 etiam Masinissam geras. Sed hec haec hactenus/ redeo ad Chal-
 deos hi se omnī antiquissimos volūt qui de maximis & incogni-
 tis rebus philosophari ceperunt. Afferuntq; Prometheum qui
 cum de vniuersa natura vtiliter pulcherrimeq; disseuerit: tum
 de hominis ac fluminis creatiōe primus veritatem inuenit.
 planetis diuinitatem tribuit: quorum duos bonorum vocant
 auctores: & maiorem item duos. Tris vero qui medij sint atq;
 commune s. Et atem omnem in philosophando consumunt diui-
 so cultui vehementer intenti. Astorumq; peritissimi. per diui-
 randi artes/ res futuras & sacrificando predicant & expiando
 incantationibus que quibusdam remedia prēbent malorū eui-
 dorum adipiscendorumq; bonorum. Augurique & somnij
 & prodigij atque omnī monstrorum generis vim atque sciētī-
 am tenēt omnē. At qui ostiarum victimarumque noticiam eam

LIBER SECVNDVS

habent quam qui oium exactissime. Que quidē omnia eo facili
 us consequunt̄ q̄ vel Gręci vel nostri vel barbari/quo nō quosli
 bet (& vulgo fieri videmus) sed parētes p̄ successionē doctores
 habent. Vacui prorsus reliquis ministeris. Itaq; rerū illustriū
 optimarūq; disciplinas veluti cū lacte bibentes affatim habi-
 tum firmissimū sibi cōparāt atq; pulcherrimū. Quod vt effici-
 ant tū etatis oportunitas tū diuturnitas pseuerantiq; discen-
 di non difficile prestat. Pretera mundum sempiternū putāt qui
 neq; ortū principio habuerit nec finē habitur⁹ sit ad postremū
 huius aut̄ & ordinem & dispositionē diuina quadam puidētia
 constituisse. Ac nunc etiā quecūq; in celo fiunt nō casu aliquo aut
 vltro effici sed statuto quoddā incōmutabili iudicio eorū diui-
 no. Et quoniā diuturnas ad modū astrorū obseruatōes fecerūt
 eorūq; singillatim & motionē & vim inter oīs mortales egre-
 gie tenent. nimirū futura plura predicunt hominibus. Quippe
 aut̄ astra illa errantia quos planetas gręci & ipsi. Ermenis. vo-
 cant; maxime dicunt esse & speculationis & motus potissimūq;
 Saturnū. Solem vero plurimū antecellere qui & plurima & ma-
 xima multo ante significet. Sed illos quinq; planetas Saturnū
 Martem Venerem Mercuriū Iouē & nominari. Ermenis. hoc
 est interpretes quoniā ex alijs astris que tum minime errāt tū
 certum seruant statutum meatum/ sola hęc meatu proprio suos
 q; vtentia res futuras ostendūt ac deorū mentē interpretantur
 hominibus. Alia enim ortu alia occasu alia colore hi planetę p̄
 nunciant diligenter aduertere volentibus. Interdum enim ven-
 torum vim eos ostendere: nonnunq; imbrium & estum vehemē-
 tiam. Quandoq; vero cometarū aduentus eorumque effectus
 solis preterea luneque defectus. Et tū terremotus tum ornis
 vniuersi mundi imminentes casus auque euētus: qui nō gen-
 bus & locis solū. sed regib⁹ quoque priuatissque hominib⁹ at
 prodesse aut obesse possint. Quātū videor̄ intelligere surridēs.
 Thebaldus inquit si Poggius bābalio quēpiā Chaldeum con-
 suluisset multo anteq̄ pepisset Vagiā. scire potuisset semimul-
 tū infantē futurū sibi. Tū Axeretus. si Thaletis illius tui ser-
 uita vera est nullo erat opus Chaldeo. quādoquidem Vaggi-
 sa nosset qui suppleuerat vicem scurę. Tum Corradinus P

CONVIVIORVM. F. PHILELPHI

balliones mihi queso scurrasq; omitte. Et que tã sepe ceepi attẽ
dite aut me referam ad pauonẽ. Quin perge inquit Guarneri⁹
meminerisq; eam esse cõiuulj vel naturã vel cõsuetudinem vt
interdum valere etiã liceat. Quare si Thebaldus in Ethruriã
ad terrã nouam vsq; tam breui momẽto se substulerit nõ quan-
doquidem eadem celeritate reuolauit ad mensam. Vt libet in-
quit ergo Corradinus. Redeo ad planetas de qbus erat sermo
Sub horum cursum sidera tringinta Chaldei dicũt esse posita:
quos appellãt consiliarios deos, quorũ quindecim eos intueri
locos qui sunt super terrã. reliq; vero quindecim astra res simul
humanas & q̃ in celo sunt considerare/dieb⁹ aut decẽ mitti ea
q̃ iursum sunt ad ea q̃ deorsum:& q̃ deorsum ad ea que sunt sur-
sum:quasi vnũ astrorũ nunciũ:habereq; stellas ipsas huiusmo-
di impetũ definitũ sempiternoq; circuitu cõstitutũ atq; firma-
tũ. Deos aut quibus vis principatusq; sit duodecim numero eẽ
dicunt. quibus singulis singulos menses tribuũt. Per hos autẽ
(quibus singillatim singula indũt animalũ nomina) meare so-
lem ac lunã & quinq; errantia sidera. Ftenĩ solem anno ppriũ
absoluere circulũ/at lunam peruadere suum ambitũ mēse. Sed
planetas singulos singulis ac pprijs vti cursibus/eadẽq; & mu-
tatas & varias habere celeritates partitaq; tempora. Que qui
de astra valere plurimũ vel ad bonũ vel ad malũ hominũ. horũ
& ratione & experientia docent. Atqui p horũ tum naturã tum
aspectum maxime noscere humanos casus profitent. Itaq; nõ
nullis regibus q̃ his postea accidissent predixere. Sicut Alexã
dro regi Macedonũ & iis que post Alexandrũ deinceps regna-
rent. Et Antigono Seleuco Nicanori quin etiã priuatis homi-
nibus que fore pdixerint ita in his veri inueniũtur vt supra ho-
mines admirationi sint. Sed post Zodaicũ circulũ stellas quat-
tor ac viginti seligunt quarum duodecim ad meridiem posi-
tas dicunt. Et harũ que apparent duodecim:viuis numerant &
duodecim eas mortuis q̃ non vident. Has autem rerũ vniuer-
sum iudices appellat. Inferius vero antedictis omnib⁹ lunã
vtere a ferũ dicunt. & terre ppinquam:quonia breuis sit
& parui tẽporis curriulũ:nõ quia vehementius feratur sed
breuiore vt amur circulo. Quod autẽ lucem alienã habet

quodq; eius defectus in causa est terre vmbra minime a grecis
 discrepat. hoc est quod idē greci sequenti tradūt: sed de solis de
 fecibus non tam audacter verba faciunt. Terram autē suis quie
 busdam demonstrationibus vtentes scaphe similitē affirmāt &
 cauam. Aliasq; permultas ac probabiles rationes adducunt.
 Et de ipsa terra & de aliis rebus q̄ in mundo sunt. Verū nesim
 in dicendo prolīxior cum in omni philosophia tum in Astrolo
 gia ceteris omnibus prestitisse Chaldeos & alij antea multi &
 nouissime Abraā cōfirmavit: qui litteras omniū primus repit
 & cum alios plures tum egyptios illos ornauit astronomi amq;
 docuit: & alia q̄q; digna memoratu de egyptijs p̄dicantur
 eorum fuisse. Abraam apud illos auctorē cōstat: itaq; ab illis vt
 q̄ temporibus iudeorum more circūcidebant egyptijs: eisdem
 que vtebant vitę mortumq; institutis quibus Chaldeos dedice
 rant. Quare nō est mirandū si plato philosophie (qua gentili
 tas vsa est) deus quidā: & de mūdi creatione & de diuina essen
 tia egyptios sequutus diuinitus est locutus: quandoquidem ea
 ex Abrae Mosique fontibus p̄cipio manassent. Nam eos ge
 nere fuisse Chaldeos contradicit nemo. Que vbi cū omniū at
 tentione & iocunditate locutus est. Quid ais inquit Franching
 Num censes vltos esse ex omni omniū genere: q̄ non mō Chal
 deis sit antepondi sed vltō cum illis disciplinarū genere cōs
 parandi: Nempe inquit Franchinus mira sunt que de philos
 phię inuentione singillatim disseruisti: certi autem nihil aus
 dio. Nec esse dubitandum putem Corradine (si rem tantam rā
 que mirabilem humanę inuentioni dādam velimue
 sentire oportere qui tuos Chaldeos predicant. Et cu
 potissimū partē ferrer. rationibus niterer nō vulgarib;
 cōtempnēdis. Verum qui ausim quiq; affirmare quod P̄ lao
 ximus ille philosophus dubitavit: diuino certe munere vel
 ait Cicero inuentione philosophiam mortalibus datam reo
 pulcherrimam profecto rem necessariam: salutare. Quid enī
 aut pulchrius aut admirabilius q̄ rerum causas totamque
 ra q̄ diligentissime ingreter: penitus p̄picere & dicere &
 liter explicare. Quod tam necessarium tā ope

CONVIVIORVM. F. PHILELPHI

di rōnem q̄ cōsequentū & repugnātū reꝝ iudiciū veritatēq; te
 nere: Quid porro tā salutare tā fructifex generi humano q̄ liq
 do intelligere qd̄ experēdū in vita: quidue fugiendū sit Et ne si
 longior q̄ oportet: seu actiōes hoim siue contēplationes inspici
 as nihil magnū: nihil laude dignū reperias qd̄ nō philosophia
 ip̄a pepit. hāc quos phisicos vocāt. hāc mathematici. hāc theo
 logi parentē habēt. Quis vero aut rē publicā aut familiā at̄ se
 ip̄sum instituat nisi hui⁹ prius institutis sanctissimisq; p̄ceptis
 audierit. Itaq; non iniuria maxime oēs & florentissimē natōes
 de huiusce tā eximie tamq; diuine rei auctore cōtendūt. de q̄
 ipsa tamē si quid haberet certius castellio me⁹ quod sui vel tria
 rij vel subsidiarij milites pepissent. faceret phumanē si id quoz
 q; nos latere nollet. Tū Guarneri⁹ quasi hęc tibi viro eruditiss
 mo & optimo incognita sint qui preter Christianā philosophiā
 philosophicum esse nihil ducis. Tū ille perge obsecro nā inittū
 placet. Dicā sane quod in re est. Nā in hunc usq; locū non tā qd̄
 mhi q̄ qd̄ alijs videretur sum elocutus. Verū ne quis me fortal
 sis accuset ineptitudinis illud nos primū admonitos veli oport
 ere me in dicendo aliquāto esse longiorē. Nā & refellendē sūe
 nonnullę vetustę gentilitatis op̄iniones. & q̄ verissima eē puto
 suo quadam ordine atq; serie explicanda. Hic ad Arasium re
 spiciens Corradinus denuo inquit nobis Arasime cenandū est.
 proinde quid tibi curandum sit vide. Nam Guarneri⁹ vt est om
 ni perpolitus vrbānitāte rursus quantā auguror rem Troianā
 vt aiūt orditur ab ovo. Quin opportunius fortasse Guarneri se
 atus si quoniā permulta iā dicta sunt/ disputatiōnē
 in diem posterū distuleris. Cras em̄ cenaturū su
 cis apud Andreā biragū hominē gratiosum & perhūa
 inter futuros etiam audio Franciscum Barbauram
 Giliūm Gilinum viros prestantis & eruditos. Prudenter
 ortatur Corradinus guarneri. Lancelotus exceptit. Nam Io
 mes Ferrusinus cū mane quēdā nostratū mecum vt solet cōmē
 irānie interloquēdū postridie cenaturū se apud An
 biragum simul cū reliquis collegis Christophoro Velati
 cimboldo. Quare illic si voles longe commo
 Nunc si videret potes paucis quę post inuē

LIBER SECUNDVS.

tionem philosophię dicenda restabant vel expedire vel ad Bitragtanum item conuuium reiscere. Vtrumq; inquit Guarnerius mea sententia faciendū est. Nam siquid fuerit quod minus omnino expeditum videatur sicut forte videbitur idem quereretur postridie inter cenandum Nō enim parua res ē philosophia nō trita: nō vulgaris: sed q̄ de celo descenderit inter paucissimosq; confederit: Nam minime se dignatur quouis hospicio. mentes prauas & impudicas aspernatur philosophia. Etenim quę sua presentia bonos facit: malis vti nullo pacto possit: & vt omittā alia fere infinita: qui huic sese olim familiarius deditisset sapientię sibi nomen vendicarunt. Eiusmodi claruisse proditur, Thales milesius q̄ primus inter eos septem qui sunt sapientes cognominati: animorum immortalitatem affirmari/ solis defectus: aequinoxięq; inuenerit. Solon Salaminius qui & atheniensibus leges tulit. tantaque fuit integritate/ tanta grauitate/ tanta animi magnitudine vt Pisistratus tyrannus eum eque veteretur atque, pertimesceret. Chilo Lacedemonius qui eo se ephorum designatum diceret: quoniam iniurias ppeti sciret. Pythacus mithileneus apud quē venia vltioni & varij ligni hoc est legis principatus/ reliquis omnibus prestaret imperijs. Bas prienēsis cuius singulari illustrique prudētia Alyattes belli colissimus rex Lydorum: iam prope modum victor victus sit Cleobulus lindius cuius nescias animi neq; corporis & robur & dignitatem quibus facile mortalibus cūctis anteiret magis admireris. Periander chorinthius cuius vel prudentiam vel iusticiā cum alijs multum Arion methimne⁹ cum seculorum omnium admiratiōe expertus est hi enim sunt quos septem Gręci sapientes & gręca & latina decantat historia. At ego celotus alios quoque fuisse intelligo qui sapientię cognomen apud gręcos meruerint: Nam & Anacharsin illum scitam cuius modo meminit Aloysius & Mysonem cheneum & Phericidem syrium et Epimenidem cretensem & Pisistratum sum sapientię titulis decorauit antiquitas Quammodo si quis repetēda sit & Homerum & Hesiodum & hys quiores. Orpheū Linum Muscum sapientes apponamus. Sed has tot philosophorum scolas atque

quit Muzanus e quibus principijs manasse dixerim⁹. Queris
 rem sane Guarnerius inquit. nequaquam fortassis inutilem presertim
 ijs qui se philosophos vel fore vel etiam esse volunt. Quid enim
 absurdius quam eius rei principium ignorare: cuius aut scientiam aut
 familiaritatem aliquis profiteatur. Neque mea sententia satis est ma-
 gna quadam ingenij excellentique vi pollere nisi prestans ad eam
 eruditio doctrinaque accesserit. Itaque varia ac multa non discen-
 da solum sed etiam edificanda sunt. Quare ut ad ista que tempestive
 abste querunt propius accedam duo iter philosophos philosophique
 principia celebrant Ionicum quod habet Thales auctorem. Et Itali-
 cum quod Pythagoram: non philosophi solum nomine sed ipsa quo-
 que sapientie familiaritate atque hospitio cunctis mortalibus ante
 ponit. Is audito Pherecyde Syrio primum: deinde Hermodamo-
 te Chreophili: postero omnibusque & grecis & barbarorum Urbibus pa-
 gratis Ad hec Egyptiorum Chaldeorumque sacerdotum ac magorum
 familiaritate usus: tandem post lustratas extremas terrarum regio-
 nes relicta patria Samo quam Hylcratis tyranni de oppressa of-
 federat in Italiam traiecit incoluitque Crotona: ubi adeo eius nomen
 circumquaque emicuit ut ad trecentos auditores haberet: & tamquam per
 numine quodam coleretur: tanta erat viri auctoritas: tanta gravitas
 quam sibi ex loquacibus illa ac diversa peregrinatione circa sapientie pro-
 stantiam & laudem compararat. Is certe vir Pythagoras fuit de cuius
 illustri summaque prudentia multo verius quam de Ulyssse. (nescio quo)
 diceret homerus quispiam. Callere dicuntur musa virum qui moenia Tro-
 ye Post eversa sacre multumque diuque pererrans Et mentes hominum
 ait: & vrbes: At qui Pythagoram idcirco Italice philo-
 sophie principem tradunt quam in Italia magna ex parte & ipse philo-
 sophus & sue discipline eorumque decretorum que ab Theoclea so-
 re quidam tradidit philosophis reddidit huic successit Te-
 nages filius qui docuit Xenophanem Colophonium: cuius auditor Para-
 nides Eleates duos habuit preclaros auditores eosque successit
 Empedocle Agrigentinum per decem annos tradidit invenisse Et
 Eleates: quod differendi facultatis auctorem voluit. at Leu-
 cippus qui Zenonem ipsum audierat. Seu Elates is ite-
 rum prodibere siue etiam secundum alios
 Democritum abderitemque cum plures discipulos

LIBER SECVNDVS

habuerit illos tñ nobiliores. Nausiphanē & nauecidē quos Epī
 curus athenensis doctores habuit. Itaque philosophia italica
 ad Epicurū vsque ppagata eū. Nā Epicurus nouis q̄busdā ac
 suis delectatus institutis se nonē sectę auctore p̄buit q̄ summū
 bonū in ea posuerit voluptate q̄ totius egritudinis p̄ animi rō
 ne expers eēt. Sed alterū illud philosophię p̄icipū eo dictū lo
 nicū qm̄ qd̄ mō meminera Thaletē milesium p̄cipē habuerit
 Miletū em̄ Ionie fuisse vrbē scit oēs. Hic igitur nullo prorsus
 suę mirabilis sapiētie vsus doctore p̄ter sacerdotēs Egyptio
 rū. auditorē habuit eundēque successorē Anaximandrū milesi
 um qui horologia primus creditur inuenisse. Cuius deinceps
 discipulus Anaximenes milesius docuit Anaxagorā Clazome
 niū; huic successit Archelaus physicus & ipse milesius q̄ & iu
 stū & turpe nō natura sed lege censebat esse. cui⁹ familiaris &
 successor Socrates Sophronisci filius q̄ de moribus disciplinā
 vel introduxit primus vel vnus ex superioribus omnibus ma
 iorē i modū anxit atque illustrauit. discipulos habuit ad modū
 multos. Sed illos certe primarios Platonē Antisthenē Aristip
 pum. Et em̄ Aristippus q̄ sensus voluptatē statuisset esse bono
 rū omnium maximū patria Cinere⁹ filiam habuit paternę disci
 plinę doctissimā nomine Aretā q̄ filium docuit Aristippum iu
 niore qui ex doctrina materna cognomentum adeptus appel
 latus est Metrodidactus; hūc audiuit Theodor⁹ qui qm̄ de deo
 male sentiret. Atheus primo deinde Theus dict⁹ est cui is suc
 cessit: Antipater qui Epitimedē Cirenaicum erudiuit. Huius
 aut discipulus Parabetes & auditorē habuit & successorē
 Hegesiā illū qui a mortis suasu quam plerisque vi dicendi p̄
 serat Pisithanatus vulgo vocatus est Postremus vero Cyrena
 cę huius sectę fuit ipsius Hegesse auditor Anticris libvs q̄
 Platonē liberauit e seruitute. At Antisthenes ar̄ n̄t. n̄tis q̄
 ex oratore philosophus fuit cognominat⁹ est p̄ri Peripate
 ticus deinde Cynicus; ita dictus aut a Gymnasio cinosargi v̄
 verfabatur docens aut. Apo tu chioos. Hoc est a cane quo
 qui Cynici sunt appellati vel essent in caullando astipō
 mordaces; vel p̄pter licentiam & obscenitātē se
 quāpiā impudētā representarēt; aut etiā quia n

CONVIVIORVM. F. PHILELPHI

adularent. hoc est assentarent blandirent ve sed & verbo poti⁹
 & vultu / & omnis corporis motus inuaderet: appellarēt: accusa
 rent: vituparēt. Hic Muzanus. ad Torrelli filiū aspiciēs. Quid
 facis inquit puer? Audis blandiri: assentari: adulari: nec qd ea
 inter se differāt queris? An hec forsitam didicisti. Tū puer mi
 ro quodā. sed libero tamē pudore affectus didicisse inquit Mu
 zanus videor sed non edidicisse. Itaq; rogo te vt istiusmodi ver
 borum differētias doceas Assentari inquit Muzanus in verbis
 est. sed blandiri in verbis & rebus cū aut dicim⁹ aut facimus
 quicq; preter animi sententiā placendi studio: id quod fraude ca
 rere nō pōt. Adulari vero qd gręce. Senin. dictū positū est in fi
 cto quodā & simulo vultu ac gestu corporis / dictū quasi adu
 rari ab cauda quā gręci vocant. Vran. Nā canes cū cibi quip
 piam veluti poscunt motu alludētis caudę adulant Nō solū igit
 Cynici quos Guarnerius memoriter & sapiēter memorat nō
 assentabant: sed ne adulabātur quidē: itaq; omni a blāditiarū
 genere vacātes: aperto Marte (vt aiūt) in iēphendendi flagiti
 aciē pdibāt: qualē videm⁹ fuisse Sinopeū Diogenē ipsi⁹ Anti
 sthenis discipulū atq; successorē qui canis cognomentū nō mo
 do aspernatus non est. sed & secutus & vsus vocatus est eni Cy
 on. Nam qui hunc audierat Chrates theban⁹ & Crateti s fami
 liaris Zeno ab quo deinde Stoici Zenonij sunt appellati: nam
 Stoicos eo dictos ferūt qm̄ in porticū quę. Stoa. noiatur / & con
 uenire & disserere solerent: duoq; reliqui tū Crateti s Zenonij
 q; auditor Cleātes Cassius: tū huius successor Crisippus Sole⁹
 verbis parcebant imputo nemini: quoz; qdem sapientissimorū
 & autilimorumq; hominū si nostris tēporib⁹ eēt copia: vberem
 ne ac luxuriantem haberent segetem: quam vel caperent vel
 viderent. Quę enim per immortalē deum nostris seclis igno
 rācia & flagitia quę nequitie: pudet me profecto etatis
 nostre quam vtiliterum adeo atq; erubescendum fatum inuase
 rit. Verum queri hec & lamentari facilius liceat q̄ corrigere.
 Quis ego impudentius lapsus sum: nescio quomō qui iā ad cal
 idē vāt. Gnamētū pedierim. Sed te obsecro vt ignoscas
 qe. Nā dū huic puero pdesse cupio q̄ et Stoicos
 a oib⁹ philosophis obseruo in vitijs castigādīs

LIBER SEC VNDVS.

mos eēt: tuā sniām veluti cōfirmās. referre volui. Itaq; pge qđ
 cepas At ille nō mō inqt Muzāe nō es ineptus/ sed apte es oia
 ppulchreq; locutus. Fecisti aut̄ amicissime/ q laboris partē in
 hac sectarū cōmemoratōe tibi vltro desūperis phumaneq; fe-
 ceris. si que reliqua sunt vel eadē breuitate pcurris. Hic Mu-
 zanus q̄ tibi puinciā vir optie expetisti eā vt absolutissime ob-
 eas tuę cōstatię est eruditōisq; singularis. Nā ego ad audiēdū
 me parauī Tū Guarnerius postrem⁹ successor iquit disciplinē
 Stoicę fuitis Crisippus cuius Muzanus meminit At stoici du-
 cebant in bonis nihil pręter animi virtutem. Qđ em̄ honestum
 esset id nedum summū sed etiā solū bonū existimabant. Nā cæ-
 tera q̄ vel corporis vel fortune habent in p̄cio: ea non b̄ca
 sed aliq; cōmoda/ aliq; p̄lata/ aliq; indifferentia noiabant. Cynici
 autē & stoici iidem fuere. Etem̄ nihilo in̄ se differre visi sūt
 nisi quod vrbaniore quadā Stoici qui a Zenone ceperūt & po-
 litiore orōne sunt vsi. Nā superiores Crates. Diogenes. Anti-
 sthenes simplicius ad veritatē sunt apertiusq; locuti. Plato ve-
 ro Atheniensis primus fuit/ qui academicus dictus est/ ab aca-
 demia in qua versari docereq; cōsuevit. Fuit aut̄ academia ex
 tribus gymnasiis Athenarū vnū. Reliqua em̄ duo & Lyciū fue-
 runt & Cynosarges: prisca aut̄ temporib⁹. nō academiā sed
 academiā nominatā tradūt ab Ecademo quodā heroe q̄ eius-
 modi palustre gymnasiū in suburbij dicat. Plato igit̄ cui no-
 mē fuit Aristocrati. Nā Plato ē appellat⁹. at a pectoris latitudi-
 ne aut q̄a lata orōne copiosaq; vteret̄ academicos princeps cū
 mentis humane imbecilitatē intueret̄ existimauit nihil eē om-
 nino affirmandū/ cū veritas non mortalib⁹ sed soli numini no-
 ta sit. Itaq; in cōtrarias partes differens putabat. hoc natio n̄
 pxime posse ad veritatē accedere. de summo homi-
 pliciter est locutus. Nam ciuile bonū tripartitū
 mū in animo: medium in corpore: minimū in f-
 triplici gñe bonoz; felicitatē actiuā qua viuimus in
 ciuili consistere existimauit: & si vel affirmare nō e-
 cretū disciplinē quā tuebat̄ omnino ausus sed fer-
 tēplatiuā in sola virtute animi collocauit. huius
 philosopho Speusipp⁹ successit. Spei

CONVIVIORVM.F.PHILELPHI.

ti Polemon: huic Crātor: Crātori Crates Atheniēsis: sed Cra
tes successorem habuit Arcefilaū qui mediæ academiæ auctor
fuit. Nā qui Arcefilaum antecesserunt veteres sunt ab posteris
academici appellati: deinde successit Lacydes quē deide. Euā
der phoreus secut⁹ est. Post quē successiōnē gradatim sigillatim
quæ exceperunt Damon leunteus Moschiō Euande athenien
sis Hegesim⁹ s: cuius auditor Carneades Philocomi filius quā
nouā academiā vocant primus intro duxit: huius familiaris ac
successor Clithomach⁹ fuisse phibetur q Asdrubal appellatus.
Armadam docuit Academicorū vltimū. nā Aristoteles Stagiri
tes qui diu ac multū platonē audierat/ maluit se sui similé q̄ pla
tonis. Quare nō Academicus sed Peripateti⁹ est cognomina
tus/ vel ab eo qui erat ortus in Licie. Tu Peripagu. vbi cum di
scipulis philosophatur vel quoniam ambulente Alexandro ob
morbum quo tenebatur vna cum eo Aristoteles doctor ambula
re id enim est Peripagin. cogebatur. hic & si plurimū dissenti
re a Platone suo videri plerūq; solet: si quis tamen quē dicuntur
diligentius pensitet inueniet profecto quod & porphirius doc
cet & Boetius confirmat: ijs in rebus maxime cū Platone Ari
stotelem cōuenire/ vbi maxime videt verbis sentire cōtraria
Itaq; idem sensit & de triplici illo bonorū gradu & de ipsa felī
citate quod Platonem aduerterat. Sed quod ille opinari se hic
scire p̄fitebat: Scolē autem successorē vñū habuit Tyrtamum
Eresiu quē Aristoteles p̄pter elocutionis qua vtebat bonitatē
Euphrastum. p̄mo: deinde Theophrastū quasi diuino quodā
flet elogo nominat. Et hec sunt quidē vt arbitror primariē phi
sophorū secte atq; maxime: q̄ latā ac fecundā viris doctis
simis & sciendi & differendi copiā p̄bent: q̄q; alij sunt qui no
sectas fuisse affirmant. Nā Varro multo eas mag
artitus est de quibus oibus si Videbitur dicetur
Fiet sane quod mone s inquit Lancelotus lōge
ac melius. nunc em̄ satis multa commentati sum⁹
quius magnificiq; dominij exhibitori Tri
venissimū no sumus fortasse nostro plixiore sermōe
plestiores: nost rarum confabulationū finis esto
nos interuentu suo ad curandē valis

LIBER SECVNDVS

tudini s rationem hortetur. Míhi ne inquit ille molestiores : dī
 cā apte qđ sentio. Cūq; esset dicturus interpollat hic idē Tubi-
 cen. Quod nā inquit dīcturus dñm nobis Arasmus exhib-
 buit: Cupio em̄ nos singulos dominos quo vestris ego fret⁹ do-
 minijs me tandē ab inopia vēdicē Tū Lancelotus surridēs Re-
 sponde tu inquit puer (nā ad Torrelli filiū se cōuerterat) huic
 Tubicini de domino: Quid aliud inquit ille respondeā: q̄ quod
 ex optimis grāmaticis audiui qui dñm dicūt significare & illū
 cui seruit & qui mulierū amoribus studet & maritū ipm̄ pter-
 eaq; oēs q̄ cōiuijs quēq; excipiunt domini sunt/ a veterib⁹ ap-
 pellati. Ex qbus cōiuiia appellari domina cū alijs plures teste
 adduci possunt. Tū Lucilius satyrus q̄ ait primū dominia a
 sodalitia oia tollant. Iure inquit Tubicen dolerem si solus ipse
 latine loqui nescirē. Sed quis non dominiū p̄ dñatū & dñatiōe
 dūtaxat vsurpat vulgo. Verū tñ si mihi vos istiusmodi quocq; do-
 minos quotidie p̄stiteritis nihil erit qđ inopiā graue putē. Sed
 tu interim Arasme vir magnifice loquere apte qđ pposueras.
 Nos em̄ ambim⁹ qñquidē & ppulchre cenauimus: & nostra tibi
 opera in presentia opus nō est: Itaq; Arasmus exilarata facie
 ita rursus loquit⁹ est. Dilexerā ego semp̄ ante philosophos q̄
 pe quos & equos quosdā & bonos viros opinarer. Nunc autē &
 amos qđem illos & colo: In eāq; sententiā adducor vt a philo-
 sophis omnino sit exps/eū vix hominē credam. Nam qui min⁹
 excolit eam partē qua hō sit: is mihi nō multū a pecude quapiā
 differre videat: Mens em̄ est qua ceteris animātib⁹ p̄stamus
 musq; dei similes. hanc autē solis notā eē philosophis: & si pri-
 usq; in istum sermonē delaberemini mecū ipse existimabā Na-
 tū ita mihi videor intelligere vt ea q̄ oculis ce-
 permulta illa & varia & grauissima q̄ e sinu philo-
 psisti sine magna ptractiōe philosophos: q̄ in r-
 cōtemplandocq; versant tā apte/tā copiose:
 potuissetis: obseruandā igit rōnem: collēda
 soph- q; cōsuetudē familiaritatēq; cenfeo
 lo atq; securo animo esse possimus/ & cū
 pīterna illa felicitate/ beatitudine
 vellē mihi liceret quā sepi timev-

CONVIVIORVM.F.PHILELPHI

dine suauissimisq; moribus: quibus sum hodie mirifice de e
ctat⁹. At licebit inquit Axeret⁹: licebit inquam tibi Triulci in
manissime semper cum voles/nos modo conuiuas vel accersas
vel admittas. Quæ reliqua sunt postridie auditurus ad Biragū
accedito: Miraberis enim multa & gaudebis. Interea autem
vale Quod itidem omnes vbi honorifice dixissent: respondit
setque Arasim⁹ pro dignitate: comiter ac iocunde discessum est.

Telos.

Handwritten signature or name, possibly "D. Arasim" or similar, in cursive script.

Faint, mostly illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. Some words like "Fic" and "nes" are partially visible.

IN TOTO MUNDO LEX ARITHMETICAE
GUBERNAT.

Attacus aut ferum est qui non ju-
niter ardet.

Verba sunt finita, res infinita, id
nomen plura significat.

Opus est deo utem credere.

Beati efficiunt ex eo qd rebus in hunc
mundum redierunt in eis & yfephani
et alia scientia tibi, tunc ex eo pter mi-
seriam nostram, sed et ut quam sapientibus fuit
Plato in eadem simo.

Homerus pro primo verecundia non qferit
Plato in eadem. Peritia efficit vitam a ra-
tione recedere impetia p fortuna artem.

Nil pte... me & digna vita est
Quasi sine bene claud... adit est.

invenit
Cicero
p...

mau
D
sup
lum
m
domy
ou
ply

Liber

F. 1003

Liber